

สรุปผลการดำเนินงานโครงการขยายผล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต้นแบบ **สู่โรงเรียน**

เพื่อความปลอดภัยทางถนน

โดยการมีส่วนร่วมของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

โครงการขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนน
โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

สรุปผลการดำเนินงานโครงการขยายผล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต้นแบบ

สู่โรงเรียน

เพื่อความปลอดภัยทางถนน

โดยการมีส่วนร่วมของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

สรุปผลการดำเนินงานโครงการขยายผล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก **สู่โรงเรียน** ต้นแบบ

เพื่อความปลอดภัยทางถนน

โดยการมีส่วนร่วมของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

ISBN: 978-616-11-4488-3

บรรณาธิการ

นางพรทิพภา สุริยะ ผู้จัดการโครงการ
นางสาวเจิมขวัญ ศรีสวัสดิ์ นักวิชาการโครงการ

คณะทำงาน

หัวหน้าโครงการ

นางสาวกชกร ชินะวงศ์ (ภาคเหนือ)
นายชิษณุวัฒน์ มณีศรีขำ (ภาคกลาง)
ผศ. (พิเศษ) กาญจนา ทองทั่ว (ภาคอีสาน)
นางสาวณัฐกานต์ ใ้สุวรรณ และ
นางสาวอรอุมา ชูแสง (ภาคใต้)

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2563

จำนวน 500 เล่ม

ออกแบบ/พิมพ์ที่

หจก.วนิดาการพิมพ์
14/2 หมู่ 5 ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50300
โทรศัพท์ 0 5311 0503

คำนำ

อุบัติเหตุจราจร เกิดจากสาเหตุที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ คน รถ ถนนหรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งทราบกันดีว่า “คน” เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุ เนื่องจากการใช้รถใช้ถนนยังมีพฤติกรรมที่ขาดทักษะ ความรู้ และวินัยจราจร ขาดจิตสำนึกที่ดีในการขับขี่ ในปี 2559-2561 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพได้สนับสนุนให้มีการดำเนินโครงการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการป่มเพาะเมล็ดพันธุ์ความปลอดภัยทางถนนตั้งแต่เด็กเล็ก ซึ่งโครงการดังกล่าวก่อให้เกิดต้นแบบในการขับเคลื่อนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านความปลอดภัยทางถนนขึ้น

ในปี 2562-2563 ได้มีการดำเนินโครงการขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน เพื่อนำแนวทางการสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปลอดภัยทางถนนที่ค้นพบไปขยายผลต่อยังศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอื่น รวมถึงค้นหาแนวทางการพัฒนาโรงเรียนต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนนอีกด้วย

การดำเนินงานของโครงการฯ ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากครู ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ ก่อให้เกิดโครงการระดับพื้นที่ 16 โครงการ เกิดเป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน 17 แห่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินงาน 8 แห่ง ที่เป็นเครือข่ายการทำงานร่วมกัน ในระดับโรงเรียนเกิดโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน 8 แห่ง ประกอบด้วยโรงเรียนที่สังกัด สพฐ. 5 แห่ง สังกัด อบจ. 1 แห่ง และสังกัด อปท. (อบต./เทศบาล) 2 แห่ง และมีผู้เข้าร่วมดำเนินงานสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาและชุมชนจำนวน 745 คน

ผลจากการดำเนินงานทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการจุดเสี่ยงในพื้นที่ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของครู นักเรียน ผู้ปกครอง การจัดการเรียนการสอน/ชุดประสบการณ์ด้านความปลอดภัยทางถนน ที่เหมาะสมกับช่วงวัย ที่สำคัญการดำเนินงานดังกล่าวเป็นการดำเนินงานภายใต้การประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและชุมชน เกิดเป็นพลังในการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนร่วมกันที่นำไปสู่การทำงานด้านอื่น ๆ เพื่อชุมชนและเด็ก ๆ ต่อไป

เอกสารฉบับนี้ จึงเป็นการรวบรวมผลการดำเนินงานเชิงพื้นที่ของทั้ง 16 โครงการ รวมไปถึงการดำเนินงานของพี่เลี้ยงนักวิจัยของแต่ละภาคที่ช่วยสนับสนุนผลักดันให้เกิดผลงานเชิงประจักษ์ คณะทำงานขอกราบขอบพระคุณ คุณครู ผู้นำชุมชน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครอง พี่เลี้ยงนักวิจัยและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ร่วมกันปลูกฝังสร้างวินัยจราจรในเด็กจนส่งผลไปหาผู้ใหญ่ และช่วยกันผลักดันจนเกิดความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษาขึ้น และหวังว่าเอกสารชุดนี้จะเป็นประโยชน์ให้ผู้ที่สนใจ ผู้ร่วมขับเคลื่อนการสร้างวินัยจราจรในเด็กเพื่อเป็นการลดโอกาสในการเกิดอุบัติเหตุทางถนนต่อไป

คณะทำงานโครงการฯ

สารบัญ

บทนำ

5

ภาคเหนือ

9

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียนพื้นที่ภาคเหนือ	10
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่	14
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน	18
โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย ตำบลขุนคง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	23
โรงเรียนบ้านหนองเงือก ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน	27

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

31

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียนพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	32
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป่า ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี	37
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองมะแซว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ	42
โรงเรียนบ้านยางลุ่ม ตำบลไรร้อย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี	47
โรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ	52

ภาคใต้

57

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียนพื้นที่ภาคใต้	58
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง	63
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	68
โรงเรียนบ้านกำพวน ตำบลกำพวน อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง	72
โรงเรียนบ้านหัวสะพานมิตรภาพที่ 217 ตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	75

ภาคกลาง

79

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียนพื้นที่ภาคกลาง	80
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี	85
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดเทศบาลตำบลปลายนา อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี	89
โรงเรียนนวมราช 7 ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	93
โรงเรียนบ้านหนองห้าง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี	98

บทนำ

สรุปผลการดำเนินงาน

โครงการขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียน

เพื่อความปลอดภัยทางถนน

โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

โครงการขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน เป็นโครงการที่ต่อยอดจากโครงการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ที่ดำเนินการในปี 2559-2561 (เฟสที่ 1) มีพื้นที่ดำเนินการ 4 ภูมิภาค 8 จังหวัด 16 อปท. (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 30 แห่ง) โดยมีเป้าหมายเพื่อขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียนระดับประถมศึกษาเพื่อความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งได้ดำเนินงานในปี 2562-2563 (เฟสที่ 2) ในพื้นที่ 8 จังหวัด แล้วขยายผลจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาสู่โรงเรียน จำนวน 8 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์โครงการ คือ

1. เพื่อยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทั้ง 16 อปท. เป็นแหล่งเรียนรู้ และเป็นพี่เลี้ยงในการขยายผลการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ครอบคลุมใน 8 จังหวัด

2. เพื่อร่วมพัฒนาหลักสูตร “การพัฒนาศักยภาพครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและทีมงาน อปท.” และนำความรู้มาเพาะบ่มวินัยจราจร ปลูกจิตสำนึกให้เด็กเล็กและเป็นกลไกร่วมกันขับเคลื่อนงานสร้างความปลอดภัยทางถนนต่อไป

3. เพื่อยกระดับผลลัพธ์การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนน

• **กลุ่มเป้าหมายหลัก:** เด็กเล็กและครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียน

• **กลุ่มเป้าหมายรอง:** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครอง ชุมชน ครู ผู้บริหารโรงเรียน และภาคีหน่วยงานในพื้นที่

• **พื้นที่ดำเนินการ:** มี 4 ภูมิภาค

- ภาคเหนือ ได้แก่ ลำพูน เชียงใหม่
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ อุบลราชธานี อานาจเจริญ
- ภาคกลาง ได้แก่ ราชบุรี สุพรรณบุรี
- ภาคใต้ ได้แก่ สุราษฎร์ธานี ระนอง

การดำเนินงานเน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วมทั้งในระดับชุมชน เทศบาล และระดับภูมิภาค ดังนั้นจึงมีการวางแผนกระบวนการทำงานที่ให้เจ้าของพื้นที่มาเป็นตัวหลักในการดำเนินงาน โดยใช้กระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่ให้ครู แกนนำชุมชน ผู้ปกครอง ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ และคนในชุมชนเองเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีนักวิชาการ พี่เลี้ยง/node ของแต่ละภูมิภาคทำหน้าที่พัฒนาศักยภาพให้กับครูและแกนนำในพื้นที่ผ่านทางการอบรมเครื่องมือต่างๆ พร้อมทั้ง เชื่อม ชวน ชี้ ช่วย เชียร์ ให้เกิดการขับเคลื่อนงานเพื่อจัดการให้เกิดความปลอดภัยทางถนนและเป็นต้นแบบใน 3 ประเด็น ได้แก่

1. การจัดการจุดเสี่ยง
2. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยง
3. การจัดการเรียนรู้

การดำเนินงานมีคณะทำงานโครงการ 20 คน ที่ปรึกษาโครงการ 5 คน และก่อให้เกิดผู้เข้าร่วมดำเนินงานในพื้นที่เฟสที่ 2 ปี 2562 ดังนี้

ภาค	ทีมนักวิจัย/แกนนำครู	แกนนำผู้ปกครอง/แกนนำชุมชน/ อปท. /ภาคี	เด็กเล็ก + เด็กนักเรียน
เหนือ	37	34	1,386
กลาง	63	300	860
ตะวันออกเฉียงเหนือ	48	64	983
ใต้	69	130	268
รวม	217 คน	528 คน	3,494 คน

ผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นผลผลิต

1. เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เป็นแหล่งเรียนรู้ มีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่อง มีครูที่เชี่ยวชาญด้านการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนน และมีการจัดชุดประสบการณ์สอนให้เหมาะสมกับช่วงวัยในเด็กเล็กทั้ง 8 แห่ง ประกอบด้วย

ภาค	แหล่งเรียนรู้
เหนือ	1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ 2) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดแม่แรง จังหวัดลำพูน
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ เทศบาลนครอุบลราชธานี 2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ 3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแมต อำเภอบุณฑริก จังหวัดอำนาจเจริญ
กลาง	1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลพลับพลาไชย อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี
ใต้	1) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดอัตเตาฟีกียะ จังหวัดระนอง 2) โรงเรียนอนุบาลบ้านยูงทอง ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เกิดทีมคณะทำงานที่มีบทบาทเป็นกลไกขับเคลื่อนงานใน 4 ภูมิภาค 8 จังหวัด จำนวน 20 คน เกิดทีมวิจัยที่เป็นครู/เจ้าหน้าที่ในสถานศึกษา 217 คน เกิดทีมขับเคลื่อนที่เป็น Change agent ในกลุ่มผู้ปกครอง/คณะกรรมการสถานศึกษา/ชุมชน/อสม./ภาคีเครือข่าย จำนวน 528 คน

3. มีเด็กนักเรียนตั้งแต่ระดับก่อนอนุบาล (เด็กเล็ก) ถึงนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าร่วมโครงการ จำนวน 3,494 คน

4. เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน 17 แห่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินงาน 8 แห่ง ที่เป็นเครือข่ายการทำงานร่วมกัน

5. เกิดโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน 8 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนที่สังกัด สพฐ. 5 แห่ง สังกัด อบจ. 1 แห่ง และสังกัด อปท. (อบต./เทศบาล) 2 แห่ง

6. เกิดการจัดการจุดเสี่ยงในพื้นที่ดำเนินงานร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน โดยเริ่มต้นจากการเก็บข้อมูลผ่านทางการใช้แผนที่จุดเสี่ยง และวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมเสี่ยง ค้นหาสาเหตุ และนำข้อมูลมากำหนดเป็นแนวทางจัดการและแก้ไขจุดเสี่ยงร่วมกันครอบคลุมทั้ง 25 พื้นที่

7. เกิดพฤติกรรมกรรมการสวมหมวกนิรภัยในพื้นที่เป้าหมายเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด โดยพบว่าจากเดิมที่มีการสวมหมวกนิรภัยเฉลี่ย 1-10% เพิ่มขึ้นเป็น 70-100% โดยเฉพาะในครูและนักเรียน เฉลี่ย 100% สำหรับกลุ่มผู้ปกครองมีการสวมหมวกนิรภัยเพิ่มขึ้น คิดเป็น 70%

8. เกิดการจัดทำแผนการเรียนการสอน/ชุดประสบการณ์ด้านความปลอดภัยทางถนน ที่เหมาะสมกับช่วงวัย ที่สามารถนำไปใช้ทั้งในระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ระดับประถม และระดับมัธยมต้น ทั้งในรูปแบบของแผนหน่วยบูรณาการ แผนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ และกิจกรรม (ลูกเสือ เนตรนารี จิตอาสา) ครอบคลุมทุกพื้นที่เป้าหมาย

ผลลัพธ์

1. ครู/นักวิจัยที่เข้าร่วมโครงการมีศักยภาพ มีความรู้และความมั่นใจในเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยทางถนนร่วมกับชุมชน อปท. ผ่านกระบวนการงานวิจัยท้องถิ่นโดยการเก็บข้อมูล สำรวจ จุดเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง วิเคราะห์หาแนวทางการจัดการปัญหา และการจัดการเรียนการสอน จัดทำสื่อการสอน/ปฏิบัติการสอน

2. เกิดแหล่งเรียนรู้สถานศึกษาด้านความปลอดภัยทางถนน ตั้งแต่ระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประถม และมัธยม ที่สามารถเป็นแบบอย่างให้กับสถานศึกษาแห่งอื่น ส่งผลให้สถานศึกษาแห่งอื่นเข้ามาขอศึกษาดูงาน

3. เกิดการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วมและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเด็กเล็ก ครู และผู้ปกครอง โดยจัดทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกันระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง อปท. และชุมชน ในการสวมหมวกนิรภัย การจัดจุดจอดรถรับส่ง การจัดพื้นที่ขายของหน้าโรงเรียน การจัดสภาพแวดล้อมด้านกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้และปรับพฤติกรรมในการขับซิ่งรถ/จอดรถเมื่อมารับส่งลูกหลาน

4. เกิดการทำงานร่วมกันในชุมชน ทั้งจากทางภาครัฐ สถานศึกษา และประชาชน ในการสร้างความปลอดภัยทางถนน โดยมีการเก็บข้อมูลร่วมกัน ร่วมกันตัดสินใจในการแก้ไขจุดเสี่ยง การสร้างข้อตกลงในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การขับขี่ การลงทุนลงแรงในการจัดการจุดเสี่ยง ปรับพฤติกรรมเสี่ยงให้ปลอดภัยร่วมกัน เช่น การขีดสีตีเส้น การติดตั้งป้าย การจัดจุดจอดรถ เป็นต้น

5. หน่วยงานต้นสังกัดเห็นความสำคัญ และนำเรื่องการสร้างความปลอดภัยทางถนนเข้าไปเป็นภารกิจของหน่วยงาน อาทิ บรรจุ “ความปลอดภัยทางถนน” เข้าเป็นวาระ/เทศบัญญัติของท้องถิ่น เช่น อบจ. เชียงใหม่ (ต้นสังกัดของโรงเรียนต้นแก้ว) นำวิธีการดำเนินงานไปเป็นแนวทางขับเคลื่อนความปลอดภัยทางถนนให้กับโรงเรียนในสังกัด 3 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2563

6. เกิดการเชื่อมโยงไปยังหน่วยงานอื่นๆ ในการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษา อาทิ ขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะในเวทีสมัชชาสุขภาพจังหวัดระนอง ปี 63 ประเด็นความปลอดภัยทางถนนขยายผลต้นแบบ ธนาคารอิสลามคัดเลือกโครงการการสร้างความปลอดภัยบนถนนแบบมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก เป็นต้นแบบแห่งการแบ่งปัน

.....

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

1. สภาพพื้นที่ : เกิดการสำรวจและแก้ไขจุดเสี่ยงในพื้นที่ มีการปรับสภาพพื้นที่ให้เอื้อกับการขับขี่รถที่ปลอดภัย โดยการมีส่วนร่วมจากคนในชุมชน และภาคีทุกภาคส่วน โดยใช้งบประมาณจาก อปท. และหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ ส่งผลให้จุดเสี่ยงได้รับการแก้ไข อุบัติเหตุลดลง บางจุดอุบัติเหตุกลายเป็นศูนย์

2. พฤติกรรม : เด็ก ผู้ปกครอง ครู คนในชุมชน เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และร่วมกันสร้างจิตสำนึกร่วมกัน คือ เด็กได้รับการปลูกจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนน ผู้ปกครองเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนน เห็นเรื่องอุบัติเหตุทางถนนเป็นเรื่องใกล้ตัวและมีความตระหนักเพิ่มขึ้น ครูมีทักษะในการออกแบบการเรียนรู้และปรับพฤติกรรมการขับขี่เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเด็ก คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการจุดเสี่ยงและจัดการจราจรให้ปลอดภัย เกิดข้อตกลงร่วมกันในการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัยขณะขับขี่ การจัดจุดรับส่งนักเรียน การจัดการจราจรหน้าโรงเรียน รวมถึงการรับส่งนักเรียน

3. กระบวนการทำงาน : เกิดการทำงานร่วมกันระหว่าง อปท. ศพด./โรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน กลายเป็นภาคีเครือข่ายในการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดการจุดเสี่ยงร่วมกัน เกิดกลไกการขับเคลื่อนงานเรื่องความปลอดภัยทางถนน ซึ่งทีม อปท. ได้ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานและให้การสนับสนุนงบประมาณ

บุคลากรในการดำเนินงานในพื้นที่ และเกิดเครือข่ายขยายผลไปยังโรงเรียน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่ใกล้เคียง

4. สถานศึกษา : เกิดเป็นสถานศึกษาด้านแบบด้านความปลอดภัยทางถนนที่มีครูเป็นต้นแบบและเป็นแกนนำในการดำเนินงานสร้างความปลอดภัยทางถนนทั้งในโรงเรียนและชุมชน การจัดการจุดเสี่ยง ร่วมกับชุมชน โดยใช้การเก็บข้อมูลจุดเสี่ยงในพื้นที่และนำข้อมูลมาพิจารณาแก้ไขจุดเสี่ยง ร่วมกันปรับพฤติกรรมเสี่ยง สร้างเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียนผ่านทางกิจกรรม/การจัดการเรียนการสอน และมีการทำข้อตกลง (MOU) ระหว่าง อปท. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู ผู้ปกครอง ในการขับขี่มีวินัยและปลอดภัย โดยการสวมหมวกนิรภัย คาดเข็มขัด การจัดรถรับส่งที่ปลอดภัย การจอดรับส่งเด็กบริเวณจุดที่จัดไว้ให้ และมีการจัดการเรียนการสอนโดยครูได้จัดทำแผนการเรียนการสอน/ชุดประสบการณ์ด้านความปลอดภัยทางถนนที่เหมาะสมกับช่วงวัย สร้างเครื่องมือ สื่อการสอนครบทุกพื้นที่และมีการขยายผลไปยังพื้นที่ใกล้เคียงที่สนใจศึกษาดูงาน เช่น แผนการสอน การจัดทำสื่อการสอน ป้ายสัญญาณจราจร โมเดลสัญญาณไฟจราจร สนามจำลอง นิทาน กิจกรรมถามตอบถึงพฤติกรรมขับขี่ของผู้ปกครอง กิจกรรมสร้างแรงจูงใจ หนูน้อยติดดาว และสื่อท้องถิ่น เช่น หนังสือนิทาน รำมโนราห์ เพลงบอก เพลงฉ่อย เป็นต้น

สรุปผลการดำเนินงานโครงการขยายผล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต้นแบบ **สุโรงเรียน**

เพื่อความปลอดภัยทางถนน

โดยการมีส่วนร่วมของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

ภาคเหนือ

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/

โรงเรียนพื้นที่ ภาคเหนือ

โครงการขยายผล “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ” สู่โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนภาคเหนือ

หัวหน้าโครงการ นางสาวกชกร ชินะวงศ์ โทรศัพท์ 086-9192316

พื้นที่ดำเนินการ จังหวัดเชียงใหม่ และ จังหวัดลำพูน รวม 2 ศูนย์ 2 โรงเรียน

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน ทีมวิจัยครู 37 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 34 คน เด็กเล็ก 156 คน นักเรียน 1,230 คน

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. การค้นหาทีมวิจัย
 - 1.1 ประสานกับครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รุ่นที่ 1 เพื่อเข้าไปศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือโรงเรียน
 - 1.2 ลงพื้นที่ไปแลกเปลี่ยนพูดคุยเบื้องต้น
 - 1.3 เปิดเวทีพูดคุยนำเสนอกับหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อชี้แจงเป้าหมายและรายละเอียดของโครงการวิจัย ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานต้นสังกัด
 - 1.4 เริ่มต้นการทำงานกับทีมวิจัย โดยการจัดประชุมทำความเข้าใจโครงการและแบ่งบทบาทหน้าที่ในการทำงาน
2. พัฒนาทักษะและศักยภาพทีมวิจัย ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ให้กับ 4 โครงการ ดังนี้
 - 2.1 การเติมแนวคิดและเครื่องมือการทำงาน ความปลอดภัยทางถนน
 - 2.2 การเติมทักษะการเรียนรู้เรื่องวิทยาการ กระบวนการและการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม
 - 2.3 การเรียนรู้เรื่องการบริหารจัดการโครงการ
 - 2.4 การพัฒนาศักยภาพด้านการจัดกิจกรรม ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning
 - 2.5 การอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการเขียนแผนการจัดประสบการณ์และการจัดทำสื่อการเรียนรู้ เรื่องความปลอดภัยทางถนน
 - 2.6 เวทีสังเคราะห์และการจัดเวทีรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย
 - 2.7 นิเทศการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ และการจัดทำสื่อการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนโดยผู้เชี่ยวชาญ
 - 2.8 การถอดบทเรียนโครงการวิจัย
3. ติดตามหนุนเสริมโครงการวิจัยในพื้นที่ ทั้งเนื้อหาของโครงการที่สอดคล้องกับแผนการทำงาน และการเติมกำลังใจในการทำงานให้แก่ทีมวิจัย
4. สังเคราะห์และสรุปความรู้จากการดำเนินงาน ความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เป็นพื้นที่เป้าหมาย

พลวัต/พลวัตรที่เกิดขึ้น

1. เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนต้นแบบด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน 4 แห่ง ซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมายของงานปี 2562-2563
2. เกิดแหล่งเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน 2 แห่ง ซึ่งเป็นผลผลิตของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมโครงการในปี 2560-2561
3. เกิดเครือข่ายแกนนำครูที่ทำงานความปลอดภัยทางถนนภาคเหนือ ที่เข้าร่วมโครงการตั้งแต่ปี 2554 จนถึงปัจจุบัน
4. เกิดแนวคิดและแนวทางในการขับเคลื่อนงานความปลอดภัยทางถนน แม้ว่าโครงการจะสิ้นสุดลงแล้ว แต่ยังมีกระบวนงานอย่างต่อเนื่อง และหลายพื้นที่ขับเคลื่อนไปสู่การทำงานกับชุมชน ผู้ปกครอง และหน่วยงานในท้องถิ่น

5. เกิดการเชื่อมร้อยภาคีเครือข่ายที่ทำงานความปลอดภัยทางถนนให้เข้ามาร่วมเรียนรู้ในกิจกรรมวิจัยของโครงการ และให้การสนับสนุนในด้านองค์ความรู้/บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ในการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน เช่น การสนับสนุนหมวกเด็กจากชมรมคนห่วงหัว มูลนิธิเมาไม่ขับ และการประสานงานเพื่อขอซื้อหมวกนิรภัยราคาประหยัดจากทางบริษัทกลาง
6. เกิดมิติตความตื่นตัวในเรื่องการทำงานในประเด็นเรื่องความปลอดภัยทางถนนของกลุ่มเป้าหมายในโครงการ จากที่มองว่าเป็นเรื่องไกลตัว เปลี่ยนเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ควรให้ความสำคัญ
7. เกิดชุดความรู้ในเรื่องการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนต้นแบบด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เกิดแกนนำครูที่ทำงานด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน ที่มีความเชื่อมั่นและมีศักยภาพในการดำเนินงาน ซึ่งเกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพให้แก่แกนนำครูและทีมวิจัยร่วมเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และเปิดโอกาสเปิดพื้นที่ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้อะดับภาค และการเรียนรู้แบบข้ามภาค
2. การเปลี่ยนแปลงในเรื่องวิธีคิดของครูแกนนำ จากที่เคยกังวลและมีความกลัวในการทำงานวิจัย และไม่มั่นใจว่าจะสามารถแก้ปัญหาเรื่องความปลอดภัยทางถนนได้ เมื่อผ่านกระบวนการพัฒนาศักยภาพ เริ่มเปลี่ยนวิธีคิด ให้ความสำคัญกับการทำงานเรื่องความปลอดภัยทางถนนมากขึ้น เริ่มเกิดความเชื่อมั่นกล้าแสดงความคิดเห็นและสนุกกับการออกแบบและการทำงานกิจกรรมวิจัยมากขึ้น ท้ายที่สุดเมื่อโครงการวิจัยสิ้นสุดลง ครูแกนนำยังคงทำงานขับเคลื่อนเรื่องนี้ต่อ และต้องการขยายผลไปถึงผู้ปกครองและชุมชนมากขึ้น
3. เกิดการพัฒนาสภาพแวดล้อมและทัศนียภาพในชุมชนให้ปลอดภัย โดยเฉพาะบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน อันเป็นผลพวงจากการจัดการ

- จุดเสี่ยง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถสร้างการมีส่วนร่วมจากหลายภาคส่วน ทั้งชุมชน ผู้ปกครอง นักเรียน หน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้อง และคุณครู
4. เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้รถใช้ถนนของกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย ผลจากการดำเนินโครงการทำให้เด็กเล็ก นักเรียน และคุณครูสวมหมวกนิรภัยเพิ่มมากขึ้นกว่า 90% ในขณะที่ผู้ปกครองเกิดการเปลี่ยนแปลงตัวเองในด้านการสวมหมวกนิรภัยเพิ่มขึ้นกว่า 80%
5. เกิดการจัดการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนของเด็กระดับปฐมวัย และนักเรียนระดับชั้นอนุบาล ประถมศึกษา ไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยในระดับปฐมวัยและระดับอนุบาลนั้นจะเป็นการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์ และการจัดทำสื่อการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนนที่เหมาะสมกับพัฒนาการในแต่ละช่วงวัยของเด็ก ในขณะที่การสอนนักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการเข้ากับสาระวิชาเรียน

เครื่องมือ ความรู้ที่ใช้ในการพัฒนาทีมวิจัย

1. ใช้กระบวนการทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น
2. เครื่องมือการประเมินแบบเสริมพลัง
3. เครื่องมือฝังใจแมงมุม เพื่อช่วยในการประเมินการเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังโครงการ
4. การอบรมเชิงปฏิบัติการในเรื่องวิทยาการกระบวนการ การออกแบบการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม การเขียนแผนประสบการณ์เรียนรู้และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน การออกแบบการเรียนรู้รูปแบบ

Active Learning การเรียนรู้เรื่องการบริหารจัดการโครงการ และการถอดบทเรียน

5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับภาค และข้ามภาค
6. การจัดเวทีที่มีองค์ประกอบของหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้องกับการทำงานความปลอดภัยทางถนน ในจังหวัดลำพูนและเชียงใหม่เพื่อผลักดันสู่ระดับนโยบาย

ปัจจัยความสำเร็จ

1. การทำงานร่วมกับทีมวิจัยที่มีใจในการทำงานในประเด็นเรื่องความปลอดภัยทางถนน มีแรงบันดาลใจ และมองเห็นปลายทางของการทำงานคืออนาคตที่ปลอดภัยของเด็ก ๆ และชุมชน

2. การประสานภาคีจากภายนอกเข้ามาหนุนเสริมจะช่วยให้งานวิจัยขับเคลื่อนได้อย่างมีพลัง เช่น การประสานกับนักวิชาการในการเข้ามาเติมความรู้ การประสานกับหน่วยงานที่ทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนจะช่วยเพิ่มประสบการณ์ให้กับทีมวิจัยในเรื่องมุมมองแนวคิด และเห็นทางออกในการสร้างความปลอดภัยทางถนน

3. การบริหารจัดการเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยลดภาระในการทำงานของทุกฝ่าย โดยเฉพาะการบูรณาการเรื่องความปลอดภัยทางถนนเข้าไปในภารกิจของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน จะทำให้ครูไม่รู้สึกว่าเป็นงานใหม่ที่เพิ่มเข้ามา หากเป็นงานที่สามารถถอดแบบให้เนียนไปกับภาระงานปรกติได้

4. ทุนเดิมของพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยในประเด็นความปลอดภัยทางถนนกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาก่อน เป็นปัจจัยเอื้อในเรื่องการออกแบบกระบวนการทำงานที่สอดคล้องกับระยะเวลาของการดำเนินงาน และความเข้าใจในวิถีคิดและภารกิจของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5. ความจริงใจและความสม่ำเสมอในการลงพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ทำให้ทีมวิจัยเกิดการยอมรับ และเชื่อมั่นในตัวพี่เลี้ยง ส่งผลให้การดำเนินงานขับเคลื่อนไปได้ด้วยดี

6. การเตรียมออกแบบกิจกรรมและการสรุปบทเรียนทุกครั้งที่ทำกิจกรรมเสร็จ เป็นหัวใจสำคัญของการทำงานวิจัย เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการทำกิจกรรมทำให้ทีมวิจัยเกิดความมั่นใจในการทำงาน การสรุปกิจกรรมเป็นการช่วยทบทวนว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร มีอะไรที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

7. การสร้างความรู้สึกรับเป็นเจ้าของของทีมวิจัยทำให้เกิดความมุ่งมั่น ทุ่มเทในการทำงาน

8. การได้รับแรงสนับสนุนจากภาคีต่างๆ ในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม อาทิ การเข้ามาสนับสนุนหมวกนิรภัยให้แก่เด็ก ๆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของมูลนิธิเมาไม่ขับ ชมรมคนห่วงหัว และการจำหน่ายหมวกนิรภัยราคาประหยัดของบริษัทกลางคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ เป็นต้น

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้และสื่อการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนที่มีความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก และได้รับการรับรองมาตรฐานจากนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญ

2. การบูรณาการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนเข้ากับสาระวิชานักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น

3. รูปธรรมในการจัดการจุดเสี่ยงในพื้นที่เป้าหมายที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในหลายภาคส่วน ทั้งโรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภาคีในระดับท้องถิ่น และระดับจังหวัด

4. เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายครูแกนนำที่ทำวิจัยในประเด็นความปลอดภัยทางถนนตั้งแต่ปี 2554-2563

กิจกรรมทำความเข้าใจโครงการ

เวทีอบรมเชิงปฏิบัติการการบริหารจัดการโครงการ

กิจกรรมการถอดบทเรียนและการประเมินแบบเสริมพลัง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

โครงการ พัฒนาแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัย และการจัดการความปลอดภัยทางถนน โดยความร่วมมือร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง และชุมชนตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

หัวหน้าโครงการ นางจันทร์ฟอง วิชัยชมภู โทรศัพท์ 086-1859070 E-mail : Junfong_@hotmail.com

พื้นที่ดำเนินการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง และชุมชนตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 16 คน (แบ่งเป็นทีมวิจัย 11 คน จำแนกเป็น ครู 5 คน ชุมชน 3 คน อบต. 5 คน และที่ปรึกษาโครงการ 5 คน ประกอบด้วย อบต. 4 คน และคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 คน) นักเรียนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 82 คน

บริบทพื้นที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง เป็นสถานศึกษาระดับปฐมวัย สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกับ อบต.สันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบท นอกจากคนในพื้นที่แล้วยังมีคนจากชาติพันธุ์ต่างๆ เช่น ไทใหญ่ พม่า ฯลฯ เข้ามาเป็นแรงงานรับจ้างในชุมชน การเดินทางใช้ถนนเลียบเมืองหางดง-สันป่าตองหมายเลข 3035 ซึ่งเป็นถนน 4 ช่องจราจร หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 9 ถนนสายรองในหมู่บ้านที่ผู้ปกครองใช้ในการเดินทางมาส่งเด็กนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง และติดต่อราชการงานต่างๆ กับ อบต. จะมีแยก/ซอยเลี้ยวเข้าหมู่บ้าน ไม่มีป้ายสัญญาณเตือน ถนนสายหลักเชียงใหม่-ฮอด หมายเลข 108 ที่ใช้สัญจรเส้นทางสายนี้ ได้แบ่งชุมชน หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 8 ตำบลสันกลางออกเป็นสองฝั่งถนน ก่อให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งโดยเฉพาะช่วงเช้าและช่วงเย็น ส่งผลให้มีจุดเสี่ยงในการเดินทางมาเรียนของเด็ก รวมถึงมีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การขับซิ่งด้วยความเร็วสูง ไม่สวมหมวกนิรภัย ไม่คาดเข็มขัด คิวโทรศัพท์ระหว่างขับรถ เป็นต้น

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. ประชุมทีมวิจัยเพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจโครงการ
2. เติมเต็มความรู้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ
 - 2.1 แนวคิดและเครื่องมือการทำงานความปลอดภัยทางถนน : แผนที่จุดเสี่ยง ต้นไม้ปัญหา เครื่องมือทุนห้าด้าน การทำแผนผังใยแมงมุม ที่จัดโดยทีมพี่เลี้ยงภาคเหนือ และทีมกลาง

- 2.2 การบริหารจัดการโครงการและการบริหารการเงินบัญชีของโครงการ : การทบทวนเป้าหมายโครงการ การวิเคราะห์เงื่อนไขที่สำคัญ การวิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การวิเคราะห์แผนงานโครงการ เพื่อให้ทีมวิจัยเข้าใจโครงการก่อนเริ่มทำกิจกรรม
- 2.3 วิทยากรกระบวนการ และการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม

2.4 จุดเสี่ยง กฎหมายจราจร และการลงพื้นที่เพื่อสำรวจจุดเสี่ยง ซึ่งมีวิทยากรหลักเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่จากสำนักงานทางหลวงชนบทที่ 10 เชียงใหม่ และให้ข้อเสนอแนะจากการลงพื้นที่สำรวจจุดเสี่ยง ไปสู่การวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางแก้ไขจุดเสี่ยงร่วมกัน

2.5 การเขียนแผนการจัดประสบการณ์และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้แก่เด็กระดับปฐมวัย เรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญและศึกษาดูงานใน ศพด.สุเทพ

2.6 การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning

2.7 การถอดบทเรียนและการประเมินเสริมพลัง เพื่อทบทวนการจัดการเรียนรู้ของโครงการวิจัยตลอด 1 ปี เข้าใจปัจจัยเงื่อนไขการทำงาน สิ่งที่ทำได้ดีและสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข และทิศทางการขับเคลื่อนงานความปลอดภัยทางถนนในอนาคต

3. เวทีเปิดตัวโครงการวิจัย เพื่อชี้แจงเป้าหมายโครงการให้หน่วยงานในท้องถิ่น แก่นนำชุมชน และผู้ปกครองได้รับทราบ และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้สะท้อนความคิดเห็นต่อโครงการ มีการนำเอาเครื่องมือแผนที่จุดเสี่ยง ต้นไม้ปัญหา และการทบทวนทุน 5 ด้าน มาใช้ในการระดมความคิดเห็น

4. เวทีทำมาตรการข้อตกลงร่วมกับผู้ปกครองในเรื่องการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย

5. ดำเนินการแก้ไขจัดการจุดเสี่ยงร่วมกับ อบต. และชุมชน

6. จัดเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชน เพื่อนำเสนอผลการทำงานวิจัยให้แก่ผู้ปกครอง แก่นนำชุมชน และหน่วยงานภาคีในท้องถิ่น พร้อมทั้งหาแนวทางในการขับเคลื่อนขยายผลการดำเนินงานต่อ

พพลิต/พลัพรที่เกิดขึ้น

1. สภาพแวดล้อมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางมีความปลอดภัยมากขึ้น ทั้งในพื้นที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและชุมชน โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและ อบต. ในการจัดการแก้ไขจุดเสี่ยง

2. เกิดมาตรการข้อตกลงร่วมกับผู้ปกครองในเรื่องความปลอดภัยทางถนน กำหนดให้ครู ผู้ปกครอง และเด็กสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่มาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการคัดเลือกตัวแทนผู้ปกครอง เพื่อทำหน้าที่เป็นหูเป็นตาแทนคุณครูในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของผู้ปกครองในการใช้รถใช้ถนน และเป็นตัวกลางในการประสานงานร่วมระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และผู้ปกครองในแต่ละระดับชั้น ซึ่งเกิดการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

3. เกิดแผนการจัดประสบการณ์/แผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็ก ๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นแผนที่มีความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย

4. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนคือการเข้ามาสนับสนุนของ อบต.สันกลาง โดยให้การสนับสนุนการทำงานวิจัยมาตั้งแต่เริ่มต้น และได้สนับสนุนงบประมาณในการแก้ไขจุดเสี่ยงมีการบรรจุเอาไว้ในข้อบัญญัติปี 63

5. จากการลงพื้นที่สำรวจจุดเสี่ยง โดยมีผู้อำนวยการกลุ่มวิชาการและการถ่ายทอดเทคโนโลยี สำนักงานทางหลวงชนบทที่ 10 เชียงใหม่ มาร่วมเป็นวิทยากร ได้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของทางหลวงชนบทที่ 10 โดยมีการติดตั้งสัญญาณไฟเตือน ป้ายเตือน ติดป้ายยูเทิร์น มีการทาสีเส้นขาวดำ ชาวเหลือง บริเวณไหล่ทาง ทำให้การเดินทางมา ศพด.สันกลาง ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

6. เครือข่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เข้าร่วมในเวทีคืนข้อมูล มีความสนใจในเรื่องการทำ ศพด. ด้านความปลอดภัยทางถนน และหลายพื้นที่จะนำรูปแบบของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางไปปรับใช้ในพื้นที่ของตนเอง

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. ผลจากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการสวมหมวกนิรภัย และคาดเข็มขัดนิรภัยของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง เพิ่มขึ้นเป็น 100%

2. เกิดการแก้ไขจุดเสี่ยงในบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและในชุมชน โดยได้รับการแก้ไขจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การขยายผิวถนน การวางท่อ การตัดไฟ และการตัดป้ายเตือน และมีการนำเรื่องการแก้ไขจุดเสี่ยงเข้าสู่ข้อบัญญัติของ อบต.สันกลาง ในปี 2563

3. ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยทางถนนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมการสำรวจและแก้ไขจุดเสี่ยงร่วมกัน การให้ข้อคิดข้อเสนอแนะในกิจกรรมวิจัย และการปฏิบัติตามมาตรการข้อตกลงที่ได้ร่วมกันคิด

4. เกิดแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้และสื่อการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนที่มีความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย

ปัจจัยความสำเร็จ

1. การมีส่วนร่วมจากหน่วยงานในท้องถิ่น ชุมชน และผู้ปกครอง โดยเฉพาะ อบต.สันกลาง ที่มีการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นทีมวิจัยร่วม และให้การสนับสนุนเรื่องสถานที่ในการทำกิจกรรม และงบประมาณในการแก้ไขจุดเสี่ยง

2. การหนุนเสริมและพัฒนาศักยภาพจากทีมพี่เลี้ยงทั้งในระดับภาคและระดับประเทศ ที่เป็นการติดตั้งเครื่องมือและความรู้ในการทำงานเรื่องความปลอดภัยทางถนน ทำให้ครูได้เปิดโลกทัศน์ เติมเต็มความเชื่อมั่นกล้าที่จะคิดและลงมือทำงานวิจัยจนบรรลุเป้าหมายของโครงการ

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. เกิดการจัดการจุดเสี่ยงร่วมกันระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานในท้องถิ่น และมีการบรรจุเรื่องการจัดการจุดเสี่ยงเข้าสู่ข้อบัญญัติของ อบต.สันกลาง

2. เกิดแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้และสื่อการเรียนรู้อันเรื่องความปลอดภัยทางถนนที่ได้รับการ

รับรองจากนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญ และมีความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย

3. เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมของครู เด็ก และผู้ปกครองที่มีการสวมหมวกนิรภัยครบ 100%

การจัดการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนให้แก่เด็กๆ

เรียนรู้สถานการณ์ความปลอดภัยทางถนนในชุมชน

เวทีกำหนดมาตรการข้อตกลงร่วมกับผู้ปกครอง

สนับสนุนการหมวกนิรภัยจาก อตต. และชมรมคนห่วงหัว

เวทีนำเสนอผล ค้นข้อมูลสู่ชุมชน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลริมปีง

อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

โครงการ การพัฒนารูปแบบการจัดการจุดเสี่ยงและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้รถใช้ถนนที่เหมาะสม โดยการมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลริมปีง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนตำบลริมปีง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

หัวหน้าโครงการ นางอารี วันมาละ โทรศัพท์ 081-8823380 E-mail : kruaree 2019 i@gmail.com

พื้นที่ดำเนินการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลริมปีง และชุมชนตำบลริมปีง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 22 คน (แบ่งเป็นทีมวิจัย 14 คน จำแนกเป็น ครู 5 คน แกนนำชุมชน 9 คน และที่ปรึกษาโครงการ 8 คน ประกอบด้วย คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 คน เทศบาล 5 คน พระสงฆ์ 1 รูป) นักเรียนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 74 คน

บริบทพื้นที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลริมปีง เป็นสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดเทศบาลตำบลริมปีง ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลริมปีง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ห่างจากตัวเมืองลำพูน 4 กิโลเมตร เป็นชุมชนเมืองและชุมชนดั้งเดิมผสมผสานกันอยู่ นอกจากคนในพื้นที่แล้วยังมีกลุ่มชาติพันธุ์ อาทิ พม่า ไทใหญ่ ลีซู ฯลฯ เข้ามาเป็นแรงงานรับจ้างในชุมชนอีกด้วย ถนนสายหลักที่ใช้สัญจรไปมา ได้แก่ ถนนสายลำพูน-สันป่าตอง (ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1015) สายริมปีง-ป่าเหว (ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1030 แยกทางหลวง 106) เป็นถนนสายรองสามารถเดินทางไปยังที่ต่างๆ ได้ง่าย จึงมีรถสัญจรมาก และคนส่วนใหญ่ขับรถเร็ว ทำให้มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุตลอด 24 ชั่วโมง การสัญจรของประชาชนที่อยู่สองฟากฝั่งถนนจึงไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนของผู้ปกครองและคนในชุมชนที่ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยทางถนนมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว มีการใช้รถใช้ถนนบนพื้นฐานของความเสี่ยง นอกจากนี้ยังไม่มีการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนอย่างจริงจังในสถานศึกษา

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. ประชุมทีมวิจัยเพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจโครงการ
2. เติมเต็มความรู้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ
 - 2.1 แนวคิดและเครื่องมือการทำงานความปลอดภัยทางถนน : แผนที่จุดเสี่ยง ต้นไม้ปัญหา เครื่องมือทุนห้าด้าน การทำแผนผังใยแมงมุม ที่จัดโดยทีมพี่เลี้ยงภาคเหนือ และทีมกลาง
 - 2.2 การบริหารจัดการโครงการและการบริหารการเงินบัญชีของโครงการ : การทบทวนเป้าหมายโครงการ การวิเคราะห์เงื่อนไขที่สำคัญ การวิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การวิเคราะห์แผนงานโครงการ เพื่อให้ทีมวิจัยเข้าใจโครงการก่อนเริ่มทำกิจกรรม

- 2.3 วิทยากรกระบวนการ และการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม

- 2.4 จุดเสี่ยง กฎหมายจราจร และการลงพื้นที่เพื่อสำรวจจุดเสี่ยง ซึ่งมีวิทยากรหลักเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่แขวงทางหลวงชนบทลำพูนมาร่วมเรียนรู้และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำข้อมูลจากการลงสำรวจมาร่วมกันวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางแก้ไขจุดเสี่ยงต่อไป

- 2.5 การเขียนแผนการจัดประสบการณ์และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้แก่ระดับปฐมวัยเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญและศึกษาดูงานใน ศพด.สุเทพ

- 2.6 การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning

2.7 การถอดบทเรียนและการประเมิน เสริมพลัง เพื่อทบทวนการจัดการเรียนรู้ของโครงการ วิจัยตลอด 1 ปี เข้าใจปัจจัยเงื่อนไขการทำงาน สิ่งที่ได้ดีและสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข และทิศทางการขับเคลื่อนงานความปลอดภัยทางถนนในอนาคต

3. เวทีเปิดตัวโครงการวิจัย เพื่อชี้แจงเป้าหมาย โครงการให้หน่วยงานในท้องถิ่น แกนนำชุมชน และ ผู้ปกครองได้รับทราบ และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้ สะท้อนความคิดเห็นต่อโครงการ มีการนำเอาเครื่องมือ แผนที่จุดเสี่ยง ต้นไม้ปัญหา และการทบทวนทุน 5 ด้าน มาใช้ในการระดมความคิดเห็น

4. เวทีทำมาตรการข้อตกลงร่วมกับผู้ปกครอง ในเรื่องการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย

5. ดำเนินการแก้ไขจัดการจุดเสี่ยงร่วมกับ อบต. และชุมชน

6. จัดเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชน เพื่อนำเสนอผลการ ทำงานวิจัยให้แก่ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และ หน่วยงานภาคีในท้องถิ่น พร้อมทั้งหาแนวทางใน การขับเคลื่อนขยายผลการทำงานต่อ

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. มีการจัดการจุดเสี่ยงโดยการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง เทศบาล และชุมชน อาทิ ผู้ปกครองมาร่วมกันขีดสีตีเส้นจุดจอดรถ เทศบาลตำบลริมปิง อนุเคราะห์การติดตั้งอุปกรณ์เพื่อช่วยลดการเกิด อุบัติเหตุ เช่น การตั้งกรวยชะลอความเร็ว การตัดต้นไม้ และหญ้าริมทาง การติดกระจกโค้ง การทำป้ายเตือน เขตชุมชนระวางเด็ก ติดตั้งสัญญาณไฟกะพริบ เป็นต้น

2. เกิดมาตรการข้อตกลงร่วมกับผู้ปกครอง ในเรื่องความปลอดภัยทางถนน โดยสาระสำคัญของ ข้อตกลงประกอบด้วย มาตรการในการสวมหมวก นิรภัยที่เด็กและผู้ปกครองจะต้องสวมหมวกนิรภัย ทุกครั้งเวลามาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูจะต้องเป็น แบบอย่างที่ดีในเรื่องของความปลอดภัยทางถนน การกำหนดจุดจอดรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่ ชัดเจน โดยกำหนดจุดรับส่งนักเรียนที่ปลอดภัย มีประตูกันเพื่อป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุ

3. เกิดแผนการจัดประสบการณ์/แผนการ จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน ที่มีความ ต่อเนื่อง และเป็นแผนที่มีความสอดคล้องกับ พัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย โดยการบูรณาการ เข้ากับหน่วยการเรียนรู้ประจำของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4. ครูเป็นต้นแบบ Road Safety และ ศพด. เป็นแบบอย่างการทำงาน Road Safety

5. เกิดการปรับเปลี่ยนมาตรฐานของรถตู้รับส่ง เด็กนักเรียน โดยนำข้อมูลเข้าหารือทางเทศบาล และ มีการแต่งตั้งกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดมาตรฐาน ของรถตู้รับส่งนักเรียน ส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนรถตู้ ให้ได้มาตรฐานและคนขับรถตู้ที่มีพฤติกรรมในการขับที่ รถที่ดี

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. ผลจากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการสวมหมวกนิรภัย และคาดเข็มขัดนิรภัยของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง เพิ่มขึ้นเป็น 100%
2. ครูเกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติและเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานเรื่อง Road Safety
3. เกิดการแก้ไขจุดเสี่ยงในบริเวณโรงเรียนและในชุมชน 9 จุด โดยเป็นการร่วมมือกันระหว่างครู ผู้ปกครอง เทศบาล และชุมชน

4. ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยทางถนนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมการสำรวจและแก้ไขจุดเสี่ยงร่วมกัน การให้ข้อคิดข้อเสนอแนะในกิจกรรมวิจัย และการปฏิบัติตามมาตรการข้อตกลงที่ได้ร่วมกันคิด

5. เกิดแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้และสื่อสร้างสรรค์ในการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนน ที่ได้มาตรฐานและมีความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย

ปัจจัยความสำเร็จ

1. ความเข้มแข็งของทีมคุณครูที่ทำงานวิจัยด้วยความทุ่มเทและตั้งใจ และเมื่อได้เรียนรู้และได้รับการพัฒนาศักยภาพระหว่างการทำงานวิจัยทำให้เกิดความเข้าใจ มั่นใจมากขึ้น รู้สึกสนุกและมีความสุขกับการทำงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น
2. การมีส่วนร่วมจากหน่วยงานในท้องถิ่น ชุมชน และผู้ปกครอง ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะในการทำงาน รวมถึง

การให้กำลังใจทีมวิจัยในการขับเคลื่อนงานตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดโครงการ

3. การหนุนเสริมและพัฒนาศักยภาพจากทีมพี่เลี้ยงทั้งในระดับภาคและระดับประเทศ ที่เป็นการติดตั้งเครื่องมือและความรู้ในการทำงานเรื่องความปลอดภัยทางถนน ทำให้ครูได้เปิดโลกทัศน์ เติมเต็มความเชื่อมั่น กล้าที่จะคิดและลงมือทำงานวิจัยจนบรรลุเป้าหมายของโครงการ

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. เกิดการจัดการจุดเสี่ยงร่วมกันระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานในท้องถิ่นจนสามารถแก้ไขปัญหาลดเสี่ยงในพื้นที่ได้ทั้งหมด 9 จุด
2. เกิดแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้และสื่อการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนที่ได้รับการรับรองจากนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญ และมีความสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย โดยมีการจัดทำสื่อจากวัสดุรีไซเคิลที่หาได้ง่าย ราคาประหยัด และใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ

3. เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมของครู เด็ก และผู้ปกครองที่มีการสวมหมวกนิรภัยครบ 100%

4. เกิดการกำหนดมาตรฐานรถตู้รับส่งนักเรียน ส่งผลให้รถรับส่งนักเรียนมีมาตรฐานและปลอดภัยมากขึ้น

เรียนรู้สถานการณ์ความปลอดภัย
ทางถนนร่วมกับชุมชน
ด้วยเครื่องมือแผนที่จุดเสี่ยง

กิจกรรมลงพื้นที่สำรวจจุดเสี่ยง

การจัดการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนน
ให้แก่เด็กๆ

คืนข้อมูลสู่ชุมชน

โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย

ตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

โครงการ การพัฒนาแนวทางด้านความปลอดภัยทางถนน (TK safety road zone) โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย ตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

หัวหน้าโครงการ นายมานิต ฑาอำย์ โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย โทรศัพท์ 081-9525372

E-mail : manit.taai@gmail.com

พื้นที่ดำเนินการ โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย ตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 20 คน (ทีมวิจัย 17 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 3 คน) นักเรียนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 1,073 คน

บริบทพื้นที่ โรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดสอนระดับประถมถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านต้นแก้ว ตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นตำบลที่มีการคมนาคมสะดวก มีหมู่บ้านถวายที่เป็นหมู่บ้านหัตถกรรมไม้แกะสลัก และมีสินค้าหัตถกรรมที่ขึ้นทะเบียน OTOP แห่งแรกของประเทศไทย เป็นย่านการค้าที่มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางมาเพื่อซื้อสินค้าอยู่เป็นประจำ นักเรียนที่เดินทางมาเรียนยังโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย มีทั้งในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนและนักเรียนที่เดินทางมาจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอสารภี อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน ส่งผลให้มีความหลากหลายในการใช้ยานพาหนะในการเดินทาง อีกทั้งยังมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ก่อนวัยอันควร มีพฤติกรรมเลียนแบบการขับซิ่งที่ไม่ปลอดภัยเนื่องจากความเป็นวัยรุ่น คึกคะนอง ประกอบกับที่ตั้งของโรงเรียนที่อยู่ใกล้สถานที่สำคัญของหมู่บ้าน ได้แก่ วัดต้นแก้ว โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลขุนคอง ร้านค้าหน้าบริเวณโรงเรียน ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุทางถนนสูง

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. ประชุมทีมวิจัยเพื่อทำความเข้าใจตัวโครงการ และชี้แจงให้ตัวแทนผู้ปกครองได้รับทราบถึงเหตุผล การเข้าร่วมโครงการ พร้อมทั้งร่วมกันออกแบบกิจกรรม เวทีเปิดตัวโครงการวิจัย
2. ประชุมทำความเข้าใจการบริหารงบประมาณ โครงการ
3. เวทีเปิดตัวโครงการวิจัย TK safety road zone เพื่อชี้แจงโครงการวิจัย สร้างความเข้าใจต่อ สถานการณ์ความปลอดภัยบนถนนในเขตชุมชน ให้กับ ตัวแทนผู้ปกครอง นักเรียน คุณครู แกนนำชุมชน อสม. และตัวแทนหน่วยงาน
4. เติมเต็มความรู้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ
 - 4.1 การบริหารจัดการโครงการ ได้แก่ การทบทวนเป้าหมายโครงการ การวิเคราะห์เงื่อนไขที่สำคัญ การวิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ แผนงานโครงการ การบริหารการเงินบัญชีของโครงการ
 - 4.2 ความปลอดภัยทางถนน (คน รถ ถนน) และการสำรวจจุดเสี่ยง
 - 4.3 การเรียนรู้เรื่องการเขียนแผนการจัด ประสบการณ์และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ แก่เด็กระดับปฐมวัย
 - 4.4 การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning

4.5 การถอดบทเรียนและการประเมินเสริมพลัง เพื่อทบทวนการจัดการเรียนรู้ของโครงการวิจัยตลอด 1 ปี เข้าใจปัจจัยเงื่อนไขการทำงาน สิ่งที่ได้ดี และสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข และทิศทางการขับเคลื่อนงานความปลอดภัยทางถนนในอนาคต

5. ประชุมกำหนดมาตรการความปลอดภัยทางถนนระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยใช้กระบวนการระดมสมอง การทำงานกลุ่ม

6. การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเติมความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมและพัฒนาการของเด็ก วัยรุ่น และทักษะ EF (Executive functions) ให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัย ครู และบุคลากรระดับปฐมวัย

7. กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบหน่วยบูรณาการ เรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน TK safety road zone ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1-3) ซึ่งหลังจากการจัดการเรียนการสอนจะมีการประชุมสรุปบทเรียน เพื่อนำบทเรียนที่ได้ไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

8. การจัดเก็บข้อมูลสถานการณ์และการเดินทางมาโรงเรียนของนักเรียน

9. การสำรวจจุดเสี่ยงร่วมกับผู้ปกครองสำนักงานทางหลวงชนบทที่ 10 เชียงใหม่ องค์การบริหารส่วนตำบลขุนคง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สาเหตุของความเสี่ยงที่นำไปสู่การหาแนวทางแก้ไขและกำหนดบทบาทผู้ที่รับผิดชอบ

10. การถอดความรู้จากการจัดการเรียนการสอนแบบหน่วยบูรณาการ เรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน TK safety road zone

11. การแก้ไขจัดการจุดเสี่ยงภายในโรงเรียน ดำเนินการโดยครู บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียน ภายนอกจะเป็นบทบาทของแกนนำชุมชนโรงเรียน และ อบต. เป็นหลัก

12. เวทีคืนข้อมูลโครงการการพัฒนาแนวทางด้านความปลอดภัยทางถนน (TK safety road zone)

พาวลิต/พาล์พ์ที่เกิดขึ้น

1. มีการจัดการจุดเสี่ยงในบริเวณโรงเรียน และภายนอกโรงเรียน อาทิ การติดป้ายหยุด การทาเส้นสีขาวเพื่อให้หยุดรถ การทำทางวงเวียน และได้มีการประเมินซึ่งพบว่าจะต้องจัดการจุดเสี่ยงเพิ่มเติม

2. เกิดแผนการจัดการประสบการณ์/แผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน

2.1 จัดการเรียนการสอนหน่วย (Module) ของช่วงชั้นที่ 1 การสอนแบบบูรณาการระดับปฐมวัย 17 แผนการสอน และการสอนบูรณาการในรายวิชาต่าง ๆ ช่วงชั้นที่ 2-3

2.2 จัดการเรียนการสอนบูรณาการกิจกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนระดับอนุบาล

3. โรงเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยด้านการจราจรภายในโรงเรียนและเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนบูรณาการกิจกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนระดับอนุบาล

4. ครูและบุคลากรเป็นแบบอย่างที่ดีด้าน road safety ให้กับเด็กและชุมชน ทั้งในเรื่องการสวมหมวกนิรภัย 100% การคาดเข็มขัด และการใช้ความเร็วตามที่กำหนดในมาตรการร่วม

5. ผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยเพิ่มขึ้นกว่า 70% และเด็กนักเรียนสวมหมวกนิรภัย 100%

6. อบจ.เชียงใหม่ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดเห็นความสำคัญของการขับเคลื่อนงานด้านความปลอดภัยทางถนน และให้การสนับสนุนงบประมาณในการติดตั้งไม้กั้นรถยนต์บริเวณประตูโรงเรียน เพื่อสร้างให้เกิดความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการเดินทางในช่วงเวลาเร่งด่วน

7. เกิดมาตรการความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาศาสตร์ ดังนี้

7.1 ขับรถสวมหมวกนิรภัย และคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งที่มาในโรงเรียน

7.2 จำกัดเวลาในการจอดรถรับ-ส่งนักเรียนของผู้ปกครองบริเวณหน้าโรงเรียน โดยใช้เวลาไม่เกิน 10 นาที

7.3 จำกัดความเร็วในบริเวณโรงเรียน โดยใช้ความเร็วไม่เกิน 20 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

7.4 ไม่ซื้ออาหารหรือขนมในร้านที่จำหน่ายบริเวณทางเท้า

7.5 ให้จอดรถในจุดที่ทางโรงเรียนจัดไว้ให้

7.6 ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด

7.7 ในกรณีของนักเรียน หากไม่สวมหมวกนิรภัยจะดำเนินการเก็บรถไว้ และคืนให้เมื่อผู้ปกครองมาเซ็นรับทราบ

8. อบจ.เชียงใหม่ นำรูปแบบการสร้างความปลอดภัยทางถนนไปขยายผลต่อกับโรงเรียนในสังกัดจำนวน 3 โรงเรียน

9. ร้านค้าไม่ขายของกีดขวางผิวจราจรและทางเท้าบริเวณหน้าโรงเรียน

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เกิดการเปลี่ยนแปลงการสวมหมวกนิรภัย โดยพบว่าครู บุคลากร และนักเรียน สวมหมวกนิรภัย 100% และผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัย 70%

2. เกิดแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง “ต้นแก้วผดุงพิทยาลัยกับความปลอดภัยทางถนน (TK safety road zone)” ในทุกชั้นเรียน

2.1 ในระดับปฐมวัย มีการจัดประสบการณ์ในระดับปฐมวัย โดยจัดทำแผนหน่วยบูรณาการตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงอนุบาล 3 จำนวนระดับชั้นละ 17 แผน

2.2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เกิดหน่วยบูรณาการการเรียนรู้ บทเรียน Module เรื่อง Tk safety road zone

2.3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เกิดการบูรณาการการเรียนรู้กับรายวิชาลูกเสือ และกิจกรรมแนะแนว

2.4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เกิดการบูรณาการการเรียนรู้กับรายวิชาลูกเสือ และกิจกรรมแนะแนว

3. โรงเรียนมีบุคคลต้นแบบวินัยจราจร ครูและบุคลากร จำนวน 5 คน

4. โรงเรียนมีมาตรการความปลอดภัยทางถนนบังคับใช้ในโรงเรียน และการเป็นเขตสวมหมวกนิรภัย 100%

5. มีการจัดการจุดเสี่ยงในโรงเรียน โดยการทำถนนทางเดิน พื้นที่ปลอดภัย โรงรถ และจัดการจุดเสี่ยงโดยรอบโรงเรียน 2 เส้นทางหลัก 4 จุด และการจัดระเบียบการขายของด้านหน้าโรงเรียน

ปัจจัยความสำเร็จ

1. ความเข้มแข็งของทีมคุณครูที่ทำงานวิจัยด้วยความทุ่มเทและตั้งใจ แม้ว่าจะมีภาระการสอน และมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่ต้องจัดการแต่ครูก็มาร่วมเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมร่วมกันทุกครั้ง

2. ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนงานในประเด็นเรื่องความปลอดภัยทางถนน โดยเข้าร่วมวางแผนและลงมือทำกิจกรรมการวิจัยด้วยความมุ่งมั่น เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับคุณครูในโรงเรียน และให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยจะนำเอากระบวนการจากการทำงานวิจัยไปปรับใช้กับงานอื่น ๆ ของโรงเรียนต่อไป

3. มีระบบบริหารจัดการของโรงเรียนที่ชัดเจน โดยทางโรงเรียนจะคัดเลือกตัวแทนคุณครูในแต่ละระดับชั้นที่สามารถเป็นตัวแทนและนำเอาข้อมูลความรู้ไปบอกต่อสื่อสารกับเพื่อน ๆ ที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการเข้าเป็นทีมวิจัย ส่งผลให้มีการสื่อสารการดำเนินงานวิจัย ผู้ที่ไม่ได้ร่วมโครงการสามารถนำไปปฏิบัติต่อได้เกิดการขยายผลได้อย่างรวดเร็ว มีการประสานงานในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ และทำให้เรื่องความปลอดภัยทางถนนเป็นโจทย์ร่วมของทุกคนในโรงเรียน

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. เกิดกระบวนการจัดการเรียนการสอนหน่วย (Module) ของช่วงชั้นที่ 1 การสอนแบบบูรณาการระดับ ปฐมวัย 17 แผนการสอน และการสอนบูรณาการ ในรายวิชาต่างๆ ช่วงชั้นที่ 2-3

2. เกิดนวัตกรรมการเรียนรู้ จำลองโมเดล สัญญาณไฟจราจร เกมสื่อสร้างสรรค์

3. โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการจัดการการเรียนการสอนบูรณาการกิจกรรมด้านความปลอดภัย

ทางถนน ระดับปฐมวัย มีโรงเรียนอนุบาลเทศบาล เมืองแม่เหิยะมาศึกษาดูงาน

4. เกิดมาตรการด้านความปลอดภัยทางถนน โรงเรียนสวมหมวกนิรภัย 100% ส่งผลให้ครู บุคลากร นักเรียน สวมหมวกนิรภัย 100% ผู้ปกครอง 70%

5. เกิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะในเรื่องการจัดการจุดเสี่ยง

การสำรวจและแก้ไขจุดเสี่ยง

เวทีเปิดตัวโครงการ

โรงเรียนบ้านหนองเงือก

ตำบลแม่แรง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง

โครงการ กระบวนการสร้างความตระหนักเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนน โดยความร่วมมือของโรงเรียนบ้านหนองเงือก และชุมชนตำบลแม่แรง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง

หัวหน้าโครงการ นายเกษม ใจกระเสน โทรศัพท์ 095-6805802 E-mail : kasem2711@gmail.com

พื้นที่ดำเนินการ โรงเรียนบ้านหนองเงือก ตำบลแม่แรง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 13 คน (ทีมวิจัย 10 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 3 คน) นักเรียนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 157 คน

บริบทพื้นที่ โรงเรียนบ้านหนองเงือก ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านหนองเงือก ตำบลแม่แรง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง เป็นโรงเรียนขยายโอกาส เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 (3 ขวบ)-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีนักเรียนทั้งหมด 157 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา 21 คน มีเขตบริการของโรงเรียน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่แรง ตำบลมะกอก ตำบลท่าตุ้ม อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยบนท้องถนนพบปัญหาหลากหลายด้าน เช่น จุดเสี่ยงในระหว่างเส้นทางการเดินทางมาโรงเรียน พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนนของนักเรียนและผู้ปกครอง มีการขับซิ่งด้วยความเร็ว การซ้อ้นรถจักรยานยนต์เกินสองคน การไม่สวมหมวกนิรภัย การจอดรถในที่ห้ามจอดโดยไม่คำนึงถึงทางเข้าหรือทางออกของโรงเรียน และปัญหานักเรียนขับซิ่งรถจักรยานยนต์โดยไม่มีใบขับขี่ เพราะอายุยังไม่เข้าเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. ประชุมทีมวิจัยเพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจโครงการ เพื่อชี้แจงเหตุผลที่โรงเรียนเข้าร่วมโครงการให้ตัวแทนผู้ปกครองและตัวแทนแกนนำชุมชน หน่วยงานในท้องถิ่นได้รับทราบ รวมถึงให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการสร้างความปลอดภัยทางถนน
2. เวทีเปิดตัวโครงการวิจัยเพื่อชี้แจงเป้าหมายของการเข้าร่วมโครงการ รับฟังความคิดเห็นและเสียงสะท้อนจากผู้ปกครอง และหาแนวทางสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
 - 3.1 แนวคิดและเครื่องมือการทำงานความปลอดภัยทางถนน เช่น แผนที่จุดเสี่ยง ต้นไม้ปัญหาทุน 5 ด้าน การทำแผนผังใยแมงมุม
 - 3.2 การบริหารจัดการโครงการ ได้แก่ การทบทวนเป้าหมายโครงการ การวิเคราะห์เงื่อนไขที่สำคัญ การวิเคราะห์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การวิเคราะห์แผนงานโครงการ การบริหารการเงินบัญชีของโครงการ
 - 3.3 จุดเสี่ยง ความรู้เรื่องป้ายสัญญาณจราจร กฎหมายข้อบังคับต่างๆ ในการใช้รถใช้ถนน และการลงพื้นที่สำรวจจุดเสี่ยงในชุมชน
 - 3.4 การเขียนแผนการจัดการประสบการณ์และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้แก่เด็กระดับปฐมวัย
4. เวทีทำข้อตกลงร่วมกับผู้ปกครอง
5. การแก้ไขจัดการจุดเสี่ยง นำข้อมูลจากการลงสำรวจมาร่วมกันวิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไขจุดเสี่ยงร่วมกับชุมชน
6. จัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน โดยเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning
7. จัดเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชน เพื่อเป็นการนำเสนอผลการดำเนินงานวิจัยให้แก่ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และหน่วยงานภาคีในท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางในการขับเคลื่อนงานต่อ
8. ถอดบทเรียนโครงการวิจัย

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. เกิดการจัดการจุดเสี่ยง
 - 1.1 ในบริเวณโรงเรียนได้รับการแก้ไขทั้งหมด มีป้ายจราจรอำนวยความสะดวก ชัดเจน
 - 1.2 จุดเสี่ยงในชุมชนมีทั้งหมดจำนวน 6 จุด ได้รับความร่วมมือจากเทศบาลตำบลแม่แรงทำการแก้ไข 4 จุด ที่เหลืออีก 2 จุด ทางเทศบาลตำบลแม่แรงได้บรรจุลงในแผนเทศบาลตำบลแม่แรง ปี 2563 ต่อไป
2. เกิดมาตรการข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนบ้านหนองเงือก 7 ประการ ดังนี้ 1) สวมหมวกนิรภัยในเวลาขับขี่ยานพาหนะ 2) จอดรถให้เป็นระเบียบ 3) ขับรถให้ถูกกฎจราจร 4) ไม่ขับขี้ออนสาม 5) ไม่ขับเร็ว ในบริเวณโรงเรียน ขับไม่เกิน 30 กม./ชม. 6) ขับรถเข้า-ออกให้ถูกทาง 7) จอดรถยนต์/มอเตอร์ไซค์ให้ถูกต้อง

3. เกิดแผนการจัดประสบการณ์/แผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนนในระดับปฐมวัย 16 แผน 9 หน่วย โดยจัดทำแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการเข้ากับหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ได้จัดทำแผนประสบการณ์แบบบูรณาการในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี กิจกรรมสภานักเรียน

4. เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยขึ้น โดยมีครูเป็นแบบอย่างทั้งในเรื่องการสวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัย และการใช้ความเร็วตามที่กำหนดในมาตรการร่วมนอกจากนี้ยังเห็นการเปลี่ยนแปลงของผู้ปกครองและเด็กนักเรียนที่สวมหมวกนิรภัยเพิ่มมากขึ้นกว่า 90% และมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามมาตรการร่วมที่เกิดขึ้นระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. ผลจากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ส่งผลให้จำนวนนักเรียนผู้ปกครอง และคุณครูที่สวมหมวกนิรภัยเพิ่มจำนวนขึ้นจาก 20% เป็น 90%

2. เกิดแผนการจัดประสบการณ์เรื่องความปลอดภัยทางถนนของนักเรียนโดยทุกระดับชั้นมีการบูรณาการสอดแทรกในทุกระดับ

ระดับชั้นปฐมวัย : บูรณาการเข้าในหน่วยการเรียนรู้ที่มีอยู่ เช่น ปฐมนิเทศ ปลอดภัยไว้ก่อน โรงเรียนของเรา รู้รอบปลอดภัย คมนาคม ชุมชนของเรา ขนาดรูปร่างรูปทรง โลกสวยด้วยสีส้ม วันเด็กวันครู นอกจากนี้ยังแทรกเข้าไปในแผนปกติของแต่ละห้อง 3-4 แผน/คน บางกิจกรรมทดลองใช้กับเด็ก ปรับแผนตามความเหมาะสม

ระดับประถมศึกษา : บูรณาการเข้ากับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เกี่ยวข้อง เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรม Day camp ลูกเสือสำรอง กิจกรรมเดินทางไกล/มีโจรสลัดปล้น ฯลฯ

บูรณาการเพลง-เกม/บทบาทสมมติในหน่วยมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาเน้นเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนน สังคมศึกษา กรณีตัวอย่าง เน้นการเรียนรู้ภาษาด้วยเพลง/เกม/บทบาทสมมติ

มัธยมศึกษาตอนต้น : บูรณาการเข้ากับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เกี่ยวข้อง เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนลูกเสือ-เนตรนารี ลูกเสือจราจร สาระภาษาไทย บูรณาการเรื่องป้าย/สัญลักษณ์จราจรสอดแทรกมีแบบทดสอบให้เด็กเล่าประสบการณ์ รับรู้เรื่องอะไรมาบ้าง ประสบกับเหตุการณ์จริงอะไรบ้าง ภาษาอังกฤษ บูรณาการสัญลักษณ์ภาษาสากล (ออกข้อสอบ O-Net) หาแบบฝึกเพิ่มให้เด็กเรียนรู้ สื่อเพิ่มเติมให้เด็กเรียนรู้ สังคมศึกษาบูรณาการในสาระภูมิศาสตร์ รายละเอียดแผนที่ วาดแผนที่บ้าน/โรงเรียน รู้ทิศสัญลักษณ์/ในแผนที่ที่มีจุดเสี่ยงไหนบ้าง สาระหน้าที่พลเมือง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ป้าย ความหมายของป้าย รายละเอียดป้าย มีแผนพับให้งานเพิ่มความรู้อเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนสอบใบขับขี่

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน : ลูกเสือจิตอาสา แบ่งการดูแลรถ ช่วงเข้า-ออก ในภาคเช้า-เย็น ของการมาโรงเรียนและกลับ สถานักเรียนได้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยบนท้องถนน เช่น การให้ความรู้เรื่องการสวมหมวกนิรภัยหน้าเสาธง การประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย

3. ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัย

ทางถนน โดยมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการและให้ความร่วมมือสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการในแต่ละรายกิจกรรม เช่น การสำรวจและแก้ไขจุดเสี่ยง การให้ข้อคิดข้อเสนอแนะ วิธีแก้ปัญหา รวมถึงการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันและให้คำมั่นสัญญาเกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน

4. จุดเสี่ยงในบริเวณโรงเรียนได้รับการแก้ไขทั้งหมด

ปัจจัยความสำเร็จ

1. ความเข้มแข็งของทีมคุณครูที่ทำงานวิจัยด้วยความทุ่มเทและตั้งใจ การได้เข้าร่วมออกแบบกิจกรรม และเรียนรู้การจัดการกิจกรรม โดยคุณครูเปิดใจที่จะเรียนรู้ทำให้คุณครูเกิดความเข้าใจ มั่นใจ รู้สึกสนุก และมีความสุขกับการทำงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น

2. การทำงานอย่างเป็นระบบ มีการออกแบบและวางแผนกิจกรรมก่อนลงมือทำกิจกรรม มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ที่กันชัดเจน ตลอดจนมีการสรุปทบทเรียน

ทุกครั้งหลังการทำกิจกรรมทำให้เห็นข้อบกพร่องที่ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนงานในประเด็นเรื่องความปลอดภัยทางถนน โดยเข้าร่วมวางแผนและลงมือทำกิจกรรมการวิจัยด้วยความมุ่งมั่น เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับคุณครูในโรงเรียน และยังทำหน้าที่เชื่อมประสานกับนักเรียน หน่วยงาน และผู้ปกครองได้เป็นอย่างดี

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. เกิดการจัดการจุดเสี่ยงร่วมกันระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานในท้องถิ่นจนสามารถแก้ไขปัญหาจุดเสี่ยงในพื้นที่ได้ทั้งหมด 4 จุด จากจำนวนจุดเสี่ยงทั้งหมด 6 จุด ซึ่งอีกสองจุดทางเทศบาลได้รับทราบข้อมูลและจะดำเนินการแก้ไขในปีต่อไป

2. เกิดการบูรณาการงานความปลอดภัยทางถนนเข้าไปในแต่ละระดับชั้น

3. เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม พบว่าการขับซิ่งรถจักรยานยนต์เข้า-ออกโรงเรียนได้ถูกต้องเหมาะสม นักเรียนที่นำรถจักรยานยนต์มาสวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่ทุกคน

กิจกรรมเวทีเปิดตัวโครงการ

กิจกรรมเวทีสร้างมาตรการร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง และโรงเรียน

กิจกรรมลงพื้นที่สำรวจจุดเสี่ยง

การบูรณาการงานความปลอดภัยทางถนนเข้ากับกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน

สรุปผลการดำเนินงานโครงการขยายผล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต้นแบบ **สุโรงเรียน**

เพื่อความปลอดภัยทางถนน

โดยการมีส่วนร่วมของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/

โรงเรียนพื้นที่ ภาคตะวันออก เฉียมเหนือ

โครงการขยายผล “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ” สูโรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ภาคอีสาน

หัวหน้าโครงการ ผศ. (พิเศษ) กาญจนา ทองทั่ว สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น มูลนิธิประชาสังคมจังหวัดอุบลราชธานี โทรศัพท์ 086-4788126

พื้นที่ดำเนินการ จังหวัดอุบลราชธานี และ จังหวัดอำนาจเจริญ รวม 3 ศูนย์ 2 โรงเรียน กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน ทีมวิจัยครู 48 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 64 คน เด็กเล็ก 136 คน นักเรียน 847 คน

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. เข้าพบผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อทำความเข้าใจและเป้าหมายหลักของโครงการ
2. พัฒนาศักยภาพทีมวิจัยคณะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียน เป็นระยะๆ เช่น อบรมเชิงปฏิบัติการ ในหัวข้อ งานวิจัยเพื่อท้องถิ่น การบริหารจัดการโครงการ ครูที่เลี้ยงต้นแบบในระยะที่ 1 อบรมแผนการจัดประสบการณ์หน่วยความปลอดภัยทางถนน การผลิตสื่อการเรียนการสอนในระดับพื้นที่แบบจับมือทำ อบรมการผลิตสื่อมัลติมีเดีย โดยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละประเด็นเนื้อหา
3. ติดตาม สนับสนุน เสริมพลังกระบวนการทำงานของแต่ละพื้นที่โดยการเข้าร่วมในเวทีต่างๆ ที่พื้นที่จัด
4. จัดเวทีสัญจรเพื่อให้ทีมวิจัยทั้ง 4 แห่ง ได้รายงานความก้าวหน้าและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค
5. ผู้เชี่ยวชาญจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ลงพื้นที่ติดตามการจัดการเรียนการสอนใน ศพด.
6. ถอดบทเรียนการทำงานของทีมวิจัยทั้ง 4 โครงการ
7. ใช้เครื่องมือผังใยแมงมุมในการติดตามและประเมินตนเองของแต่ละทีมทั้ง 3 ระยะ ก่อน ระหว่าง และหลังการดำเนินโครงการ
8. จัดเวทีผลักดันสู่นโยบายสาธารณะในระดับพื้นที่เพื่อให้องค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมรับฟัง ให้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพื่อการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งคาดหวังการขยายผลไปยังพื้นที่อื่นๆ
9. การลงพื้นที่ติดตามเด็กระดับอนุบาลที่เคยเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อดูพฤติกรรมวินัยจราจร

พลวัต/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. ครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 3 ศูนย์ได้รับการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน งานวิจัยเพื่อท้องถิ่นและการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้การสอนความปลอดภัยทางถนน การผลิตการเรียนการสอนและสื่อมัลติมีเดีย เพื่อการสื่อสาร ฯลฯ

2. เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ไม่น้อยกว่า 2 ศูนย์

3. เกิดกลไกการทำงานความปลอดภัยทางถนน 2 ระนาบคือ เกิดเป็นเครือข่ายครู ศพด. ด้านการเรียนการสอนแผนความปลอดภัยทางถนนและคณะทำงานภาคีเครือข่ายในพื้นที่ทั้ง 4 พื้นที่

4. เกิดแผน/กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เกิดจากการปฏิบัติกรอย่างมีส่วนร่วมของครูในพื้นที่

5. เกิดชุดความรู้ในการพัฒนาศักยภาพครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน และการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมในโรงเรียน

6. มีการกำจัดจุดเสี่ยงทางถนนที่เชื่อมต่อกับทางเข้าโรงเรียน และการปรับสภาพภูมิทัศน์ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งหมด 36 จุดจาก 4 พื้นที่

7. เกิดนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาลนครตำบลเหล่าเสือโก้ก ขยายพื้นที่การดำเนินโครงการด้านความปลอดภัยทางถนนไปยังโรงเรียนอนุบาลเหล่าเสือโก้ก อบต.หนองมะแซว ได้บรรจุโครงการความปลอดภัยทางถนนไว้ในแผนและข้อบัญญัติโดยการตั้งงบประมาณปี 2563-64 และมีแผนในการจัดทำรั้วให้กับ ศพด.หนองมะแซว ในปี 2564

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในระยะที่ 1 จำนวน 2 แห่ง สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจากพื้นที่ต่าง ๆ ได้ ในปี 2562-63 มีคณะที่มาศึกษาดูงานไม่ต่ำกว่า 20 คณะ

2. ครูมีความมั่นใจในศักยภาพของตนเองมากยิ่งขึ้นในการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมด้านความปลอดภัยทางถนน ตามแผนงานที่ร่วมกันกำหนดขึ้น

3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 3 ศูนย์มีสื่อการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างหลากหลายเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนในแผนการจัดประสบการณ์หน่วยความปลอดภัยทางถนนให้มีประสิทธิภาพ

4. เกิดกิจกรรมภายในโรงเรียนขึ้น เช่น ลาน BBL ห้องนิทรรศการความปลอดภัยทางถนน กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ในเทศกาลตรุษจีน อุบัติเหตุ การบูรณาการในสาระการเรียนรู้ชั้น ป.1-ป.6

5. เกิดความร่วมมือจากหลายภาคส่วนในการเข้ามาร่วมกันกำจัดจุดเสี่ยงเพื่อความปลอดภัยของเด็กเล็กและผู้ปกครอง โดยเฉพาะหน่วยงานของแขวง การทางชนบทและแขวงทางหลวงทั้ง 2 จังหวัดให้ความร่วมมือเข้ามาติดตั้งป้ายเตือน สัญญาณไฟ การนำถังมาถักเป็นเกาะกลางถนนและนำวัสดุอุปกรณ์ที่เหลือจากการทำงานมาบริจาคให้โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้นำมาผลิตสื่อการเรียนการสอน เช่น สีทาทางม้าลาย เส้นห้ามจอดขาว-แดง เป็นต้น

6. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 3 ศูนย์ และ 2 โรงเรียน มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ทั้งในศูนย์และรอบนอกศูนย์ โดยการมีส่วนร่วมทั้งจากครู ชุมชน และผู้ปกครองที่เข้ามาร่วมกันดำเนินการ

เครื่องมือ ความรู้ที่ใช้ในการพัฒนาที่วิจัย

1. เครื่องมือ ความรู้เรื่องงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น
2. การบริหารจัดการโครงการ
3. การประเมินเสริมพลัง
4. การประเมินแบบผังใยแมงมุม
5. การเขียนรายงาน
6. การฝึกทักษะการพูดและการนำเสนองาน
7. การอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผนการจัดการ
ประสบการณ์หน่วยความปลอดภัยทางถนน
8. การติดตามนิเทศการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่
9. การเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการวิทยากรกระบวนการ
10. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้ง 4 ภาค
11. การถอดบทเรียนประเมินเสริมพลัง

ปัจจัยความสำเร็จ

1. คณะครูและผู้บริหารเปิดใจให้ความร่วมมือ
เข้าร่วมทุกกระบวนการ
2. ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามาร่วมในการ
จัดการจุดเสี่ยงและจัดระเบียบ เพื่อความปลอดภัย
ของเด็กนักเรียนทั้งภายในและภายนอกศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กโรงเรียน ซึ่งเป็นจุดที่เกินกำลังครูที่จะดำเนินการ
ได้โดยลำพัง
3. ทุกพื้นที่ปฏิบัติการของทั้ง 4 โครงการมีทีม
นักวิชาการเป็นทีมร่วมในการดูแล เป็นที่ปรึกษาและ
เข้าร่วมในกระบวนการเกือบทุกขั้นตอน สร้างความ
อุ่นใจ มั่นใจ ในการดำเนินโครงการ
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับพื้นที่
เข้ามาหนุนเสริมการดำเนินงาน โดยเฉพาะการจัดการ
จุดเสี่ยงทั้งถนนสายหลักและสายรองที่เกิดอุบัติเหตุ
บ่อยครั้ง โดยได้ดำเนินการแก้ไขทั้งแบบทำทันทีและ
นำเข้าไปเป็นแผนงานที่จะดำเนินการในปีงบประมาณ
ต่อไป
5. ในพื้นที่ปฏิบัติการทั้ง 2 จังหวัดมีศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กที่ได้ดำเนินการแล้วในระยะที่ 1 มีทั้งรูปแบบ
ของการจัดการเรียนการสอน การจัดการสิ่งแวดล้อม
และจุดเสี่ยงในพื้นที่ จึงเป็นต้นแบบเพื่อสร้างการเรียนรู้
ในกับทีมงานทุกโครงการในระยะที่ 2 ได้เป็นอย่างดี

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. แผนกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
การเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนของศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กทั้ง 3 ศูนย์ ได้นำไปสู่ปฏิบัติการการเรียน
การสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัยและความ
สามารถของเด็กปฐมวัยได้อย่างดียิ่ง
2. โรงเรียนมีการบูรณาการเป็นหน่วยการเรียนรู้
ในสาระการเรียนรู้วิชาต่างๆ ตั้งแต่ ป.1-ป.6
3. การแก้ไขจุดเสี่ยงทั้ง 36 จุดเกิดจากความ
ร่วมมือของคณะครู ชุมชน ผู้นำ และหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันดำเนินการ จนนำไปสู่การเป็น
เครือข่าย ภาคีความร่วมมือในการจัดการจุดเสี่ยงและ
งานความปลอดภัยทางถนนอื่นๆ ด้วย เช่น โรงเรียน
บ้านยางลุ่มเป็นแกนประสานงานในการแก้ไขปัญหา
ถนนทางเข้าหมู่บ้านแคบให้มีกรขยายเพิ่ม โดยทาง
โรงเรียนขยับรั้วของโรงเรียนให้ช่องทางหลวงชนบท
ทำการขยายถนนเพิ่มขึ้นอีก 3 เมตร เพื่อความปลอดภัย
ของผู้ใช้รถใช้ถนน
4. เกิดธนาคารหมวกกันน็อกขึ้นในศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กบ้านเป่า และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหนองมะเขว
4.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป่า มีการทำ
ผ้าป่าหมวกกันน็อกของชุมชน คณะครู และผู้ปกครอง
4.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหนองมะเขว จัดตั้ง
ธนาคารหมวกกันน็อกขึ้นเพื่อเป็นอุปกรณ์สำหรับ
การเรียนการสอน

5. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 2 แห่ง คือ อบต.หนองมะแซว จังหวัดอำนาจเจริญ และเทศบาลเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดสรรงบประมาณปี 2564 ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด

6. ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาหลักสูตร สำหรับการจัดทำแผนการสอน และจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน สำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้กนำไปบรรจุในหลักสูตรของกองการศึกษา อบต. และเตรียมขยายผลสู่สถานศึกษาอื่นๆ ในเขตรับผิดชอบในระดับอำเภอต่อไป

การอบรมให้ความรู้ : งานวิจัยเพื่อท้องถิ่น/
การพูดในที่สาธารณะ/เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ดูงานพื้นที่ต้นแบบ สพด.
พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ

คณะครูเฟส 1 ดูงานที่ ศพด. ศูนย์อนามัยที่ 10 อุบลราชธานี

เข้าร่วมกับโครงการหลักสูตรในการพัฒนาศักยภาพของทีมวิจัยใน 5 หลักสูตร

เวทีคืนข้อมูลและผลักดันสู่สาธารณณะระดับพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดอำนาจเจริญ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป่า

ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอลำเสด็จ จังหวัดอุบลราชธานี

โครงการพัฒนา “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ” ในการจัดการความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอลำเสด็จ จังหวัดอุบลราชธานี

หัวหน้าโครงการ นางสาวกิตติยาพร จันทร์ชม โทรศัพท 081-3900872 หน่วยงาน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์ จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้ประสานงาน นายสุนันท์ ใจเย็น นักวิจัยในพื้นที่ โทรศัพท 086-2614891

พื้นที่ดำเนินการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเป่า ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอลำเสด็จ จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 17 คน (ทีมวิจัย 14 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 5 คน) เด็กเล็กปีการศึกษา 2561 จำนวน 58 คน/ปีการศึกษา 2562 จำนวน 61 คน

บริบทพื้นที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเป่า ตั้งอยู่ที่หมู่ 8 ตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอลำเสด็จ จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในเขตเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก หมู่บ้านเป็นชุมชนกึ่งเมือง ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอและเขตเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก 8 กิโลเมตร การเดินทางมาที่หมู่บ้านใช้ถนนสายหลักสี่เลนหมายเลข 2050 ที่เป็นเส้นทางเชื่อมต่อไปยังหมู่บ้าน ตำบล และอำเภออีก 5 อำเภอทางทิศเหนือในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีรถยนต์ส่วนตัว รถประจำทาง รถบรรทุกสิบล้อ รถพ่วงวิ่งผ่านด้วยความเร็วตลอดเวลา ผ่านบริเวณทางเข้าหมู่บ้าน มีโรงเรียนประถมศึกษาบ้านเป่าตั้งอยู่ พบว่าผู้ปกครองและเด็กนักเรียนจะขับรถเร็วและไม่สวมหมวกนิรภัยด้วยเหตุผลที่บ้านอยู่ใกล้โรงเรียน

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. กระบวนการพัฒนาศักยภาพทีมวิจัยในการดำเนินงาน

1.1 เวทีชี้แจงทำความเข้าใจการบริหารโครงการฯ การแต่งตั้งคณะทำงานและการแบ่งบทบาทหน้าที่ของทีม

1.2 พัฒนาศักยภาพทีมวิจัย

- อบรมการบริหารจัดการโครงการฯ การออกแบบเครื่องมือ การเก็บข้อมูลอย่างมีส่วนร่วม การผลิตสื่อการเรียนการสอนงานความปลอดภัยทางถนน การเขียนรายงานวิจัยกับทีมโหนดภาคอีสาน
- อบรมวิทยากรกระบวนการ การจัดทำสื่อและแผนการสอน การถอดบทเรียนประเมินผลร่วมกับโครงการพัฒนาหลักสูตร

2. กระบวนการศึกษาข้อมูลสถานการณ์ของชุมชน

2.1 เวทีประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและภาคีเครือข่ายด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อศึกษาสถานการณ์ วิเคราะห์จุดเสี่ยง และพฤติกรรมเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนน

2.2 ปฏิบัติการในพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลโดยศึกษาสถานการณ์ความปลอดภัยบนท้องถนนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.3 ประชุมทีมวิจัยเพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อเตรียมคืนข้อมูลให้กับพื้นที่

3. กระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนให้แก่ทีมวิจัยครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.1 ประชุมทีมวิจัยเพื่อสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล

3.2 ศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนเทศบาล 4 (พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ) เทศบาลนครอุบลราชธานี

3.3 เวทีสังเคราะห์รายงานความก้าวหน้าและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เครือข่ายภาคอีสาน 2 ครั้ง

3.4 เวทีประเมินเสริมพลังกระบวนการทำงานและกำหนดกิจกรรมการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4. กระบวนการทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้

4.1 ปฏิบัติการแก้ไขจุดเสี่ยงรอบบริเวณศูนย์ฯ ร่วมกับชุมชน ตามแนวทางการสร้างความปลอดภัย

บนท้องถนนที่ได้จากการประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

4.2 ประชุมทีมวิจัยเพื่อสรุปและประเมินผล

4.3 พัฒนาสื่อการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน ติดตามประเมินผลแผนการจัดการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ

4.4 ประชุมทีมวิจัยเพื่อสรุปและกำหนดแนวทาง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน

5. กระบวนการสรุปผลการดำเนินงาน

5.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการถอดบทเรียนในพื้นที่

5.2 เวทีนำเสนอผลการวิจัย เกี่ยวกับแนวทาง รูปแบบการจัดการความปลอดภัยทางถนนสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้กับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

พาวลิค/พาล์ฟท์ที่เกิดจัน

1. มีการดำเนินการแก้ไขจุดเสี่ยงด้านการจราจรในพื้นที่ ทั้งในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและในหมู่บ้าน โดยมีการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก และภาคีเครือข่าย (หน่วยงานทางหลวงชนบท) ทั้งหมด 5 จุด ได้แก่ บริเวณถนนทางแยกภายในชุมชนทุกแห่ง บริเวณด้านหน้า-ด้านในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บริเวณถนนทางเข้าหมู่บ้าน และบริเวณด้านหน้าโรงเรียนประถมศึกษา

1.1 มีป้ายสัญญาณไฟด้านหน้าทางเข้าหมู่บ้านเพื่อชะลอรถที่สัญจรไปมาให้ลดความเร็ว

1.2 ด้านบริเวณทางข้ามถนนสายหลักหน้าโรงเรียนประถมศึกษา เป็นถนนสี่เลนมีลักษณะเป็นทางเนินสูง รถที่วิ่งข้ามไปฝั่งตรงข้ามจะมองไม่เห็นรถที่วิ่งสวนมา (ทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง) มีการวางแนวรั้วและแนวถังกันเป็นระยะทางยาวประมาณ 1 กิโลเมตร รถที่วิ่งไปมาจึงจะสามารถถลันรถได้

1.3 บริเวณด้านหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดบ้านเป้า ชุมชน ครู ผู้ปกครองได้ดำเนินการจัดทำบริเวณ

ที่จอดรถรับ-ส่งเด็กนักเรียน ป้ายทางเข้า-ทางออก ป้ายหยุดสัญญาณจราจรให้ชัดเจน รวมทั้งทางเดินม้าลาย และทางเดินเข้าบริเวณโรงเรียนที่จัดเป็นสัดส่วน

2. คุณครูที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้เรียนรู้การจัดทำแผนประสบการณ์การเรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน และได้ร่วมกันปรับปรุงพัฒนาแผนการเรียนรู้นำมาใช้ในโรงเรียน รวมทั้งสื่ออุปกรณ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับแผนการจราจร ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนที่เหมาะสมจำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งหมด 6 แผน ได้แก่ 1) กิจกรรมเสริมประสบการณ์ 2) กิจกรรมสร้างสรรค์ 3) กิจกรรมเสรี 4) กิจกรรมกลางแจ้ง 5) กิจกรรมเกมการศึกษา 6) กิจกรรมเคลื่อนไหว โดยได้ปรับให้เหมาะกับช่วงวัยและสอดคล้องกับพื้นที่ มีการจัดทำสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตรงตามความสนใจของเด็กปฐมวัย

3. ได้มีการประสานความร่วมมือของชุมชน ผู้ปกครองในการสร้างวินัยจราจร ขับขี่ปลอดภัยให้

สอดคล้องกับการเรียนการสอนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้รับความร่วมมือด้วยดี ทั้งการสวมใส่หมวกนิรภัย การร่วมกันทอดผ้าป่าสามัคคีหมวกกันน็อกสำหรับเด็ก ได้มาจำนวน 30 ใบ ซึ่งเพียงพอสำหรับเด็กที่ผู้ปกครอง พามาส่งโดยรถจักรยานยนต์ โดยให้ยืมใส่ในทุกวันที่มา โรงเรียน และเป็นอุปกรณ์สอนในชั้นเรียนเพื่อให้ เด็กเกิดความเคยชิน จนเกิดเป็นพฤติกรรมและความ คำนึงในการสวมใส่

4. ประเมินผลการดำเนินงาน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ครูต้นแบบ Road Safety 2) พฤติกรรมขับขี่ปลอดภัย ในเด็กและผู้ปกครอง 3) เส้นทางและสภาพแวดล้อม ปลอดภัย 4) ศพด. เป็นแบบอย่างการทำงาน Road Safety 5) การสนับสนุนของ อปท. 6) การมีส่วนร่วม ของภาคีเครือข่าย พบว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน อย่างดีเยี่ยม เห็นเป็นรูปธรรมในการดำเนินการ

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. คุณครูที่ประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นแบบ อย่างที่ดีในการสวมนิรภัย เด็กเล็กปฐมวัยที่เดินทางมา โรงเรียนกับผู้ปกครองด้วยรถจักรยานยนต์มีการสวมใส่ หมวกนิรภัย 100% ทั้งตัวผู้ปกครองและเด็ก

2. เกิดกลไกการทำงานในชุมชน ระหว่างครู ศพด. กับประชาชนในชุมชน และระหว่างครู ศพด. กับ เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก ในการดำเนินการแก้ไข ประเด็นจุดเสี่ยงด้านจราจรในชุมชนอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

3. ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสามารถเป็นต้นแบบ ในการพัฒนาหลักสูตรการจัดทำแผนการสอนและ จัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนนสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งหน่วยงานต้นสังกัด สนง.เทศบาลตำบล เหล่าเสือโก้ก นำไปบรรจุในหลักสูตรของกองการศึกษา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และเตรียมขยายผล สู่สถานศึกษาอื่นๆ ในเขตรับผิดชอบในระดับอำเภอ ต่อไป

4. เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้กสนับสนุนและ ช่วยเหลือให้คณะครูได้ดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง มีการประสานงานร่วมมือในการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่อง ความปลอดภัยทางถนน โดยได้บรรจุแผนการสนับสนุน งบประมาณในการดำเนินกิจกรรมเรื่องความปลอดภัย ทางถนนในแผนเทศบัญญัติเป็นประจำทุกปี

5. เกิดการแก้ปัญหาจุดเสี่ยงด้านความปลอดภัย ทางถนนในพื้นที่ชุมชนบ้านเป่า ที่มาจากความร่วมมือ ของชุมชนและภาคีเครือข่าย เช่น บริเวณถนนสายหลัก ทางเข้าหมู่บ้าน บริเวณถนนทางแยก ทางร่วมภายใน ชุมชน และบริเวณด้านหน้า ด้านในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่ปรับพื้นที่บริเวณสนามเป็นสถานที่เรียนรู้สัญญาณ จราจร และมีห้องเรียนเฉพาะเรื่องความปลอดภัย ทางถนนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

6. เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ปกครอง ในชุมชน ขณะเดินทางด้วยรถจักรยานยนต์ มีการ สวมหมวกนิรภัยทุกครั้ง และเดินทางด้วยรถยนต์ มีการคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งเช่นกัน

ปัจจัยความสำเร็จ

1. ปัจจัยชุมชน : กิจกรรมและการดำเนินงานเกิดจากความร่วมมือ การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ได้แก่ ผู้นำชุมชน ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กรรมการสถานศึกษา เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก ประชาชนทุกคนในชุมชน และภาคีเครือข่าย (ทางหลวงชนบทที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี)

2. ปัจจัยในโรงเรียน : คณะครู ผู้ปกครอง และเด็กเล็กปฐมวัย ใส่ใจและเห็นความสำคัญของการขับขีเพื่อความปลอดภัยด้านจราจร โดยการสวมหมวกนิรภัย และคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งในการเดินทาง

2.1 ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากวัดโรงเรียน ชุมชน ในการจัดตั้ง “ธนาคารหมวกกันน็อก” สำหรับบุตรหลานที่มาเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเป่า

3. ปัจจัยจากหน่วยงานเทศบาล : เป็นทีมบริหารที่ให้การสนับสนุนในการดำเนินโครงการฯ และให้คำแนะนำตลอดจนการติดตามการดำเนินงาน ความก้าวหน้าของโครงการ และให้อิสระครูทีมวิจัยในการดำเนินโครงการฯ อย่างต่อเนื่อง

ผลงานเด่น/นวัตกรรมที่เกิดขึ้น

1. หลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน ซึ่งทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านเป่ามีการคิด ออกแบบ และทดลองใช้จริง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กเล็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี

2. จุดเสี่ยงด้านหน้าโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นเส้นทางถนนสายหลักสี่เลน และทางเข้าหมู่บ้าน

ได้รับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจราจรอย่างเป็นรูปธรรม เด่นชัด ลดอุบัติเหตุจากรถตลอดปี

3. เกิดธนาคารหมวกกันน็อกจากการทำผ้าป่าหมวกกันน็อกของชุมชนและคณะครู ผู้ปกครองของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

การจัดการจุดเสี่ยงในชุมชนและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

การจัดการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนใน 6 แผนกิจกรรม

ผ้าป่าหมวกกันน็อกโดยคณะครู ผู้ปกครอง และชุมชนตำบลบ้านเป่า

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองมะแซว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

โครงการพัฒนา “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก” ในการสร้างความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองมะแซว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

หัวหน้าโครงการ ส.อ.หญิงณัฐธยาน์ วิสารพันธ์ และ ผศ.ดร.วราทิพย์ แก่นการ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โทรศัพท์ 094-7104186

ผู้ประสานงาน นางไพบดา ไชยมาตร ผอ.กองการศึกษา อบต.หนองมะแซว โทรศัพท์ 081-0717693

พื้นที่ดำเนินการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหนองมะแซว และ ศพด.คำมะเปืออแสงเพชร อบต.หนองมะแซว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 30 คน นักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 แห่ง จำนวน 43 คน

บริบทพื้นที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดหนองมะแซว และ ศพด.คำมะเปืออแสงเพชร ตำบลหนองมะแซว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ เป็นพื้นที่ชนบทกึ่งเมือง ห่างจากจังหวัดอำนาจเจริญประมาณ 11 กิโลเมตร อยู่ติดกับถนนสายรองแต่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง มีจุดเสี่ยง 7 จุด มีจุดเสี่ยงมาก 1 จุดที่ทำให้คนเสียชีวิต เด็กส่วนใหญ่มาโรงเรียนโดยนั่งรถจักรยานยนต์มากับผู้ปกครอง สารการเรียนรู้ที่สอนเกี่ยวกับความปลอดภัยจำนวน 2 หน่วย คือ หน่วยความปลอดภัยมีมากหลาย และหน่วยเด็กดีมีวินัย สอนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่สวมหมวกนิรภัย บริเวณรอบ ๆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่มีรั้วรอบขอบชิด เข้า-ออกได้ทุกทาง จึงไม่มีการจัดระเบียบทั้งการจอดรถของครู ผู้ปกครอง รวมถึงการรับ-ส่งที่ปลอดภัย

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. จัดประชุม ชี้แจงทำความเข้าใจและค้นหาอาสาสมัคร นักวิจัยที่มาจากครู อบต. ผู้ปกครอง หน่วยงานเพื่อเข้าร่วมในการดำเนินงาน

2. คณะครู ผู้ปกครอง และภาคีเครือข่าย ในชุมชนร่วมกันกำหนดจุดเสี่ยง โดยใช้เครื่องมือแผนที่จุดเสี่ยง กองช่าง อบต. และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้ร่วมกันวางแผนแก้ไขจุดเสี่ยงที่สามารถแก้ไขได้เองโดยคนในชุมชนก่อน

3. พัฒนาศักยภาพทีมวิจัยโดยเข้าอบรมการบริหารจัดการโครงการฯ การออกแบบเครื่องมือการเก็บข้อมูลอย่างมีส่วนร่วม การผลิตสื่อการเรียนการสอนงานความปลอดภัยทางถนน เข้าร่วมในเวทีสัญจรเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอีก 3 พื้นที่ ร่วมกับทีมไหนดภาคอีสานและเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการ

กับโครงการพัฒนาหลักสูตรในหลักสูตรวิทยากรกระบวนการ การจัดทำสื่อและแผนการสอน การถอดบทเรียนประเมินเสริมพลัง

4. ศึกษาดูงานที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตั้งซึ่งเป็นพื้นที่ต้นแบบในโครงการระยะที่ 1

5. เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับความปลอดภัยทางถนน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามพฤติกรรมด้านการขับขี่และความปลอดภัยทางถนนแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับการจราจร แบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กและผู้ปกครองในการขับขี่ยานพาหนะใน 1 สัปดาห์ แบบประเมินทัศนคติเกี่ยวกับการขับขี่และความปลอดภัยทางถนน แบบสัมภาษณ์สมรรถนะของครูและกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้ที่

เกี่ยวกับด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วม เพื่อวางแผนกำหนดรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมชุมชน

6. จัดการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองของเด็ก เกี่ยวกับกฎหมายจราจรโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่

พลวัต/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

ด้านการกำจัดจุดเสี่ยง

1. ทีมวิจัย อบท. และชุมชน ได้ร่วมกันจัดการจุดเสี่ยงจำนวน 3 จุด จากทั้งหมด 7 จุด คือ 1) บริเวณทางโค้งหักศอกบ้านหนองหิน 2) โค้งทางไปบ้านดงสีโท 3) สี่แยกศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยชุมชนได้นำวัสดุเหลือใช้มาทำเป็นป้ายสัญญาณเตือน ตัดต้นไม้ที่บดบังถมถนนที่ขรุขระ ส่วนอีก 4 จุด อบต. ทำหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก เช่น ทางหลวงชนบท อบจ. มาช่วยดำเนินการ

2. ชุมชน ผู้ปกครอง และคณะครู ช่วยกันปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์โดยจัดให้มีพื้นที่จอดรถจักรยานยนต์สำหรับรับ-ส่งนักเรียน รวมถึงการตีเส้นทำทางม้าลายสำหรับการสอนวินัยจราจร

3. องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุงภูมิทัศน์รอบ ศพด. และได้จัดทำงบประมาณเพื่อทำรั้วรอบบริเวณ ศพด. ในปี 2564

ด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

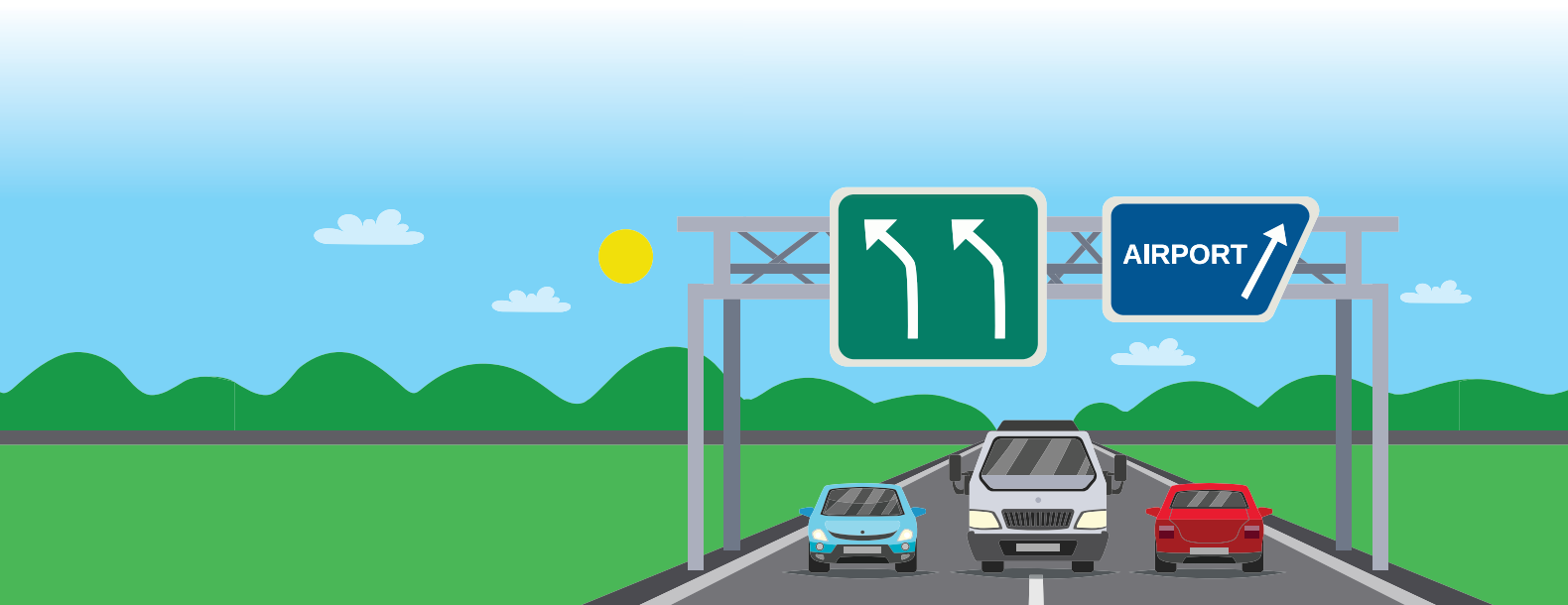
1. เด็กนักเรียนสามารถบอกเกี่ยวกับสัญญาณจราจร และกฎจราจรอย่างง่ายได้ รวมถึงสามารถเข้าร่วมกิจกรรมด้านความปลอดภัยทางถนน เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม บทบาทสมมุติ ได้เป็นอย่างดี นำไปสู่การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปบอกต่อผู้ปกครองได้

2. นักเรียนและผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยเพิ่มขึ้นจากเดิมที่ไม่มีใครสวมเลยในเวลาเดินทางมาส่งนักเรียน

3. ผู้ปกครองมีความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนเพิ่มมากขึ้น

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

1. คณะครูได้ร่วมกันจัดทำแผนการจัดการประสบการณ์หน่วยความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วมที่ผ่านการทดลองและปรับปรุงให้มีความชัดเจน สมบูรณ์ โดยคำแนะนำจากผู้ทรงวุฒิและเชี่ยวชาญด้านปฐมวัย

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เด็กนักเรียนและผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 10 จากเดิมที่ไม่สวมใส่เลย
2. เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้และซึมซับพฤติกรรมที่ดีที่ได้เรียนรู้จากโรงเรียน เช่น การเตือนผู้ปกครองให้สวมหมวกนิรภัยแม้จะเดินทางในระยะทางใกล้ๆ และการเดินข้ามทางม้าลายในทุกเช้าที่มาโรงเรียน
3. ผู้ปกครองมีวินัยในการจอดรถรับ-ส่งนักเรียนเป็นระเบียบ จอดรถในพื้นที่กำหนด
4. ครู ศพด. ทุกคน เป็นแบบอย่างในเรื่องการสวมหมวกนิรภัย และคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้ง
5. มีการร่วมกันสำรวจจุดเสี่ยง และจัดการจุดเสี่ยงรอบบริเวณ ศพด. และชุมชน ด้วยชุมชนเอง ได้แก่ การปรับปรุงไฟส่องสว่าง การตีเส้นจราจร การทำทางม้าลายใน ศพด. การนำวัสดุเหลือใช้มาเป็นอุปกรณ์ป้องกัน เช่น นำขวดน้ำมาพันสีสะท้อนแสง การนำยางรถยนต์มาทำที่กันตรงทางโค้ง เป็นต้น รวมถึงมีเอกชนบริจาคดินเพื่อถมถนนที่ขรุขระ และบริเวณทางโค้งให้ผิวจราจรเรียบและทางโค้งรับรถได้ดีขึ้น

6. องค์การบริหารส่วนตำบลได้สนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุงภูมิทัศน์รอบ ศพด. ในปี 2563 และจัดสรรงบประมาณในปี 2564 เพื่อจัดทำรั้วรอบ ศพด. ให้เป็นสัดส่วนและสร้างความปลอดภัยแก่เด็กนักเรียน
7. ไม่เกิดอุบัติเหตุในพื้นที่เลย โดยเฉพาะบริเวณจุดเสี่ยง 3 จุดที่ชุมชนได้ร่วมกันแก้ไข
8. ครู ศพด. มีการนำแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้หน่วยความปลอดภัยทางถนนและสื่อการเรียนการสอนที่พัฒนาจากการศึกษาดูงานจากศูนย์ต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน ในระดับพื้นที่และระดับประเทศ และได้รับการติดตามนิเทศแผนการสอน สื่อการสอน และวิธีการสอน จากผู้เชี่ยวชาญและครู ศพด. ที่มีประสบการณ์การสอนเรื่องความปลอดภัยทางถนนมาให้คำแนะนำ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองและสามารถนำไปใช้กับการสอนในหน่วยอื่น ๆ ด้วย
9. ครู ศพด. มีศักยภาพในการสอน มีทักษะการนำเสนอต่อสื่อสาธารณะเพิ่มมากขึ้น

ปัจจัยความสำเร็จ

1. ครู ศพด. มีความมุ่งมั่นในการทำงานไม่ย่อท้อ มีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ
2. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีวิสัยทัศน์ให้การสนับสนุน ทั้งด้านนโยบาย และด้านเวลารวมทั้งงบประมาณทั้งการเข้าร่วมโครงการและงบประมาณสนับสนุนจากส่วนอื่นๆ

3. ภาคีเครือข่ายทั้งในพื้นที่และภายนอกเห็นความสำคัญของการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนจึงเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ
4. มีทีมกลางและนักวิชาการเป็นพี่เลี้ยงที่คอยให้คำแนะนำ สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือตามที่ต้องการ

ผลงานเด่น/นวัตกรรมที่เกิดขึ้น

1. หลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน ซึ่งทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหนองมะเขวมีการคิด ออกแบบ และทดลองใช้จริงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กเล็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี

2. จุดเสี่ยง 3 จุดที่ชุมชนร่วมกันจัดการจุดเสี่ยงไม่พบมีผู้ได้รับอุบัติเหตุ บาดเจ็บ หรือตาย ภายหลังจากการจัดการจุดเสี่ยงแล้ว

กำหนดจุดเสี่ยงร่วมกับชุมชน และช่วยกันแก้ไขจุดเสี่ยงที่สามารถดำเนินการได้เอง

สื่อการเรียนการสอน

ให้ข้อมูลจุดเสี่ยงกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำรวจมาให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

จัดการเรียนการสอนตามแผนการ
จัดประสบการณ์ 6 แผนหลัก
ของเด็กปฐมวัย

กำหนดจุดเสี่ยงร่วมกับชุมชน และช่วยกันแก้ไขจุดเสี่ยงที่สามารถดำเนินการได้เอง

โรงเรียนบ้านยางลุ่ม ตำบลไร่น้อย อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

โครงการ การจัดการความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ด้านความปลอดภัยทางถนน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านยางลุ่ม ตำบลไร่น้อย อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

หัวหน้าโครงการ นายถนอมศักดิ์ บุญสูง โทรศัพท์ 087-2503450

หน่วยงาน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้ประสานงาน นางสาวโชติกา ไชยวงษ์ รองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านยางลุ่ม โทรศัพท์ 084-6652916

พื้นที่ดำเนินการ โรงเรียนบ้านยางลุ่ม ตำบลไร่น้อย อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 24 คน (ทีมนักวิชาการ 3 คน ทีมผู้ร่วมวิจัย 12 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ผู้นำชุมชน 9 คน) เด็กเล็กและนักเรียนปีการศึกษา 2562 จำนวน 92 คน

บริบทพื้นที่ เขตบริการโรงเรียนบ้านยางลุ่ม มี 5 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านยางเทิง บ้านยางลุ่ม บ้านบาก บ้านทุ่งสำราญ และบ้านทุ่งสว่าง เป็นลักษณะพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบท การเดินทางมาโรงเรียนใช้ถนนทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านและเส้นทางหลวงหมายเลข 2050 เป็นเส้นทางที่มักมีอุบัติเหตุบนถนนจำนวนมากแห่งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี ถนนลาดยางกว้างสี่เลน มีปริมาณรถจำนวนมาก รถมอเตอร์ไซด์ และบริเวณหน้าโรงเรียนไม่มีป้ายเตือนสัญลักษณ์การจราจรให้รถชะลอความเร็ว ไม่มีเกาะกลางถนน เมื่อปลายปี พ.ศ. 2561 เกิดอุบัติเหตุรถชนกันบริเวณหน้าโรงเรียน ทำให้เด็กนักเรียนและผู้ปกครองเสียชีวิตขณะที่ปั่นจักรยานจะกลับบ้าน

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. กระบวนการสร้างความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 1.1 ประชุมพัฒนาโจทย์วิจัยและจัดทำข้อเสนอโครงการ 1.2 เข้าร่วมอบรมความรู้เรื่องงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น 1.3 เข้าร่วมอบรมการบริหารจัดการโครงการ 1.4 ประชุมแบ่งงานการดำเนินงาน 1.5 ประชุมผู้มีส่วนได้เสียด้านความปลอดภัยทางถนน 1.6 ประชุมการวางแผนแบบมีส่วนร่วมกับสถานักเรียน 1.7 การเข้าร่วมการอบรมออกแบบเครื่องมือ	2. กระบวนการศึกษาข้อมูลสถานการณ์ของชุมชน 2.1 จัดทำเครื่องมือในการวิจัย 2.2 การเก็บข้อมูลในพื้นที่วิจัย 2.3 ประชุมรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 3. กระบวนการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน 3.1 ศึกษาดูงานที่โรงเรียนเทศบาลอำนาจจังหวัดอำนาจเจริญ 3.2 ประชุมร่วมกำหนดรูปแบบกิจกรรมการดำเนินการ 3.3 เข้าร่วมเวทีสัญจรรายงานความก้าวหน้า 3.4 เข้าร่วมเวทีประเมินเสริมพลัง

4. กระบวนการทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้
 - 4.1 การนำรูปแบบกิจกรรมที่ร่วมกันกำหนดมาดำเนินการ
 - 4.2 การผลิตสื่อการเรียนการสอนงานความปลอดภัยทางถนน
5. กระบวนการสรุปผลการดำเนินงาน
 - 5.1 จัดทำรายงานความก้าวหน้าของโครงการ
 - 5.2 ประชุมสรุปและประเมินผลกระบวนการ
 - 5.3 ถอดบทเรียนการดำเนินการโครงการ
 - 5.4 การนำเสนอผลผลิตต้นส่้นโยบายสาธารณะ
 - 5.5 เขียนรายงานฉบับสมบูรณ์

**สำนักเรียนจัดกิจกรรมหน้าเสาธง
สอดแทรกความรู้กฎจราจรและป้ายสัญลักษณ์
ทุกวันพุธของสัปดาห์**

พลาวิค/พลัฟร์ที่เกิดขึ้น

1. คณะครูและผู้บริหารให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยทางถนน โดยมีการบูรณาการความรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน เข้ากับกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ของทุกช่วงชั้นตั้งแต่อนุบาลจนถึงชั้นมัธยมต้นปีที่ 3 ดังนี้

1.1 กลุ่มสถานักเรียนได้กำหนดกิจกรรมหน้าเสาธงในทุกวันพุธให้เป็นกิจกรรมเรียนรู้กฎจราจรผ่านเกม การฝึกภาษาอังกฤษ และการแต่งประโยคสั้นๆ ตามศัพท์เครื่องหมายจราจร

1.2 การสอดแทรกกิจกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนในวันสำคัญ เช่น ปีใหม่ 7 วันอันตราย โดยคณะครูและนักเรียนจะจัดทีมออกไปเยี่ยมจุดตรวจในพื้นที่ โดยมอบเครื่องดื่ม ผ้าเย็น น้ำเกลือแร่ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และการจัดงานวันเด็กจะมีการประกวดคำขวัญ เล่นเกมเกี่ยวกับสัญลักษณ์จราจร รวมถึงการเดินทางรณรงค์ความปลอดภัยทางถนนในงานกีฬาเครือข่าย 5 โรงเรียนในพื้นที่ตำบลไร่น้อย

1.3 จัดฐานเรียนรู้กฎจราจรในค่ายลูกเสือของโรงเรียน

2. เด็กนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องสัญญาณจราจรและเห็นความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัยทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนด้วยความปลอดภัย คือมีการสวมหมวกนิรภัยมาโรงเรียนและเตือนให้ผู้ปกครองขับรถตามกฎจราจร

3. การจัดการจุดเสี่ยง โดยทีมครูและกรรมการสถานศึกษาได้กำหนดจุดเสี่ยงมากที่ต้องจัดการอยู่ 3 จุดในบริเวณด้านหน้าโรงเรียน เมื่อดำเนินการลงพื้นที่พบชุมชนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียน 5 หมู่บ้าน ชุมชนได้ร่วมกับโรงเรียนในการจัดการจุดเสี่ยงในหมู่บ้านเพิ่มขึ้นอีก 17 จุด คือ บ้านบาก 4 จุด บ้านทุ่งสำราญ 5 จุด บ้านยางลุ่ม 4 จุด บ้านยางเทิง 5 จุด บ้างทุ่งสว่าง 2 จุด รวมเป็น 20 จุด ซึ่งทั้งหมดได้รับการจัดการจุดเสี่ยงตามบริบทของพื้นที่ โดยชุมชน ผู้นำในแต่ละหมู่บ้าน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แขวงทางหลวง อุบลราชธานีที่ 1 แขวงทางหลวงชนบท องค์การบริหารส่วนตำบลไร่น้อย

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. คณะครูมีความตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยทางถนน เกิดการบูรณาการความรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน เข้ากับกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

2. เด็กนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องสัญญาณจราจรและเรื่องความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนชั้น ม.1-ม.3 ซึ่งกำลังเป็นวัยรุ่น ลดโอกาสการเป็นเด็กแว้น

3. เกิดกลไกความร่วมมือการแก้ไขปัญหาจุดเสี่ยงในพื้นที่ของโรงเรียน ชุมชน หน่วยงานภายนอก เช่น ทางหลวงชนบท แขวงทางหลวงที่ 1 อุบลราชธานี อบต.ไร่น้อย ที่เข้ามาร่วมกันจัดการจุดเสี่ยงทั้งถนนสายหลักและสายรองในหมู่บ้าน เช่น ตัดกิ่งไม้ที่กีดขวาง

เส้นทางจราจร การประยุกต์ใช้ท่อ PVC ติดแถบสะท้อนแสง ปรับสภาพพื้นที่ถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำป้ายสัญญาณเตือนในบางพื้นที่เพื่อเตือนให้ประชาชนระมัดระวังในการใช้รถใช้ถนน การติดตั้งสัญญาณไฟกะพริบ การตั้งถังและแบรีเออร์บนเกาะกลางถนนเพื่อลดความเร็ว การพุ่งข้ามเลนของรถที่ออกมาจากถนนสายรอง เป็นต้น

4. มีการขยายถนนด้านข้างของโรงเรียน ซึ่งแคบและเกิดการเฉี่ยวชนของรถเข้าหมู่บ้าน โดยโรงเรียนให้พื้นที่ด้านข้างเพื่อเพิ่มพื้นที่ถนน 3 เมตร ดำเนินการโดยแขวงทางหลวงชนบท ซึ่งเป็นผลมาจากความร่วมมือของภาคีเครือข่าย

5. โรงเรียนสามารถเป็นแบบอย่างการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนที่เน้นการมีส่วนร่วมของโรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยทางถนนได้อย่างดียิ่ง

ปัจจัยความสำเร็จ

1. ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนการดำเนินงานเรื่องความปลอดภัยทางถนน และให้คำแนะนำตลอดจนการติดตามการดำเนินความก้าวหน้าของโครงการอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการให้อิสระในการดำเนินโครงการของคณะครูที่เข้าร่วมในการดำเนินโครงการ

2. การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน

จนสามารถแก้ไขและจัดการจุดเสี่ยงที่มีได้ทุกจุดที่เกินความสามารถของโรงเรียนและชุมชน

3. บุคลากรของโรงเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนทำให้ได้รับความร่วมมือในการดำเนินงานโดยอาศัยความสัมพันธ์ทางเครือญาติเป็นจุดเริ่มต้นแล้วชักชวนให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของทุกคนในชุมชน

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. มีการจัดการจุดเสี่ยงในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนใน 5 หมู่บ้าน จำนวน 20 จุด โดยเฉพาะพื้นที่ถนนหน้าโรงเรียนได้มีการติดตั้งป้ายเตือน เช่น อีกร 150 เมตรถึงโรงเรียน เขตโรงเรียนลดความเร็ว ความเร็วไม่ควรเกิน 50 กิโลเมตรต่อชั่วโมง การทำทางม้าลาย การตีเส้นถนนให้เห็นชัดเจน และการทำเกาะกลางถนน ทำให้ภายหลังจากการจัดการจุดเสี่ยงไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเลย

2. เกิดการสร้างภาคีเครือข่ายด้านความปลอดภัยทางถนนกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น แขวงทางหลวงอุบลราชธานีที่ 1 ทางหลวงชนบทอุบลราชธานี และผู้นำชุมชน

3. โรงเรียนเป็นแกนนำในการเชื่อมประสานชุมชนในพื้นที่เขตบริการ 5 หมู่บ้านมาร่วมกันจัดการจุดเสี่ยง ทั้งถนนในชุมชนและถนนทางหลวงสายหลักที่เป็นจุดเสี่ยงอันตรายที่มีผู้ประสบเหตุจนถึงแก่ความตาย

4. การบูรณาการความรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน เข้ากับกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ (4H) ของโรงเรียน โดยการมีส่วนร่วมของคณะครูและสถานักเรียน

ชุมชนและสถานักเรียนร่วมกันกำหนดจุดเสี่ยงในพื้นที่
และนำเสนอข้อมูลยัหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รณรงค์ความปลอดภัยทางถนน เช่น ในงานกีฬา สรณรงค์การสวมหมวกนิรภัย

แก้ไขจุดเสี่ยงนอกโรงเรียน เช่น ตัดแต่งกิ่งไม้ ทำป้ายเตือน ทำจุดสังเกตเกาะกลาง โดยหน่วยงานที่เป็นเจ้าของพื้นที่ ได้แก่ อบต.ไร่น้อย แขวงทางหลวงที่ 1 อุบลราชธานี

โรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล

สังกัดเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

โครงการขยายผล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนนโดยมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนภาคอีสาน ระยะที่ 2 กรณีศึกษา : โรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล สังกัดเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

หัวหน้าโครงการ นางปรียานุช จันทิมา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ หัวหน้าศูนย์บริการสาธารณสุข แห่งที่ 3 ชุมชนโนนจาน กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ โทรศัพท์ 081-2661829

ผู้ประสานงาน นายกิติพงษ์ โพธิ์มาตย์ รองผู้อำนวยการโรงเรียน โทรศัพท์ 098-5843533

พื้นที่ดำเนินการ โรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล ตำบลปุง อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 39 คน (ครู 29 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน/ผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียน 10 คน)

บริบทพื้นที่ เป็นโรงเรียนในสังกัดของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ซึ่งเปิดสอนระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนจำนวน 743 คน และมีครูจำนวน 29 คน ตั้งอยู่ภายในวัดเทพมงคล ครอบคลุมด้วยหน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น สถานีตำรวจ โรงพยาบาล จึงมีการสัญจรคับคั่ง ไม่ประสบความสำเร็จในการจัดระเบียบการจัดการกับผู้ค้าริมทางหน้าโรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เดินทางมาที่รถโดยสารรับ-ส่งนักเรียน

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. กระบวนการสร้างความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

1.1 เวทีชี้แจงโครงการกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ เพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์ปัจจุบัน จุดเสี่ยงทุนเดิม ความมุ่งหวังในอนาคต

1.2 เวทีประชุมทีมคณะทำงานและที่ปรึกษาเพื่อวางแผน ออกแบบกิจกรรม ประสานความร่วมมือกับภาคีต่าง ๆ

1.3 เวทีประชุมผู้มีส่วนได้เสียร่วมกำหนดกิจกรรมดำเนินการสร้างแนวปฏิบัติ พัฒนาสมรรถนะครู การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนนขั้นอนุบาล

1.4 เวทีประชุมข้อตกลงร่วมกันของผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียน

1.5 กิจกรรมสื่อสารและการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยทางถนนภายในโรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียน แม่ค้าขายของบริเวณริมถนนข้างโรงเรียน ผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียน

2. กระบวนการพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียน

2.1 เข้าร่วมเวทีสัญจรเกี่ยวข้องกับเรื่องความปลอดภัยทางถนน

2.2 ศึกษาดูงานพื้นที่ต้นแบบความปลอดภัยทางถนน

2.3 อบรมครูเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนและการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับช่วงวัยของเด็กนักเรียน

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

3.1 ครูออกแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ และกิจกรรมโดยการจัดสร้างห้องศูนย์เรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน และจัดทำลาน BBL

3.2 จัดกระบวนการเรียนรู้โดยบูรณาการอย่างเหมาะสมในวิชาต่างๆ เช่น ศิลปะ สุขศึกษา ภาษาไทย สังคม กิจกรรมเนตรนารี ลูกเสือ

3.3 สรุปผลการจัดการเรียนการสอน นำมาพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอน

4. จัดประชุมทำข้อตกลงร่วมกันของผู้ขับขี่รถรับ-ส่งนักเรียนให้ปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัย

5. กระบวนการสรุปผลการดำเนินงาน

5.1 จัดเวทีถอดบทเรียนการดำเนินงาน

5.2 จัดเวทีนำเสนอข้อมูล รูปแบบกิจกรรมการสอนด้านความปลอดภัยทางถนนให้แก่ภาคีเครือข่าย เผยแพร่ชุดความรู้

พลาท/พลาท์ที่เกิดขึ้น

1. บริเวณถนนหน้าโรงเรียนถูกกำหนดเป็นเขตพื้นที่ปลอดภัย โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน แม่ค้า และผู้ขับขี่รถรับส่งนักเรียน มีการติดป้ายห้ามนำรถเข้าในช่วงเวลาที่นักเรียนเดินทางมาโรงเรียน ติดตั้งอุปกรณ์และสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อเตือนกลุ่มผู้ใช้รถใช้ถนนบริเวณหน้าโรงเรียน มีการจัดครูและบุคลากรในโรงเรียนประจำหน้าโรงเรียนเพื่อสังเกตสถานการณ์การรับ-ส่งนักเรียน และเฝ้าระวังไม่ให้เกิดอุบัติเหตุหน้าโรงเรียน

2. ครูได้เรียนรู้และนำประสบการณ์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้มาประยุกต์เข้ากับสภาพพื้นที่ในโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอน จนเกิดผลลัพธ์ ดังนี้

2.1 เด็กนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องสัญญาณจราจรและเห็นความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัย ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนด้วยความปลอดภัย โดยการสวมหมวกนิรภัยมาโรงเรียน และเตือนให้ผู้ปกครองขับรถตามกฎหมายจราจร เด็กนักเรียนมีทักษะ ความสามารถในการผลิตสื่อมัลติมีเดียเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนและการเผยแพร่ได้

2.2 ครูร่วมกันบูรณาการการเรียนการสอนความปลอดภัยทางถนนในหลายสาระในชั้นประถมศึกษา 1-6 เช่น วิชาสุขศึกษา สังคม ภาษาไทย กิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือ เนตรนารี ส่วนชั้นอนุบาลได้บูรณาการกับวิชาศิลปะ การเล่านิทาน ฝึกข้ามทางม้าลาย เรียนรู้สัญญาณจราจร กิจกรรมนันทนาการร้องเพลง

2.3 จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การกำจัดจุดเสี่ยง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและผู้ปกครอง การจัดระเบียบการจอดรถภายในโรงเรียน จัดทำลาน BBL ให้เด็กได้เรียนรู้บูรณาการวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ฝึกการเดินเป็นแถวเรียงหนึ่งชิดขอบถนนข้างขวาเพื่อความปลอดภัย

2.4 จัดทำห้องศูนย์เรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน มีแผนการเรียนการสอนจัดเด็กนักเรียนแต่ละชั้นเรียนเข้ามาเรียนรู้

3. ผู้ประกอบการขับขี่รถรับ-ส่งนักเรียนมีข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยของสำนักงานขนส่งจังหวัดอำนาจเจริญ

4. พฤติกรรมของเด็กและผู้ปกครองมีแนวโน้มดีขึ้น สวมหมวกนิรภัยมากกว่า 80% ครูที่ขับขี่รถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัย 100% และครูที่ขับขี่รถยนต์คาดเข็มขัดนิรภัย 100%

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เด็กนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่อง สัญญาณจราจรและเรื่องความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน

2. นักเรียนมีทักษะ ความสามารถในการผลิตสื่อมัลติมีเดียเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนและการเผยแพร่ได้

3. เกิดแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยการประยุกต์บูรณาการไปในหน่วยการเรียนรู้ เช่น ป.1 วิชาภาษาไทย เรื่องสัญลักษณ์น่ารู้ ป.2 วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องสังเกตทัศนคติ ชีวิตปลอดภัย ป.5 วิชาสังคม เรื่องหน้าที่พลเมือง สำหรับชั้นอนุบาล มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัย เช่น ระบายสีสัญญาณจราจร ฝึกข้ามทางม้าลาย เป็นต้น

ทำให้โรงเรียนมีเนื้อหาและกิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่อง การสร้างความปลอดภัยทางถนนที่มีความชัดเจนมากขึ้น

4. ผู้ขับขีรถรับส่งนักเรียนมีข้อตกลงร่วมกัน ปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยของสำนักงานขนส่งจังหวัดอำนาจเจริญ ภายใต้การรับรองของคุณ

5. ผู้บริหารเทศบาลเมืองอำนาจเจริญสนับสนุน และช่วยเหลือให้คณะครูได้ดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง มีการประสานงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนให้กับนักเรียนเพิ่มขึ้น

6. สามารถกำจัดจุดเสี่ยงจากที่ค้นพบ 8 จุด แก้ไขได้ 6 จุด เช่น กำหนดรถเดินทางเดียว ห้ามรถวิ่งเข้าบริเวณโรงเรียน ตัดกิ่งไม้ที่กีดขวางเส้นทางจราจร นำป้ายสัญญาณเตือนในบางพื้นที่เพื่อเตือนให้ประชาชนระมัดระวังในการใช้รถใช้ถนน นำแบริเออร์วางกันทางกลับรถที่เป็นจุดเสี่ยง เป็นต้น

ปัจจัยความสำเร็จ

1. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการสร้างวินัยจราจร

2. ผู้บริหารเทศบาลเมืองอำนาจเจริญและผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนเปิดโอกาสให้ครูเข้าร่วมโครงการอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 1 ปี

3. โรงเรียนมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อในการจัดกระบวนการเรียนรู้และสถานที่ที่มีความพร้อมในการจัดกิจกรรม

4. ครูประจำชั้นและผู้อำนวยการโรงเรียนมีความสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการและร่วมออกแบบแผนการจัดประสบการณ์ รวมถึงการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนในเรื่องของความปลอดภัยทางถนนให้กับเด็กนักเรียน

5. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการดูแลลูกหลานและเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ

6. หน่วยงานภาคี เครือข่ายในพื้นที่ให้การสนับสนุนและหนุนเสริมการดำเนินงานหน่วยงานภาคี เครือข่ายในพื้นที่ให้การสนับสนุนและหนุนเสริมการดำเนินงาน

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. มีห้องศูนย์การเรียนรู้ความปลอดภัยทางถนนที่ให้นักเรียนในแต่ละชั้นสามารถเข้ามาเรียนรู้ได้ โดยมีสถานักเรียนเป็นผู้ดูแลและเป็นวิทยากร

2. ภายในสนามและทางเดินในโรงเรียนทำเป็นลาน BBL การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-based learning) เป็นการฝึกวินัยจรรยาบรรณการเรียนรู้คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน

3. นักเรียนชั้น ป.5-ป.6 สามารถผลิตสื่อมัลติมีเดียสั้นๆ ประเด็นความปลอดภัยทางถนนและอื่นๆ ได้ภายหลังจากการฝึกอบรมกับทีมไหนด เพื่อนำมาเผยแพร่ได้

4. มีการจัดการจุดเสี่ยง 6 จุดรอบๆ โรงเรียน และจัดระเบียบการขายของของผู้ค้าหน้าโรงเรียน เพื่อความปลอดภัยและเป็นระเบียบ

5. เกิดข้อตกลงร่วมกันของผู้ขับขีรถรับส่งนักเรียนให้ปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยเทศบาลเมืองอำนาจเจริญและสำนักงานขนส่งจังหวัดอำนาจเจริญ ในการวางแผนจัดประชุมทุกปีก่อนเปิดภาคเรียนประจำปีการศึกษา และมีการจัดทำทะเบียนผู้ขับขีรถรับส่งนักเรียน

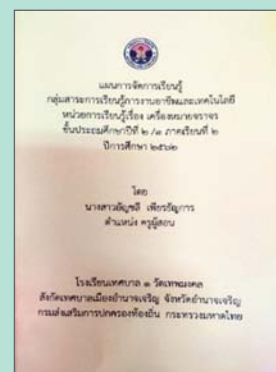
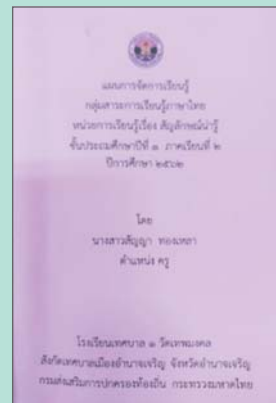
6. พฤติกรรมของครู ผู้ปกครอง และนักเรียนด้านความปลอดภัยทางถนนดีขึ้น ไม่พบการเกิดอุบัติเหตุตลอด 1 ปีที่ดำเนินโครงการวิจัย

การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
ให้เกิดการเรียนรู้

การเรียนการสอนเกี่ยวกับเครื่องหมายจราจร ระเบียบ ส่วนผลต่อการปฏิบัติ ตามกฎหมายจราจร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผนวกเอาความปลอดภัยทางถนนเข้าไปในสาระการเรียนรู้

การแก้ไขจุดเสี่ยง โดยการตัดแต่งกิ่งไม้ และตั้งแผงเบริเออร์ปิดจุดกลับรถ

สรุปผลการดำเนินงานโครงการขยายผล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต้นแบบ **สู่โรงเรียน**

เพื่อความปลอดภัยทางถนน

โดยการมีส่วนร่วมของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

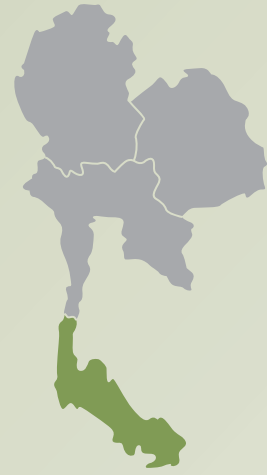
ภาคใต้

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/

โรงเรียนพื้นที่ ภาคใต้

โครงการขยายผล “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ” สูโรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนภาคใต้ตอนบน กรณีศึกษา : จังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี

หัวหน้าโครงการ นางสาวณัฐกานต์ ไทสุวรรณ หน่วยงาน ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จังหวัดระนอง
โทรศัพท์ 081-5699459 E-mail : jang.nattagan@gmail.com

พื้นที่ดำเนินการ จังหวัดระนอง และ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวม 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 โรงเรียน

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน นักวิจัย/แกนนำครู จำนวน 69 คน เครือข่าย/ผู้ปกครอง/ผู้นำชุมชน/อบต. จำนวน 130 คน เด็กเล็กและนักเรียน จำนวน 268 คน

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อม/พัฒนาโครงการ

1. ประชุมคณะทำงานภาคใต้
2. วิเคราะห์พื้นที่/ค้นหาเป้าหมาย/ประสานงานทำความเข้าใจ
3. พัฒนาศักยภาพแกนนำ เพื่อจัดทำแผนงานโครงการ
4. สนับสนุน/ติดตาม/สนับสนุนการเขียนข้อเสนอโครงการ (แผนงาน กิจกรรม โครงการ)
5. จัดเวทีนำเสนอโครงการ 4 พื้นที่โครงการ

ขั้นตอนที่ 2 การติดตามหนุนเสริมโครงการ

1. ประชุมคณะทำงานกลไกภาคใต้
2. ติดตามหนุนเสริมโครงการย่อย
3. ปฐมนิเทศโครงการใหม่
4. อบรมพัฒนาศักยภาพ/หลักสูตรกลาง
5. อบรมพัฒนาศักยภาพ/หลักสูตรภาคใต้

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผล/เสริมพลัง

1. ประเมินเสริมพลัง/แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสรุปบทเรียน
2. เวทีนำเสนอผลการดำเนินงานโครงการ เพื่อให้คณะทำงานโครงการ

ขั้นตอนที่ 4 สรุปบทเรียน โดยถอดบทเรียนระดับภาคใต้

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานความก้าวหน้า และรายงานฉบับสมบูรณ์

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. เกิดผลงานการสอนในชั้นเรียนระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษา
2. เกิดการพัฒนาศักยภาพครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและทีมงาน อปท. มีการนำหลักสูตรไปปรับใช้ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทพื้นที่
3. เกิดแกนนำครูศูนย์พัฒนาเด็กที่มีศักยภาพมีความสามารถเป็นผู้นำความเปลี่ยนแปลงในเรื่องความปลอดภัยทางถนน 10 คน
4. เกิดแหล่งเรียนรู้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบจาก 2 จังหวัด 4 พื้นที่
5. เกิดแกนนำครูเป็นพี่เลี้ยงในการขยายผลการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านความปลอดภัยทางถนน ผ่านเครือข่ายครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
6. เกิดการขยายผลการดำเนินงานเพื่อสร้างความปลอดภัยในเด็กเล็กโดยดำเนินการคู่ขนานระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับโรงเรียนประถมศึกษา การส่งต่อเด็กเล็ก การส่งต่อความรู้เข้าสู่โรงเรียน
7. เกิดการสร้างวินัยจราจรและปลูกจิตสำนึกในด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ครู ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
8. เกิดแผนงาน/โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่องความปลอดภัยทางถนนในชุมชน อปท. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เกิดองค์ความรู้ในเรื่องความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนบ้านกำพวน และโรงเรียนบ้านหัวสะพานมิตรภาพที่ 217
2. เกิดการยอมรับเป็นหลักสูตร/แผนการเรียนการสอน/ชุดความรู้ประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านขุนทะเล (บ้านนิคม) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก
3. เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ 2 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านขุนทะเล (บ้านนิคม) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก
4. เกิดกลไกการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อสร้างความปลอดภัยทางถนนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนผ่านกลไก พอช. ในพื้นที่
5. เกิดเครือข่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนในพื้นที่ที่มีความสนใจจะขยายผลเกี่ยวกับสถานศึกษาด้านความปลอดภัยทางถนนในระยะต่อไปอย่างน้อย 5 แห่ง
6. เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและชุมชน เช่น การสวมหมวกนิรภัย การขับขี่ปลอดภัย ฯลฯ ในทุกพื้นที่
7. เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนในการจัดการความปลอดภัยทางถนนในทุกพื้นที่เป้าหมาย
8. เกิดข้อเสนอเชิงนโยบายต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการนำหลักสูตร/ชุดความรู้ไปขยายผลให้เกิดความต่อเนื่องของการดำเนินงาน

เครื่องมือ ความรู้ที่ใช้ในการพัฒนาทีมวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทีมวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ประเมิน อาทิ ตาราง 9 ช่อง ต้นไม้ปัญหา ทูมชุมชน แผนที่ชุมชน แผนที่จุดเสี่ยง (หมู่บ้าน/ศพด./โรงเรียน) ผังใยแมงมุม

2. เครื่องมือเกี่ยวกับความรู้ทางด้านความปลอดภัยทางถนน อาทิ คลิป VDO/สื่อต่างๆ คลิปข่าว พื้นที่จุดเสี่ยง สถิติการสวมหมวกนิรภัย ข้อมูลสถิติอุบัติเหตุ เพจเฟซบุ๊กสถานการณ์ด้านความปลอดภัย (จสร.)

3. เครื่องมือในการสร้างการมีส่วนร่วม ได้แก่ การตั้งคำถามเพื่อสร้างการเรียนรู้ การเรียนรู้หลังกิจกรรม AAR

4. เครื่องมือ/ทักษะในการดำเนินโครงการ ได้แก่ คู่มือการจัดการเอกสาร (การเงิน/รายงานกิจกรรม/รายงานวิจัย) สรุปรายงาน/แบบพัฒนาการบันทึกกิจกรรม Time line กิจกรรม

5. ความรู้/ตัวอย่างจากโครงการเฟส 1 อาทิ หนังสือถอดบทเรียนเรียน รายงานวิจัยปีที่ 1 ตัวอย่างการเก็บข้อมูล การจัดการจุดเสี่ยง การเยี่ยมบ้าน

ปัจจัยความสำเร็จ

1. การสร้างทีมงานแบบมีส่วนร่วม ด้วยกระบวนการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ข้ามพื้นที่ การสื่อสารช่องทางที่หลากหลาย กระบวนการความรู้/เครื่องมือที่สำคัญในการนำมาพัฒนาศักยภาพของทีมที่นำมาใช้ คือ 1) การสื่อสารประชาสัมพันธ์กิจกรรมของโครงการผ่านช่องทาง Line กลุ่มต่างๆ ผ่านช่อง Facebook ส่วนตัว และ Facebook องค์กร และมีติดตามหนุนเสริมอย่างต่อเนื่อง

2. การสื่อสารการเรียนรู้เรื่องเล่ากิจกรรมผ่านสื่อ Facebook ส่วนตัวและองค์กรเทศบาลตำบลในสังกัด และการสื่อสารผ่าน line กลุ่ม ภาควิชาเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ไลน์ กลุ่มอำเภอ กำนันผู้ใหญ่บ้าน เครือข่ายครู เป็นต้น จนเกิดการรับรู้ในวงกว้าง

3. การวางเป้าหมายโครงการในแต่ละประเด็น เช่น หลักสูตรการเรียนการสอน ต้องใช้เวลาในการดำเนินงาน และควรออกแบบที่มีจุดเน้นเฉพาะการวางเป้าหมายเป็นระยะๆ ในแต่ละประเด็นเพื่อให้เกิดรูปธรรมในแต่ละเรื่องให้ชัดเจน

4. มุมมอง ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของประเด็นความปลอดภัยทางถนนของทีมที่เลี้ยง สามารถหนุนเสริมเติมเต็มความรู้ในเรื่องความปลอดภัยทางถนนให้กับคณะทำงานได้ชัดเจน

5. กลไกภาคีเครือข่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความปลอดภัยทางถนนมีหลากหลาย ซึ่งคณะทำงานโครงการมีการเชื่อมประสานงานอย่างต่อเนื่อง

6. มีกลไก ส่วนกลางที่ทำหน้าที่เชื่อมประสานงานหน่วยงานระดับจังหวัด หรือระดับเหนือกว่าเพื่อให้เกิดการทำงานที่หนุนเสริมกันแบบหวังผลได้

7. การเข้าถึงแผนงาน งบประมาณ แหล่งทุนจากหน่วยงานอื่น ๆ (รู้เขา รู้เรา) เห็นงานเพื่อน เห็นงานตัวเอง และสามารถนำแผนงานของโครงการมาบูรณาการกับแผนงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้

8. การทำงานร่วมกันกับทีมงานที่มีความหลากหลาย ทำให้เกิดการเกื้อหนุนกันในด้านต่างๆ เช่น ด้านความรู้ ประสบการณ์ วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ ทั้งยังสามารถดึงศักยภาพของคนทำงานออกมาใช้ในการขับเคลื่อนงานได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. เกิดแกนนำครูศูนย์พัฒนาเด็กที่มีศักยภาพ มีความสามารถเป็นผู้นำความเปลี่ยนแปลงในเรื่องความปลอดภัยทางถนน

2. เกิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ 2 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเทศบาลขุนทะเล (บ้านนิคม) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก

3. เกิดกลไกการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อสร้างความปลอดภัยทางถนนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนผ่านกลไก พอช. ในพื้นที่

สื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กในเรื่องของการเดินทาง

สัญลักษณ์จราจร และการเล่นเกมร่วมกับเพื่อนๆ

กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การประเมินเสริมพลัง

ล้อมวงคุย แลกเปลี่ยน เติมมุมมองแนวคิด ประสบการณ์การทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง

โครงการ การสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนแบบมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก และชุมชนตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง

หัวหน้าโครงการ นางสาวสุภาพร กุลหมาด หน่วยงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก โทรศัพท์ 081-2721441

พื้นที่ดำเนินการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน 1) ทีมวิจัย 15 คน (แกนนำครู คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คณะกรรมการโรงเรียนบ้านบางกล้วยนอก แกนนำผู้ปกครองเด็กเล็ก แกนนำ อสม. แกนนำ อบพร. แกนนำสภาเด็กและเยาวชนครู กศน. นักทรัพยากรบุคคลรักษากร นักวิชาการศึกษา (นวก.) อบต.นาคา หัวหน้าสำนักงานปลัด อบต.นาคา) 2) ทีมที่ปรึกษาโครงการ จำนวน 25 คน (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาคา/สมาชิกสภา อบต.นาคา/ประธานคณะกรรมการ ศพด. ผอ.โรงเรียนบ้านบางกล้วยนอก/กู้ชีพกู้ภัย/สสอ.สุขสำราญ/กลไก พชอ./กศน./สภ.สุขสำราญ/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด อบต.นาคา (3 ศูนย์) 3) ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 70 คน เด็กเล็ก 63 คน

บริบทพื้นที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอกตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 3 อยู่ติดถนนสายหลักถนนเพชรเกษม ตั้งอยู่ในเขตชุมชน เป็นเส้นทางสัญจรระหว่างตำบลกำพวนกับตำบลนาคา การเดินทางมายังศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะผ่านจุดเสี่ยงหลายจุดที่เคยเกิดอุบัติเหตุอยู่บ่อยครั้ง อีกทั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตั้งอยู่ในบริเวณรั้วเดียวกันกับโรงเรียนบ้านบางกล้วยนอกซึ่งเป็นโรงเรียนระดับประถมในพื้นที่ที่รับการส่งต่อเด็กเล็กจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอกอีกด้วย และในพื้นที่หมู่ที่ 3 ยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีนัลยันนะห์ ซึ่งตั้งอยู่ห่างกันเพียง 800 เมตร ทำให้การสัญจรในช่วงชั่วโมงเร่งด่วน มีการขับขี่ยานพาหนะอย่างเร่งรีบ ขาดวินัยจราจร มีพฤติกรรมกรงกัษัยยอนศรขับรตเร็ว อีกทั้งไม่สวมหมวกนิรภัย

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. การประชุมคณะทำงานเพื่อทำความเข้าใจกับโครงการ การติดตาม การประเมินผล
2. เวทีชี้แจงโครงการต่อชุมชนและภาคีเครือข่าย
3. สำรวจ/ลงพื้นที่เก็บข้อมูลสภาพพื้นที่ บ้านเด็ก และจุดเสี่ยงในชุมชน
4. เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คินข้อมูลชุมชน
5. ลงมือปฏิบัติการจัดการจุดเสี่ยงในพื้นที่เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน
6. พัฒนาศักยภาพครู : การเขียนแผนจัดประสบการณ์และการจัดทำสื่อการเรียนรู้
7. ร่วมจัดนิทรรศการ แสดงผลงานด้านความปลอดภัยทางถนน ในงานสมัชชาสุขภาพจังหวัดระนอง
8. กิจกรรมสร้างการเรียนรู้เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยง
9. จัดการเรียนรู้ถ่ายทอดกระบวนการเรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน ในศูนย์เด็กเล็กอื่นๆ ในพื้นที่จำนวน 4 ศูนย์
10. กิจกรรมการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
11. อบรมพัฒนาศักยภาพครู: การถอดบทเรียนและการประเมินผลแบบเสริมพลัง
12. จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงาน (วิพากษ์แผนการสอน)
13. การถอดบทเรียนการบริหารจัดการโครงการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ
14. เวทีนำเสนอผลงานวิจัย

พลาติค/พลาฟร์ที่กิดจัน

การจัดการจุดเสี่ยง

1. ได้แผนทีบบริบทข้อมูลจุดเสี่ยงในชุมชนทีประกอบด้วยข้อมูลบ้านเด็ก ของมูลสภาพพื้นที่รอบๆ บ้านเด็ก ข้อมูลสภาพเส้นทางทีมีจุดเสี่ยงและข้อมูลสภาพเส้นทางทีมีจุดเสี่ยงของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก

2. เกิดการมีส่วนร่วมของทีมคณะทำงาน คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก กลุ่มแกนนำผู้ปกครอง แกนนำเยาวชน หน่วยงานภาครัฐ ในการจัดการจุดเสี่ยง ปรับภูมิทัศน์ บริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก ภายใต้กิจกรรม “สองมือร่วมด้วยช่วยกัน การปรับภูมิทัศน์พื้นที่จุดเสี่ยงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก”

3. เกิดการจัดการจุดเสี่ยงบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เช่น ทำทางเข้า-ออก จุดรับส่งนักเรียน ป้ายสัญลักษณ์จราจร ทำเส้นขาวแดงห้ามจอด ทางม้าลาย ทางเดินเท้าสำหรับเด็ก เป็นต้น

การปรับพฤติกรรมเสี่ยง

1. เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปกครอง จากการใช้ข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุ เป็นปัจจัยทีนำไปสู่การใช้รถใช้ถนนและการให้ความสำคัญของงานด้านความปลอดภัยบนท้องถนนของผู้ปกครอง

2. ผู้ปกครองเกิดความรู้ ความเข้าใจ ถึงสาเหตุหลักทีทำให้เกิดอุบัติเหตุ ผ่านการเล่นเกม แบ่งกลุ่มย่อยสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์อุบัติเหตุระทึกใจในอดีต โดยใช้การวาดภาพเป็นสื่อกลาง ในหัวข้อเรื่อง “Yes No Ok Safety First” ส่งผลให้ผู้ปกครองได้เรียนรู้พฤติกรรมเสี่ยง และให้ความสำคัญเรื่องการสวมหมวกนิรภัย และวินัยจราจรเพิ่มมากขึ้น

3. เกิดภาคีเครือข่ายความร่วมมือของผู้ปกครอง เด็ก/เยาวชน และชุมชนในการปรับพฤติกรรมเสี่ยง

4. เกิดมาตรการควบคุมดูแลความปลอดภัยภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและจัดระเบียบการรับ-ส่งนักเรียนอย่างเป็นระบบ และเข้มงวดในเรื่องการสวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่มารับ-ส่ง

การจัดการเรียนรู้

1. เกิดการพัฒนาศักยภาพครูในการผลิตสื่อการเรียนการสอนและใช้สื่อเป็นตัวกลางในการสอนตามหน่วยการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

2. เกิดการจัดกระบวนการเรียนรู้การเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ มีสื่อ ป้ายสัญลักษณ์จราจร ด้านความปลอดภัยบนท้องถนนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก ให้กับเด็กเล็กและผู้ปกครอง

3. ผู้ปกครอง/เด็กเล็ก เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทีถูกต้องเกี่ยวกับความรู้กฎจราจรเพิ่มมากขึ้นจากการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ เช่น ความรู้ประโยชน์/โทษของการไม่สวมใส่หมวกนิรภัย เทคนิคการสวมใส่หมวกนิรภัยทีถูกต้อง ปลอดภัย และการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจรทีเกี่ยวข้องกัความปลอดภัยทางถนน และเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนน

4. เกิดจัดการเรียนรู้ถ่ายทอดกระบวนการเรียนรู้ความปลอดภัยทางถนนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอื่น ๆ ในพื้นที่จำนวน 4 ศูนย์ ซึ่งได้รับความสนใจจากทุกศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการนำเอาหลักสูตรไปใช้ต่อ

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยง การสวมหมวกนิรภัยของเด็กเล็ก 100% ผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัย 80% ผ่านกิจกรรมหนูน้อยสอยดาว โดยให้เด็กเล็กเป็นตัวกระตุ้นระบอบกเสี่ยงแก่ผู้ปกครอง ผ่านกิจกรรมดาวกระจาย

2. เด็กเล็กและผู้ปกครองเกิดความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับความรู้กฎจราจรเพิ่มมากขึ้น เช่น ความรู้ประโยชน์โทษของการไม่สวมใส่หมวกนิรภัย เทคนิคการสวมใส่หมวกนิรภัยที่ถูกต้อง ปลอดภัย และกฎหมายจราจร

3. เกิดการพัฒนาศักยภาพครู มีการเพิ่มทักษะความรู้ในการจัดการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยบนท้องถนน มีการจัดกระบวนการเรียนรู้การเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ มีสื่อ ป้ายสัญลักษณ์จราจรด้านความปลอดภัยบนท้องถนนให้กับเด็กเล็กและผู้ปกครอง

4. เกิดองค์ความรู้ด้านการจัดการจุดเสี่ยง จากกระบวนการการสำรวจข้อมูลจุดเสี่ยงและการจัดการจุดเสี่ยงในพื้นที่ร่วมกัน และกำจัดจุดเสี่ยงโดยการจัดป้ายสัญลักษณ์/ป้ายจุดรับ-ส่ง และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกด้านการจราจรสำหรับศูนย์เด็กเล็ก มีการควบคุม ดูแลความปลอดภัย และจัดระเบียบการรับ-ส่งเด็กอย่างเป็นระบบ

5. เกิดแกนนำครูต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน ให้ความร่วมมือกับทุกหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง มีจิตอาสาทำดีด้วยหัวใจและทำงานช่วยเหลือเพื่อสังคม มีความรู้และทักษะในการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน และเป็นตัวอย่างที่ดีด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ปัจจัยความสำเร็จ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กโดยใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน เช่น ดูยูทูป และการจัดการเรียนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้การจัดประสบการณ์ ผ่านกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กด้านความปลอดภัยทางถนนได้ดี

2. การเด็กเล็กเป็นแกนกลางในการถ่ายทอดความรู้เรื่องความปลอดภัยไปยังผู้ปกครอง สามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ และสร้างการเปลี่ยนแปลงกับผู้ปกครองเด็กเล็กได้ดี

3. การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายกับงานด้านความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่ตำบลนาคา ตั้งแต่ต้นทาง สามารถสร้างการรับรู้ สร้างการมีส่วนร่วม และเกิดการหนุนเสริมระหว่างกันได้ดี ทำให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงงานด้านความปลอดภัยทางถนนในระดับพื้นที่ เกิดการขยายผลและบูรณาการแผนงานร่วมกันของภาคีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. การได้รับการหนุนเสริมจากหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้การดำเนินงานของคณะทำงานที่เป็น

ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เกิดกำลังใจ และมีความกล้าที่จะแสดงออกที่จะดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนเพิ่มมากขึ้น

5. การใช้เครื่องมือวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนน (ต้นไม้ปัญหา ทูน 5 ด้านแผนที่จุดเสี่ยง) สามารถสร้างความรู้ สร้างความเข้าใจ และสร้างความมั่นใจให้กับคณะทำงาน และสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักให้กับคนในชุมชน นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย

6. ความตั้งใจของคณะทำงานโครงการ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

7. ประเด็นด้านความปลอดภัยทางถนนเป็นประเด็นที่ชุมชนมีความต้องการ แต่ที่ยังไม่มีหน่วยงานใดที่ดำเนินการเรื่องอย่างจริงจัง

8. การหนุนเสริมของกลไกกลาง (ทีมกลางทีมหลักสูตร) ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพ จนทำให้คณะทำงานมีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะ เทคนิควิธีการใหม่ๆ ในการทำงาน

ผลงานเด่น/นวัตกรรมที่เกิดขึ้น

1. เกิดแผนงานความร่วมมือด้านความปลอดภัยทางถนนร่วมกัน ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาคา ระดับหมู่บ้าน และระดับตำบลมีแผนงานด้านความปลอดภัยทางถนนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก ส่งต่อ ขยายผลครอบคลุม 4 ศูนย์ในพื้นที่ตำบลนาคา

2. เกิดเครือข่ายครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่ตำบลนาคา เข้ามามีส่วนร่วมเรียนรู้ในกระบวนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่อง และเกิดการเชื่อมประสานงาน ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปีที่ 1 หนุนเสริมกระบวนการทำงาน สร้างการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดโครงการ

3. เกิดการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการให้สอดคล้องตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 ที่สอดคล้องกับชุดความรู้เรื่องวินัยจราจรและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยง 6 กิจกรรมหลักคือ 1) กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เช่น ร้องเพลงไฟจราจรพร้อมท่าประกอบ 2) กิจกรรมเสริมประสบการณ์ คือ การเล่นเกมตอบคำถาม 3) กิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น วาดรูประบายสีประติมากรรม 4) กิจกรรมเสรี การเปิดให้เล่นบทบาทสมมติ 5) กิจกรรมกลางแจ้งสนามจำลอง และ 6) กิจกรรมการศึกษาภาพตัดต่อภาพจับคู่ ซึ่งทำให้

เด็กเกิดการเรียนรู้และการปฏิบัติตามกฎจราจรและสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงในการเริ่มต้นจากการสวมหมวกนิรภัยของเด็กครบ 100%

4. เกิดผลงาน นวัตกรรมสื่อ แผนการจัดประสบการณ์/ชุดความรู้การเรียนการสอนด้านความปลอดภัยบนท้องถนนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก โดยมีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อนวัตกรรมที่เหมาะสมกับช่วงวัย ทั้งกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กเล็ก และผู้ปกครอง

5. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอกสามารถเป็นต้นแบบในการดำเนินการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนร่วมกับชุมชน มีกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก ผู้ปกครอง และชุมชนในเรื่องการสวมหมวกนิรภัย การจัดทำป้ายสัญลักษณ์รอบบริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีมาตรการควบคุมดูแลความปลอดภัย และจัดระเบียบการรับ-ส่งเด็กอย่างเป็นระบบ มีการจัดการเรียนรู้ผ่านสนามจำลองเคลื่อนที่ เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างครูกับคณะทำงาน และชุมชน โดยใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างการเรียนรู้ร่วมกัน

6. มีการจัดทำ MOU ร่วมกันขับเคลื่อนงานด้านความปลอดภัยทางถนน ในระดับหมู่บ้านและระดับตำบล

การจัดการจุดเสี่ยงในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและในชุมชนโดยการติดป้ายสัญลักษณ์ กระงะกั้ว

การจัดการเรียนการสอนผ่านสื่อการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมีการสวมหมวกนิรภัยทั้งเด็กและผู้ปกครอง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม)

ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โครงการ สร้างความปลอดภัยบนท้องถนนแบบมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) และชุมชนตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หัวหน้าโครงการ นางมนทิชา ชูศักดิ์เกียรติกุล โทรศัพท์ 089-4742600 หน่วยงาน เทศบาลตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พื้นที่ดำเนินการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) 2/26 หมู่ 1 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 24 คน (ทีมวิจัย 11 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 7 คน ทีมที่ปรึกษาโครงการ 6 คน)

บริบทพื้นที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) ตั้งอยู่ในเขตชุมชนเมือง มีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โรงเรียนประถมศึกษาและหน่วยงานราชการ รวมทั้งโรงงานอุตสาหกรรม ตั้งอยู่ใกล้เคียงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ ทำให้การใช้รถใช้ถนนในบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ของนักศึกษา รถบรรทุกสิบล้อพ่วง และรถยนต์ส่วนบุคคล เป็นต้น ส่วนการเดินทางของครูและผู้ปกครองจากบ้านมายังศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) มีการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว รถจักรยานยนต์ ผ่านเส้นทางถนนระหว่างหมู่บ้าน และมีถนนบริเวณรอบๆ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) ตัดผ่านหลายเส้นทาง มีเส้นทางสายหลักคือทางหลวงหมายเลข 4009 ที่ใช้ในการสัญจรเชื่อมระหว่างเขตเทศบาลเมือง ถนนสายสุราษฎร์ธานี-นาสาร ถนนเซาท์เทิร์น ถึงตำบลขุนทะเล มีเส้นทางสายหลักที่ตัดเชื่อมเส้นทางแยกหลากหลายสาย อีกทั้งสภาพถนนบางสายที่เกิดความเสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อ และมีถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนดินลูกรังที่เชื่อมต่อกับถนน ทำให้มีความเสี่ยงมีจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง มีอุบัติเหตุบาดเจ็บเล็กน้อย อุบัติเหตุขั้นรุนแรง ถึงขั้นเสียชีวิต

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. การสร้างความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

1.1 เวทีประชุมคณะทำงานและที่ปรึกษา เพื่อวางแผนการดำเนินงานโครงการ ออกแบบกิจกรรม ประสานความร่วมมือกับภาคีต่างๆ ในการขับเคลื่อนกิจกรรม

1.2 เวทีชี้แจงโครงการและเวทีประชุมเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน

2. การศึกษาข้อมูลสถานการณ์ของชุมชน

2.1 เวทีวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องความปลอดภัยทางถนน

2.2 เวทีคืนข้อมูลชุมชน

2.3 สื่อสารและการรณรงค์เรื่องความปลอดภัยทางถนนให้คนในชุมชน

2.4 การลดจุดเสี่ยงในชุมชน และรอบๆ บริเวณศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม)

3. การจัดการกระบวนการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนน

3.1 เวทีทบทวนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความปลอดภัยทางถนนที่ผ่านมาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม)

3.2 อบรมพัฒนาศักยภาพ : แนวคิดเรื่องศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนน

3.3 ทดลองจัดการเรียนรู้ตามแนวทางที่กำหนด

3.4 สรุปผลการจัดการเรียนการสอน

4. สรุปผลการดำเนินงาน

4.1 จัดเวทีถอดบทเรียนการดำเนินงานและประชุมทีมวิจัย สรุปผลการดำเนินงานวิจัย

4.2 จัดเวทีนำเสนอผลการดำเนินงานวิจัยต่อชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครอง และโรงเรียนใกล้เคียง

5. รายงานผลการดำเนินงาน

พลวัต/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. เกิดแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) จำนวน 5 หน่วย 16 สาระย่อย พร้อมมีสื่อการเรียนการสอน

2. มีเขตพื้นที่ความปลอดภัยหน้าโรงเรียนโดยมีการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในโรงเรียน ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง ร่วมจัดการปรับจุดเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ และมีอุปกรณ์และสัญลักษณ์ต่างๆ มาใช้เป็นสัญลักษณ์เตือนกลุ่มผู้ใช้รถใช้ถนนบริเวณหน้าโรงเรียน เช่น กรวยจราจร เพิ่มที่จอดรถ หน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ และพื้นที่จุดขายขนมหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ

3. เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) เช่น การสวมหมวกนิรภัย การขับขี่ปลอดภัย

4. เด็กนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องสัญญาณจราจร และแผนความสำคัญในการสวมหมวกนิรภัย ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนด้วยความปลอดภัย

5. เกิดครูต้นแบบของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) อย่างน้อยจำนวน 6 คน ที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้

6. มีจุดแขวนหมวกนิรภัยเพื่อส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัยของนักเรียน

7. มีมาตรการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) ในการสร้างความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้น

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เด็กนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องสัญญาณจราจรและเรื่องความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน

2. ครูให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยทางถนน มีการออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การศึกษาปฐมวัย ทำให้โรงเรียนมีเนื้อหาและกิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องการสร้างความปลอดภัยทางถนนที่มีความชัดเจนมากขึ้น สามารถพัฒนาเป็นนวัตกรรมของศูนย์ฯ ได้

3. เทศบาลตำบลขุนทะเลสนับสนุนและช่วยเหลือให้คณะครูให้ดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง มีการประสานงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยทางถนนให้กับนักเรียน โดยจะมีแผนการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมเรื่องความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียน

4. เกิดการแก้ปัญหาจุดเสี่ยง ทำที่จอดรถหน้าหน้าโรงเรียน และปรับพื้นที่ขายของหน้าโรงเรียน

5. ผู้ปกครอง ครู นักเรียน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีการสวมหมวกนิรภัยเมื่อขับขีรถจักรยานยนต์

ปัจจัยความสำเร็จ

1. ปัจจัยในโรงเรียน

1.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อในการจัดกระบวนการเรียนรู้และสถานที่ที่มีความพร้อมในการจัดกิจกรรม

1.2 ครูประจำชั้นและหัวหน้าศูนย์มีความตั้งใจในการขับเคลื่อนโครงการ ร่วมออกแบบแผนการจัดประสบการณ์ และปรับเปลี่ยนการสอนในเรื่องของความปลอดภัยทางถนนให้กับเด็กนักเรียน

2. ทีมบริหารของเทศบาลให้การสนับสนุนในการดำเนินโครงการ

ผลงานเด่น/นวัตกรรมที่เกิดขึ้น

การออกแบบแผนการจัดประสบการณ์ (BWD) สำหรับการศึกษาปฐมวัย 5 หัวข้อ ได้แก่ (1) หนูน้อยมาโรงเรียนกันเถอะ (2) ปลอดภัยในยานพาหนะ (3) หนูน้อยเคารพกฎจราจร (4) ป้องกันภัยใส่ใจจุดเสี่ยง (5) จราจรหรรษา

การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเครื่องหมายจราจร เด็กๆ ได้ทดลองผ่านบทบาทสมมติ

การสอนเด็กๆ ให้ข้ามทางม้าลาย
และการปรับปรุงพื้นที่ในศูนย์ให้มีที่
แขวนหมวกนิรภัย

เด็กเล็กและผู้ปกครองปรับพฤติกรรมสวมหมวกนิรภัยเพิ่มมากขึ้น

โรงเรียนบ้านกำพวน

ตำบลกำพวน อำเภอสูงสำราญ จังหวัดระนอง

โครงการขยายผล “การสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนบ้านกำพวนและชุมชนตำบลกำพวน อำเภอสูงสำราญ จังหวัดระนอง”

หัวหน้าโครงการ นางสาวพัทธ์ธีรา อุตตราช หน่วยงาน โรงเรียนบ้านกำพวน โทรศัพท์ 077-844301 มือถือ 093-5835425

พื้นที่ดำเนินการ โรงเรียนบ้านกำพวนและชุมชน ตำบลกำพวน อำเภอสูงสำราญ จังหวัดระนอง

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 14 คน ทีมวิจัย 10 คน ภาศิเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 4 คน เด็กเล็ก จำนวน 100 คน

บริบทพื้นที่ โรงเรียนบ้านกำพวน ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 บ้านเหนือ ระดับที่เปิดสอนคือ อนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 6 สถานการณ์พื้นที่ด้านความปลอดภัยทางถนนพบว่า โรงเรียนบ้านกำพวนตั้งบนถนนเพชรเกษม อยู่ในเขตชุมชน เป็นเส้นทางสัญจรหลักระหว่างตำบลกำพวนไปยังตำบลนาคา และเส้นทางเดินทางเข้าสู่ตัวจังหวัด โรงเรียนตั้งอยู่ระหว่างเขตรอยต่อของจังหวัดระนองกับจังหวัดพังงา อีกทั้งโรงเรียนตั้งอยู่ใกล้ตลาด ปิมน้ำมัน ร้านสะดวกซื้อ และมีสียัด ที่มีผู้คนใช้รถใช้ถนนจำนวนมาก ปัจจุบันมีโครงการการปรับปรุงถนนเป็น 4 เลน ทำให้มีการขับขี่ยด้วยความเร็ว อีกทั้งพฤติกรรมการขับขี่ยานพาหนะที่เร่งรีบ ขาดวินัยจราจร ผู้ขับขี่ยรถจักรยานยนต์ส่วนมากไม่สวมหมวกนิรภัย เพราะไม่เห็นถึงความสำคัญ การขับขี่ยอันตราย จนทำให้มีแนวโน้มที่จะเกิดอุบัติเหตุเพิ่มขึ้น

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ
2. เวทีชี้แจงโครงการต่อชุมชนและภาศิเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
3. ลงพื้นที่สำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลจุดเสี่ยง
4. เวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชน
5. การปรับจุดเสี่ยง การทำป้ายจราจรในโรงเรียน

พลวัต/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. เกิดการแก้ไขจุดเสี่ยงบริเวณโรงเรียนและชุมชน รวมทั้งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนนักเรียน ครู สวมหมวกนิรภัย ร้อยละ 50
2. แกนนำครู มีการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาล 2-3 และจัดทำสื่อและแผนการเรียนการสอน
3. เกิดแกนนำ ผู้ปกครอง และภาศิเครือข่ายให้ความร่วมมือเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมตามแผนงานที่วางไว้ในแต่ละกิจกรรม
4. เกิดแกนนำครูต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน เช่น เป็นนักประสานงานความร่วมมือแกนนำครูมีจิตอาสาทำงานเพื่อสังคม ชุมชน แกนนำครูมีความรู้ ทักษะในการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน และยังเป็นตัวอย่างด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
5. เกิดการมีส่วนร่วมเชื่อมโยงกับกลไก พขอ.สูงสำราญ

6. เกิดการเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินงานสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนให้กับโรงเรียนบ้านกำพวน
7. เกิดการเชื่อมโยง นำเสนอผลงาน เวทีสัมมนาสุขภาพจังหวัดระนอง ครั้งที่ 5/2562 “สานพลัง

สร้างสุข คนระนอง” ปีที่ 3 ขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วม ปี 63 ประเด็นความปลอดภัยทางถนน ขยายผล ต้นแบบ และนำเสนอผลงาน กลไก พชอ. ระดับอำเภอ/เขตสุขภาพที่ 11

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เด็กเล็กจากศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำ มัสยิดอัสเตฟาฟีกียะห์ ตำบลกำพวน อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง ที่มาศึกษาต่อที่โรงเรียนบ้านกำพวน มีการสวมหมวกนิรภัย คิดเป็นร้อยละ 10 (จำนวน 12 คน)
2. มีข้อมูลจากการบันทึกพฤติกรรมเด็กเล็กของครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปีที่ 1 มาเปรียบเทียบกับข้อมูลการบันทึกพฤติกรรมของเด็กเล็กที่เข้ามาเรียนต่อในโรงเรียนบ้านกำพวนในช่วงชั้นอนุบาล 2-3
3. คณะครูโรงเรียนบ้านกำพวนได้เรียนรู้สถานการณ์ปัญหาจุดเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงด้านความ

ปลอดภัยบนถนนของโรงเรียน ชุมชน ผู้ปกครอง และนักเรียนตั้งแต่ช่วงชั้นอนุบาล 2-3 และรับทราบปัญหาจากข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานีตำรวจภูธรสุขสำราญ กู้ชีพกู้ภัย ทต.กำพวน โรงพยาบาลสุขสำราญ เป็นต้น และร่วมกันหาแนวทางแก้ไข

4. ได้แผนที่จุดเสี่ยง วิเคราะห์ข้อมูลจุดเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียน ชุมชน ผู้ปกครอง และนักเรียนชั้นอนุบาล 2-3

ปัจจัยความสำเร็จ

1. การสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการทำงานได้ตั้งแต่ต้นทางกับผู้อำนวยการโรงเรียน จะสามารถสร้างการขับเคลื่อนงานด้านความปลอดภัยทางถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดความกังวลของครูผู้ปฏิบัติได้มากขึ้น สามารถคิดและออกแบบกระบวนการดำเนินงานได้อย่างสร้างสรรค์
2. กระบวนการเรียนรู้การบริหารจัดการ โครงการร่วมกันระหว่างคณะทำงานที่มีความหลากหลายของภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ผ่านการประชุม คณะทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ รับทราบปัญหาและสถานการณ์ของโครงการอย่างต่อเนื่อง

3. มีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก โทรศัพท์ การประชุมกลุ่มย่อย เป็นต้น เพื่อสร้างการเข้าถึงที่ครอบคลุมและรวดเร็วทันที่
4. การสร้างความรู้ ความเข้าใจประเด็นการมีส่วนร่วมในงานความปลอดภัยทางถนนของภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับพื้นที่และนอกพื้นที่
5. การออกแบบการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วม สร้างความรู้ สร้างความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง จะเกิดการดำเนินงานร่วมกันด้านความปลอดภัยทางถนน

ผลงานเด่น/นวัตกรรมที่เกิดขึ้น

1. เกิดการแก้ไขจุดเสี่ยงบริเวณโรงเรียนและชุมชน รวมทั้งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัยของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน พบว่านักเรียน ครู สวมหมวกนิรภัย ร้อยละ 50

2. การจัดการเรียนรู้ เด็กเล็ก ศพด.อัสเตา ฟิกียะห์ สุโรงเรียนประถม ผ่านกลไกท้องถิ่น บทบาทเทศบาลตำบลกำแพงน เชื่อมโยงกับกลไก พชอ. สุขสำราญ

การจัดการจุดเสี่ยงบริเวณโรงเรียนบ้านกำแพงนโดยการจัดทำสัญลักษณ์จราจรติดตั้งตามจุดต่างๆ

เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการสวมหมวกนิรภัย

โรงเรียนบ้านหัวสะพานมิตรภาพที่ 217

ตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โครงการ สร้างความปลอดภัยบนท้องถนนแบบมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนบ้านหัวสะพานมิตรภาพที่ 217 และชุมชน ตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หัวหน้าโครงการ นางสาวมลฤดี บัวชุม โทรศัพท์ 088-7535531

หน่วยงาน โรงเรียนบ้านหัวสะพานมิตรภาพที่ 217

พื้นที่ดำเนินการ โรงเรียนบ้านหัวสะพานมิตรภาพที่ 217 ตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 52 คน (ทีมวิจัย 34 คน ที่ปรึกษาโครงการ 8 คน ทีมภาคีเครือข่าย 10 คน) นักเรียนอนุบาล 1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนสถานศึกษา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 105 คน

บริบทพื้นที่ โรงเรียนบ้านหัวสะพานมิตรภาพที่ 217 เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ ปีการศึกษา 2561 มีจำนวนนักเรียน 1,264 คน จำนวน ครู 53 คน ภารโรง 2 คน มีการแยกการเรียนการสอนออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับอนุบาล และ 2) ระดับประถมศึกษา ตั้งอยู่บนถนนสายเอเชีย ทำให้มีรถสัญจรพลุกพล่าน เกิดความแออัดของยานพาหนะและเกิดการจราจรติดขัดในช่วงโมงเร่งด่วน ทำให้การรับส่งของผู้ปกครอง และรถรับส่งนักเรียนในช่วงเช้าและเย็นมีความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุ ประกอบกับในช่วงเย็นจะมีแม่ค้ามาตั้งร้านค้าจำนวนมากเพื่อจำหน่ายอาหารให้กับเด็กนักเรียน นอกจากนี้สภาพถนนเส้นหลังโรงเรียนที่ใช้สำหรับสัญจรในชุมชนก็มีลักษณะเป็นหลุมเป็นบ่อ บางช่วงถนนคับแคบไม่มีไหล่ทาง มีกิ่งไม้ปกคลุมหนาแน่นสองข้างทาง ทำให้การขับรถสวนเลนทำได้ไม่สะดวก และบางจุดไม่มีป้ายจราจรที่เป็นป้ายบอกสัญลักษณ์ให้ชัดเจนในการขับที่รถ บริเวณจุดทางแยกอำเภอเวียงสระ ถึงแม้จะมีสัญญาณไฟจราจรที่ชัดเจน แต่ผู้ใช้รถใช้ถนนก็ไม่เคารพกฎจราจร ขับรถด้วยความเร็ว ขับแข่งและเลี้ยวรถกะทันหัน ไม่เปิดสัญญาณไฟ และมีการขับรถยนต์ย้อนศรเข้าโรงเรียน ทำให้เกิดความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุทางถนนได้

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. การสร้างความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ
 - 1.1 ประชุมคณะทำงาน
 - 1.2 เวทีชี้แจงโครงการต่อภาคีเครือข่ายในพื้นที่
 - 1.3 เวทีประชุมผู้ปกครองนักเรียน
2. การศึกษารวบรวมข้อมูลสถานการณ์ของชุมชน
 - 2.1 สัมภาษณ์ข้อมูลสถานการณ์ความปลอดภัยบนท้องถนน
 - 2.2 เวทีคืนข้อมูลจากการสำรวจและหาแนวทางการจัดการจุดเสี่ยง การจัดการพฤติกรรมเสี่ยง และการจัดการจัดเรียนรู้
 - 2.3 ปฏิบัติการจัดการจุดเสี่ยงบริเวณในโรงเรียนและรอบ ๆ โรงเรียน
3. การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยทางถนน
 - 3.1 เวทีออกแบบการจัดการจัดการจัดประสบการณ์เรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน
 - 3.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ความปลอดภัยบนท้องถนน

3.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมการปรับพฤติกรรม
ด้านความปลอดภัยและพัฒนาอาสาสมัครจราจรน้อย

4. สรุปผลการดำเนินงาน

4.1 เวทีสรุปบทเรียนแนวทางการจัดการ
เรียนรู้และร่วมจัดทำมาตรการองค์กร

4.2 นำเสนอผลงานวิจัย

5. รายงานผลการดำเนินงาน

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. เกิดการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายและ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนงานความ
ปลอดภัยทางถนน

2. เกิดแผนการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัย
ทางถนนที่เหมาะสมกับช่วงวัยนักเรียนในโรงเรียน
บ้านหัวสะพานมิตรภาพที่ 217 จำนวน 3 แผน คือ
แผนการจัดประสบการณ์ระดับชั้นอนุบาล 1 แผน
ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
และแผนกิจกรรมชุมนุม

3. เกิดแผนความร่วมมือในการจัดการจุดเสี่ยง
ด้านความปลอดภัยทางถนนในระดับอำเภอเวียงสระ
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. ได้กระบวนการสร้างการเรียนรู้ให้กับนักเรียน
ผู้ปกครอง ที่นำไปสู่การจัดการจุดเสี่ยง และปรับเปลี่ยน
พฤติกรรมขับขี่ปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมของคน
ในชุมชน

5. เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมขับขี่ปลอดภัย
แบบมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง
สัญญาณไฟจราจร กฎจราจร และความปลอดภัยบน
ท้องถนนมากขึ้น โดยสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับ
ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
ของนักเรียน

2. มีแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ระดับชั้น
ได้แก่ แผนจัดประสบการณ์ระดับชั้นอนุบาล 1 แผน
ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
และแผนกิจกรรมชุมนุม เพื่อทดลองใช้กับนักเรียน
กลุ่มเป้าหมาย จนทำให้โรงเรียนมีเนื้อหาและกิจกรรม
ที่เกี่ยวกับเรื่องการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนน
ที่มีความชัดเจนมากขึ้น และสามารถนำมาพัฒนา
เป็นนวัตกรรมของโรงเรียนได้

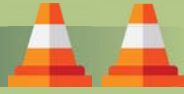
3. มีการนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นของภาคใต้มา
เป็นสื่อด้านความปลอดภัยทางถนน ได้แก่ เพลงบอก
มโนราห์ และดิเกร์ฮูลู มาผสมผสานและถ่ายทอด
ผ่านการแสดงที่มีชื่อว่า “เพลงบอก ออกพราน ผสาน
ดิเกร์ฮูลู” โดยนักเรียนชุมนุมสืบศิลป์ถิ่นใต้

4. เกิดภาคีเครือข่ายที่คอยให้การสนับสนุน
และช่วยเหลือให้ทีมวิจัยได้ดำเนินโครงการอย่าง
ต่อเนื่อง มีการติดต่อประสานงานร่วมกันเพื่อส่งเสริม
การเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยบนท้องถนนให้กับ
นักเรียนเพิ่มขึ้น

5. มีการแก้ปัญหาจุดเสี่ยงในพื้นที่ เช่น เกิด
การจัดระเบียบที่จอดรถบริเวณประตูหน้า-หลังโรงเรียน
เกิดสนามจำลองภายในโรงเรียน เกิดการจัดการจุดเสี่ยง
บริเวณประตู 3 หลังโรงเรียน โดยสร้างที่จอดรถสำหรับ
รถจักรยานยนต์ไว้ให้สำหรับผู้ปกครองที่มารับ-ส่ง
บุตรหลาน เพื่อช่วยลดการจราจรติดขัด เป็นต้น

ปัจจัยความสำเร็จ

เกิดจากการได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรในโรงเรียน ภาคีเครือข่าย ตลอดจนนักเรียน-ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ช่วยกันขับเคลื่อนโครงการจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

1. ในโรงเรียน

1.1 โรงเรียนมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อในการจัดกระบวนการเรียนรู้และสถานที่ที่มีความพร้อมในการจัดกิจกรรม

1.2 ครูประจำชั้นและผู้อำนวยการมีความตั้งใจและร่วมออกแบบแผนการจัดประสบการณ์รวมถึงการปรับเปลี่ยนการสอนในเรื่องของความปลอดภัยทางถนนให้กับนักเรียน

1.3 นักเรียนเป็นวัยที่พร้อมจะเรียนรู้ ทำให้เนื้อหากิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

2. ทีมบริหารหน่วยงานเทศบาลเมืองเวียงให้การสนับสนุนและให้คำแนะนำในการดำเนินโครงการ ตลอดจนการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการ

ผลงานเด่น/นวัตกรรมที่เกิดขึ้น

1. เกิดการจัดระเบียบที่จอดรถบริเวณประตูหน้าโรงเรียน จำนวน 3 จุด ได้แก่ จุดจอดรถจักรยานยนต์ จุดจอดรถยนต์ และจุดจอดรถรับ-ส่งนักเรียน และบริเวณประตูหลังโรงเรียน จำนวน 2 จุด ได้แก่ จุดจอดรถจักรยานยนต์ และจุดจอดรถยนต์

2. เกิดสนามจำลองภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และซึมซับการปฏิบัติตามกฎจราจร

3. เกิดการจัดการจุดเสี่ยงบริเวณประตูหลังโรงเรียน โดยสร้างที่จอดรถสำหรับรถจักรยานยนต์ไว้ให้สำหรับผู้ปกครองที่มารับ-ส่งบุตรหลาน เพื่อช่วยลดการจราจรติดขัด และทำลูกระนาดถนน เพื่อชะลอความเร็วของรถที่สัญจร

4. เกิดแผนการจัดการเรียนรู้ และสื่อการเรียนการสอนความปลอดภัยบนท้องถนน 3 ระดับชั้น ได้แก่ ชั้นอนุบาล 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

5. เกิดการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ เพลงบอก มโนราห์ และดิเกร์ฮูลู มาผสมผสานและถ่ายทอดผ่านการแสดงที่มีชื่อว่า “เพลงบอก ออกพราน ผสานดิเกร์ฮูลู” ซึ่งถ่ายทอดโดยนักเรียนชุมนุมศิลป์ถิ่นใต้

อบรมอาสาจราจรน้อย

การจัดการเรียนการสอนด้านความปลอดภัยทางถนน

การปรับปรุงภูมิทัศน์ แก้ไขจุดเสี่ยง

นำเสนอผลการดำเนินโครงการ

สรุปผลการดำเนินงานโครงการขยายผล

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ต้นแบบ **สู่โรงเรียน**

เพื่อความปลอดภัยทางถนน

โดยการมีส่วนร่วมของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน

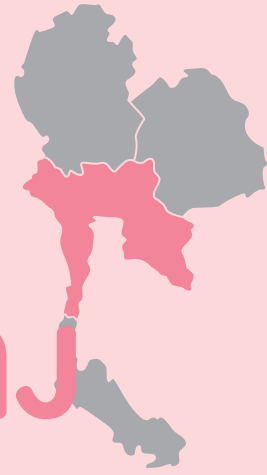
ภาคกลาง

โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/

โรงเรียนพื้นที่ ภาคกลาง

โครงการขยายผล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนภาคกลาง

หัวหน้าโครงการ นายชิษณุวัฒน์ มณีศรีขำ โทรศัพท์ 081-8372993 หน่วยงาน ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสงคราม

พื้นที่ดำเนินการ ศพด. ภายใต้การดูแลของ อบต.ดอนทราย อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี และโรงเรียนนหาราช 7 อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี พื้นที่ ศพด. ภายใต้การดูแลของเทศบาลตำบลปลายนา อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี และโรงเรียนบ้านหนองห้าง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี มีนักวิจัย จำนวน 63 คน ประกอบด้วย ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 18 คน ครู 33 คน แกนนำชุมชน 12 คน และเจ้าหน้าที่ อปท. 6 คน

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 363 คน (ทีมวิจัย 63 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน ใน 4 พื้นที่ 300 คน) เด็กนักเรียนที่เข้าร่วมทั้ง 4 พื้นที่ ช่วงชั้นอนุบาลและเด็กเล็ก จำนวน 355 คน และระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษา จำนวน 505 คน รวมทั้งสิ้น 860 คน

กรอบการดำเนินงาน การดำเนินโครงการขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบสู่โรงเรียนเพื่อความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนภาคกลาง (2561-2563) ต่อเนื่องมาจากโครงการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนภาคกลาง (2560-2561) โดยใช้กระบวนการจัดการในพื้นที่ (Area-based) ผ่านกลไก อปท. กรรมการสถานศึกษา รพ.สต. และ อปท. เพื่อเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายการทำงานร่วมกันทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับอำเภอ ผ่านกลไกการขับเคลื่อน พชอ. ควบคู่กับการเติมเต็มความรู้ที่จะขับเคลื่อนโครงการ ได้แก่ เครื่องมือ 5 ส. 5 ช. แนวคิด INN ของ นพ.ประเวศ วะสี การจัดทำสื่อและแผนการสอน การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์/สังเคราะห์เพื่อใช้ข้อมูลแบบมีพลัง โครงสร้างงานความปลอดภัยทางถนน การเรียนรู้เรื่องการพัฒนากลไกการบริหารสมองส่วนหน้าเพื่อยับยั้งพฤติกรรมในเด็กเล็ก (Executive Function : EF) กระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning (PBL/GBL) และการอบรมหลักสูตรวิทยากรกระบวนการและเครื่องมือการมีส่วนร่วม ผ่านรูปแบบการดำเนินงานของทั้ง 4 โครงการย่อย 3 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 มีการนำบทเรียนการดำเนินงาน ศพด. ปี 1 มาพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้และทำอย่างต่อเนื่องใน ศพด.พลับพลาไชย และ ศพด.ด่านทับตะโก รูปแบบที่ 2 ใช้ทุนเดิมจากประสบการณ์ในปีที่ 1 มาสร้าง ศพด. ขยายผล ใน ศพด.หนองขาม และ ศพด.แก้มอ้น และรูปแบบที่ 3 ดำเนินงานผ่าน Active Learning (PBL/GBL) ในพื้นที่โรงเรียนขยายผล ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองห้าง และโรงเรียนนหาราช 7 โดยดำเนินงานใน 5 ประเด็นร่วม คือ 1) ลดการบาดเจ็บเสียชีวิตโดยการสวมหมวกนิรภัย 100% 2) มาตรการลดความเร็ว 3) การจัดการจุดเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง และสภาพรถเสี่ยง 4) การดึงภาคีเครือข่ายใหม่เข้าร่วมดำเนินการ และ 5) การขยายผลสู่พื้นที่ข้างเคียง

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. เวทีสร้างความเข้าใจโครงการ
2. การติดตามหนุนเสริมการดำเนินงานโครงการในระดับพื้นที่
3. การพัฒนาศักยภาพกลุ่มเป้าหมายในโครงการ
 - 3.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องวิทยาการกระบวนการ/Active learning และการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม
 - 3.2 การอบรมการบริหารจัดการโครงการและเวทีถอดบทเรียนและสังเคราะห์ชุดความรู้
 - 3.3 การจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดทำสื่อและการสร้างสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนน
4. การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ชุดความรู้โครงการย่อย
5. การประเมินเสริมพลัง/สรุปบทเรียนระดับภาค
6. การจัดทำรายงานโครงการ

พลวัต/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. เกิดครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบและครูในโรงเรียนขยายผล แกนนำชุมชน 12 คน และเจ้าหน้าที่อปท. 6 คน รวมจำนวน 63 คน และทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 363 คน เด็กเล็ก 355 คน และเด็กนักเรียน 505 คน เข้าร่วมดำเนินงาน เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเด็กเล็กและผู้ปกครอง การจัดการจุดเสี่ยง และนำเสนอข้อมูลสู่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการจุดเสี่ยงร่วมกันทั้งใน 4 พื้นที่
2. เกิดการขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ 4 พื้นที่ ในจังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดราชบุรี และโรงเรียนต้นแบบด้านต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนผ่านการเรียนรู้แบบ Active Learning ของเด็กและเยาวชนในโรงเรียนนพาราชา 7 และโรงเรียนบ้านหนองห้าง ร่วมกับผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และภาคีต่างๆ ในพื้นที่
3. เกิดชุดความรู้การพัฒนาศักยภาพครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและครูในโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วม 5 หลักสูตร เช่น หลักสูตรวิทยาการกระบวนการและการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม และหลักสูตรการบริหารจัดการโครงการ เป็นต้น ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning ให้กับครูและภาคีต่างๆ
4. เกิดการสานเครือข่ายครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและครูในโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ และขยายผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับการขับเคลื่อนงานอุบัติเหตุในพื้นที่ภาคกลาง เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 4 พื้นที่ โดยเฉพาะศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอบต.พลับพลาไชย

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เด็กนักเรียนทั้ง 4 พื้นที่ มีการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 100% ผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 78.75% เกิดครูต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนนสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 100%

2. เกิดการจัดทำแผนที่จุดเสี่ยงและทราบข้อมูลจุดเสี่ยงทั้ง 4 พื้นที่ รวม 62 จุด ได้รับการแก้ไขทั้งหมด 27 จุด คิดเป็นร้อยละ 43.55 อย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งบ้าน วัด โรงเรียน และหน่วยงาน/ภาคีต่างๆ

3. เกิดการจัดทำแผนการเรียนการสอน สื่อ และแผนประสบการณ์ในการสวมหมวกนิรภัยให้กับ

เด็กเล็ก หลักสูตรการเรียนการสอนแบบ Active learning เรื่องความปลอดภัยทางถนนในช่วงกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้และในกิจกรรมลูกเสือสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งมาตรการองค์กรเรื่องการสวมหมวกนิรภัย

4. เกิดภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนน และโรงเรียนต้นแบบที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning โดยการสร้างการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกให้กับเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มาเรียนต่อเนื่อง จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,160 คน

ปัจจัยความสำเร็จ

1. ปัจจัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน

1.1 ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพเรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับเด็กนักเรียน ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และการปฏิบัติการผ่านการลงมือดำเนินงานจริงในพื้นที่ เพื่อนำมาต่อยอดความรู้ ทักษะ เทคนิคในการจัดการเรียนการสอน และบูรณาการเข้าสู่รายวิชาต่างๆ ได้

1.2 เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนนให้แก่เด็กผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ กิจกรรมลูกเสือ มาตรการองค์กร เป็นต้น

2. ปัจจัยจากหน่วยงานเทศบาล

2.1 เกิดการประสานงานกับหน่วยงานทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการในการเข้าร่วมดำเนินงาน และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/เทศบาลเห็นความสำคัญของการสร้างความปลอดภัยทางถนน จึงให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรม การวางแผนดำเนินงาน การปฏิบัติการ และการติดตามประเมินผล

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. การสร้างพื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับภาคีที่สนใจในพื้นที่ภาคกลางมาเรียนรู้ดูงานเพื่อขับเคลื่อนการสร้างความปลอดภัยทางถนน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning

2. หลักสูตรการพัฒนาศักยภาพครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและครูในโรงเรียนต้นแบบด้านความ

ปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วม 5 หลักสูตร เพื่อขยายผลการนำนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การจัดรายการ Community Talk Thailand ผ่านโปรแกรม Zoom เพื่อสื่อสารการขับเคลื่อนงานช่วงสถานการณ์โควิด-19 โดยเน้นการใส่แมสและสวมหมวกนิรภัย

การสร้างความเข้าใจโครงการ การพัฒนาศักยภาพหลักสูตรต่างๆ และการสื่อสารสู่สาธารณะ

การติดตามหนุนเสริมและการเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาเป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นแหล่งเรียนรู้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

โครงการ การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่การเป็นต้นแบบการจัดการความปลอดภัยทางถนนของชุมชนตำบลดอนทราย อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

หัวหน้าโครงการ นายสมบัติ เขียวนิล โทรศัพท์ 086-0993689 หน่วยงาน องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

พื้นที่ดำเนินการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย 6 แห่ง คือ ศพด. โรงเรียนบ้านหนองบัวหึ่ง ศพด.โรงเรียนบ้านไพรสะอาด ศพด.องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย ศพด.โรงเรียนบ้านเขาก่าน ศพด.โรงเรียนบ้านเขากำ และ ศพด.โรงเรียนบ้านเขาคีล้าน

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 85 คน (ทีมวิจัย 10 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 75 คน) เด็กเล็กปีการศึกษา 2561 จำนวน 145 คน

บริบทพื้นที่ ตำบลดอนทราย มีทั้งหมด 9 หมู่บ้าน ประชากรรวม 9,615 คน คนในชุมชนประกอบอาชีพการเกษตรเป็นหลัก พื้นที่โดยรอบเป็นภูเขาสลับกับพื้นที่ราบ จึงเป็นแหล่งป่อดินลูกรังและมีรถสิบล้อขนาดใหญ่ขนส่งดินลูกรังออกจากพื้นที่ผ่านถนนสายหลัก คือ ถนนสายเพชรเกษม ประกอบกับในชุมชนมีถนนตัดผ่านหมู่บ้านและถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยาง ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีต ถนนลูกรัง และถนนดิน นอกจากนี้เส้นทางถนนที่ตัดผ่านตำบลดอนทรายยังเป็นเส้นทางเชื่อมกับอำเภอสวนผึ้ง อำเภอบ้านคา และเส้นทางลัดไปสู่อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ทำให้มีรถบรรทุกเที่ยววิ่งผ่านถนนในตำบลดอนทรายเป็นจำนวนมากตลอดปี การเดินทางและการใช้รถใช้ถนนของผู้ปกครองในการมารับ-ส่งบุตรหลานยังไม่มีความปลอดภัยทั้งต่อตัวผู้ปกครอง และยังมีพฤติกรรมการขับขี่ไม่ปลอดภัยร่วมด้วย

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. กระบวนการสร้างความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
 - 1.1 การประชุมทีมวิจัยร่วมกับภาคีที่เข้าร่วม
 - 1.2 การสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง หน่วยงานและคนในชุมชน
2. การพัฒนาศักยภาพให้กับครู แกนนำชุมชน และเจ้าหน้าที่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านการเข้าร่วมการอบรม ดังนี้
 - 2.1 การอบรมเทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบมีส่วนร่วมในงานความปลอดภัยทางถนน
 - 2.2 การอบรมการบริหารจัดการโครงการ และเวทีถอดบทเรียนและสังเคราะห์ชุดความรู้
 - 2.3 การจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดทำสื่อ และการสร้างสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนน
 - 2.4 การถอดบทเรียนและการประเมินเสริมพลัง
3. กระบวนการศึกษาข้อมูลสถานการณ์ของชุมชน
 - 3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลวิถีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ของคนในชุมชนตำบลดอนทราย ตั้งแต่อดีต-ปัจจุบัน
 - 3.2 การสรุปข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล และการแก้ไขปัญหาจุดเสี่ยงของชุมชนเข้าแผนพัฒนาตำบล

4. กระบวนการทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้

4.1 การทดลองปฏิบัติการกระบวนการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่การเป็นต้นแบบการจัดการความปลอดภัยทางถนนของชุมชน ได้แก่ การจัดการจุดเสี่ยง การจัดทำแผนการ

จัดประสบการณ์ และการสร้างพฤติกรรมความปลอดภัยให้เด็กและผู้ปกครอง เป็นต้น

4.2 จัดเวทีถอดบทเรียนการดำเนินงาน

5. กระบวนการสรุปผลการดำเนินงาน

พลวัติ/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. เกิดครูต้นแบบด้าน Road Safety ซึ่งมีความเป็นครูที่ใส่ใจดูแลเด็ก และเป็นต้นแบบที่ดีด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนนร่วมกับทุกภาคส่วนที่ผ่านการพัฒนาศักยภาพจนสร้างการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงาน สามารถจัดทำแผนและสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ และสร้างพฤติกรรม การขับที่ปลอดภัยให้กับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะการอบรมวิทยากรกระบวนการและการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างมีส่วนร่วมที่นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายภาคีในการจัดเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และนำข้อมูลไปสู่การจัดการแก้ไขจุดเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม

ในพื้นที่ 6 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย นำไปสู่การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่การเป็นต้นแบบการจัดการความปลอดภัยทางถนนของชุมชนตำบลดอนทราย รวมทั้งเกิดการนำเสนอโครงการแก้ไขจุดเสี่ยงสู่ อบต.ดอนทรายร่วมด้วย

3. เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็ก ทำให้เด็กมีการสวมหมวกนิรภัย 100% และขยายผลไปยังผู้ปกครองมีการสวมหมวกนิรภัย 80% จากการตระหนักถึงความปลอดภัยทางถนน รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับโรงเรียนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทรายร่วมด้วย

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เด็กนักเรียนสวมหมวกนิรภัย 100% ผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัย 80% เกิดครูต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนน สวมหมวกนิรภัย 100% แกนนำชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนการจัดการจุดเสี่ยง โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทรายให้การสนับสนุนและประสานหน่วยงานเข้าร่วมดำเนินงาน

2. ทราบจุดเสี่ยงทั้งหมด 9 จุดในพื้นที่กระบวนการแก้ไขจุดเสี่ยงอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และการจัดสภาพแวดล้อม 3 จุดในชุมชน

รวมทั้งมาตรการการสร้างพฤติกรรม การขับที่ปลอดภัย สวมหมวกนิรภัย และจัดการจุดเสี่ยงโดยรอบ ศพด. เป็นต้น

3. ได้แผนที่จุดเสี่ยง ทูมชุมชน ต้นไม้ปัญหา กระบวนการพัฒนาศักยภาพให้กับครูและผู้เกี่ยวข้อง การจัดทำแผนประสบการณ์เรื่องความปลอดภัยทางถนน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่การเป็นต้นแบบการจัดการความปลอดภัยทางถนนของชุมชนตำบลดอนทราย

4. เกิดการจัดสภาพแวดล้อมภายใน ศพด. และมีการนำเสนอโครงการแก้ไขจุดเสี่ยงสู่ อบต.ดอนทราย

ปัจจัยความสำเร็จ

การมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง ชุมชน ในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่การเป็นต้นแบบการจัดการความปลอดภัยทางถนนของชุมชนตำบลดอนทราย จนนำเสนอแผนเข้าสู่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ปัจจัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน

1.1 ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพ เช่น อบรมวิทยากรกระบวนการและการใช้เครื่องมือต่างๆ จนนำไปสู่การเก็บข้อมูลจุดเสี่ยงในชุมชนทั้ง 6 ศูนย์ การจัดทำสื่อและแผนการเรียนการสอน และการสร้างพฤติกรรมความปลอดภัยให้เด็กและผู้ปกครอง เป็นต้น

1.2 เกิดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่การเป็นต้นแบบการจัดการความปลอดภัยทางถนนของชุมชนตำบลดอนทราย โดยเฉพาะการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และนำข้อมูลไปสู่การจัดการจุดเสี่ยง

2. ปัจจัยจากหน่วยงานเทศบาล

2.1 ทีมกองการศึกษาและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย เห็นความสำคัญของการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่การเป็นต้นแบบการจัดการความปลอดภัยทางถนน จึงเอื้อให้ครูและบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งนำเสนอโครงการแก้ไขจุดเสี่ยงเข้าสู่ อบต.ดอนทราย

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชนในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปสู่การแก้ไขจุดเสี่ยง
2. การนำเสนอโครงการแก้ไขจุดเสี่ยงสู่ อบต.ดอนทราย

ประชุมทีมวิจัย

จัดเวทีสร้างความเข้าใจ

การพัฒนาศักยภาพครูและแกนนำ

เก็บรวบรวมและวิเคราะห์เพื่อแก้ไขจุดเสี่ยง

จัดทำแผนขับเคลื่อนงานต่อเนื่อง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดเทศบาลตำบลปลายนา อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

โครงการ การค้นหาแนวทางการขับเคลื่อนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบในงานความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของคนในเทศบาลตำบลปลายนา อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

หัวหน้าโครงการ นางสาวนงนุช พินพิพัฒน์ โทรศัพท์ 089-5473509 หน่วยงาน เทศบาลตำบลปลายนา อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

พื้นที่ดำเนินการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 4 แห่ง ในเขตเทศบาลตำบลปลายนา คือ ศพด.บ้านรางหางม้า ศพด.วัดป่าพระเจ้า ศพด.บ้านหนองสรวง และ ศพด.บ้านคลองชะยอม

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 89 คน (ทีมวิจัย 14 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 75 คน) เด็กเล็กปีการศึกษา 2561 จำนวน 87 คน

บริบทพื้นที่ เทศบาลตำบลปลายนา มีทั้งหมด 7 หมู่บ้าน ประชากรรวม 7,706 คน คนในชุมชนประกอบอาชีพการเกษตรเป็นหลัก พื้นที่เส้นทางในเขตเทศบาลตำบลปลายนาเป็นถนนลาดยางที่ตัดผ่านในรูปของตารางหมากรุกที่มีจุดตัดของเส้นถนนในหลายแยก โดยเฉพาะถนนเลียบคลองชลประทานที่จะมีสะพานเป็นจุดตัด ที่ตั้งของ ศพด. ทั้ง 4 แห่ง จะอยู่บริเวณทางโค้ง ทางแยก ติดกับถนนเส้นหลักที่เป็นเส้นทางลัดไปจังหวัดอ่างทอง ทำให้มีรถบรรทุกและรถยนต์สัญจรไปมาเป็นจำนวนมาก คนที่ไม่รู้สภาพพื้นที่ก็จะใช้ความเร็วในการขับขี่ ทำให้เป็นอันตรายอย่างมากต่อเด็กและผู้ปกครองในช่วงเช้าและเย็นที่ต้องมารับ-ส่ง นอกจากนี้ผู้ปกครองยังสวมหมวกนิรภัยเพียง 5% ขาดการกำหนดจุดจอดรถที่ชัดเจน

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. กระบวนการสร้างความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

1.1 การประชุมทีมคณะทำงานโครงการเพื่อทำความเข้าใจเป้าหมาย บทบาท และแนวทางในการดำเนินโครงการร่วมกัน

1.2 การสร้างความเข้าใจและชี้แจงโครงการร่วมกัน

2. การพัฒนาศักยภาพให้กับครู แกนนำชุมชน และเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาล โดยเข้าร่วมการอบรม

2.1 การอบรมเทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบมีส่วนร่วมในงานความปลอดภัยทางถนน

2.2 การอบรมการบริหารจัดการโครงการและเวทีถอดบทเรียนและสังเคราะห์ชุดความรู้

2.3 การจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดทำสื่อ และการสร้างสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนน

2.4 การถอดบทเรียนและการประเมินเสริมพลัง

3. กระบวนการศึกษาข้อมูลสถานการณ์ของชุมชน

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลสถานการณ์เรื่องความปลอดภัยทางถนนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลปลายนา

3.2 สรุปข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบในงานความปลอดภัยทางถนน

4. กระบวนการทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้
 - 4.1 การทดลองปฏิบัติการตามแนวทางการขับเคลื่อนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบในทางความปลอดภัยทางถนนฯ ได้แก่ การจัดการจุดเสี่ยง

- การทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้/แผนการจัดประสบการณ์ เป็นต้น
- 4.2 จัดเวทีถอดบทเรียนการดำเนินงาน
5. กระบวนการสรุปผลการดำเนินงาน

พลวัต/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. เกิดครูต้นแบบด้าน Road Safety มีความเป็นครูที่ใส่ใจดูแลเด็ก และเป็นต้นแบบที่ดีด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนนร่วมกับทุกภาคส่วน ผ่านการพัฒนาศักยภาพจนสร้างการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานกับทุกภาคส่วน สามารถจัดทำแผนและสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ และสร้างพฤติกรรมกรขับขี่ปลอดภัยให้กับเด็กและเยาวชน
2. ได้แนวทางการขับเคลื่อนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบในทางความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของคนในเทศบาลตำบลปลายนา และเกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายภาคีในการจัดเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และนำข้อมูลไปสู่การจัดการ

แก้ไขจุดเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรมในพื้นที่ 4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลตำบลปลายนา เช่น การกำหนดจุดจอดรถ การปรับสภาพพื้นผิวถนนบริเวณโรงเรียน การตัดกิ่งไม้ เป็นต้น รวมทั้งการประสานหน่วยงานเพื่อการแก้ไขจุดเสี่ยงที่นอกเหนือจากภารกิจของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3. เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กในการสวมหมวกนิรภัย 100% และขยายผลไปยังผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัย 80% จากการตระหนักถึงความปลอดภัยทางถนน รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับโรงเรียนในพื้นที่เทศบาลตำบลปลายนาพร้อมด้วย

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. คน ได้แก่ เด็กนักเรียนสวมหมวกนิรภัย 100% ผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัย 80% เกิดครูต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนนที่สวมหมวกนิรภัย 100% แกนนำชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนการจัดการจุดเสี่ยง โดยมีเทศบาลตำบลปลายนาให้การสนับสนุนและประสานหน่วยงานเข้าร่วมดำเนินงาน
2. ข้อมูล ได้แก่ แผนที่จุดเสี่ยงทั้งหมด 36 จุดในพื้นที่ และกระบวนการแก้ไขจุดเสี่ยงอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน รวมทั้งมาตรการการสร้างพฤติกรรมกรขับขี่ปลอดภัย สวมหมวกนิรภัย เป็นต้น

3. เครื่องมือ ได้แก่ แผนที่จุดเสี่ยง ทูมชุมชนต้นแบบปัญหา กระบวนการพัฒนาศักยภาพให้กับครูและผู้เกี่ยวข้อง แผนการเรียนการสอนและแผนประสบการณ์ สื่อการเรียนการสอน เป็นต้น
4. รูปธรรม ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมภายในศพด. โดยการกำหนดจุดจอดรถ และการตัดแต่งกิ่งไม้ที่บดบังทัศนวิสัย การจัดการจุดเสี่ยงของเจ้าอาวาสและโรงเรียนวัดป่าพระเจ้าโดยการปรับพื้นถนน เป็นต้น

ปัจจัยความสำเร็จ

การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระหว่างครู ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน เจ้าหน้าที่เทศบาล และภาคีต่าง ๆ ในพื้นที่ ผ่านการลงมือปฏิบัติการจนประสบความสำเร็จ เห็นรูปธรรม สถิติการสวมหมวกนิรภัยเพิ่มขึ้น

1. ปัจจัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน

1.1 ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพจนเกิดความมั่นใจในการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับเด็กนักเรียน ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และเจ้าหน้าที่เทศบาล

1.2 มีสื่อการเรียนการสอนและแผนการจัดประสบการณ์ที่นำไปใช้ได้จริง เช่น ป้ายจราจร หนังสือสามมิติ เป็นต้น

1.3 เกิดการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางถนนร่วมกับภาคีต่าง ๆ ทุกขั้นตอน เช่น การสร้างความเข้าใจ การเก็บรวบรวม และการแก้ไขจุดเสี่ยง การจัดทำมาตรการในการสวมหมวกนิรภัย เป็นต้น

2. ปัจจัยจากหน่วยงานเทศบาล

2.1 ทีมกองการศึกษาและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลปลายนาเห็นความสำคัญของการสร้างความปลอดภัยทางถนน จึงเอื้อให้บุคลากรเข้าร่วมทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ และประสานหน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมทำกิจกรรมจัดการกับจุดเสี่ยง เช่น โรงเรียน วัด ทางหลวง เทศบาล ปภ.จังหวัด กอ.รมน. เป็นต้น

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. การจัดการจุดเสี่ยงโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในพื้นที่ เช่น เจ้าอาวาสวัดป่าพระเจ้าให้การสนับสนุนการจัดการจุดเสี่ยงในพื้นที่ ครูในโรงเรียนวัดป่าพระเจ้าให้การสนับสนุนเด็กนักเรียนเข้าร่วมจัดการจุดเสี่ยง เป็นต้น

2. ได้รับสนับสนุนหมวกนิรภัยจากชมรมคนห่วงหัว เกิดกติกาสวมหมวกนิรภัย และเกิดความร่วมมือจากผู้นำชุมชนคนห่วงหัว ผู้ปกครอง เป็นต้น

3. มีการจัดทำสื่อเพื่อการเผยแพร่ในรูปแบบละคร โดยทีม สื่อสาร สอจร. ร่วมกับ สถานีโทรทัศน์ NBT

4. ศพด.เทศบาลปลายนา ถูกกำหนดเป็นพื้นที่ต้นแบบศูนย์เรียนรู้ของเครือข่าย สอจร.ภาคกลาง ในการขยายผลการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กในพื้นที่อำเภอศรีประจันต์และจังหวัดสุพรรณบุรี

ประชุมทีม

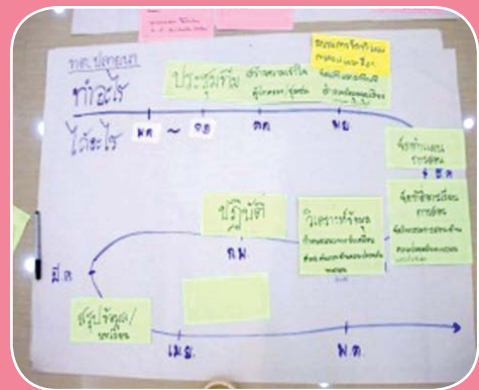
สร้างความเข้าใจ

เก็บข้อมูลจุดเสี่ยง

แก้ไขจุดเสี่ยง

พัฒนาศักยภาพ

โรงเรียนนมหาราช 7

ตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

โครงการ การสร้างโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนผ่านการเรียนรู้แบบ Active Learning ของเด็กและเยาวชนในโรงเรียนนมหาราช 7 ตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

หัวหน้าโครงการ/ผู้ประสานงาน นายธีรศักดิ์ แสงดิษฐ์ โทรศัพท์ 081-9957939 หน่วยงาน โรงเรียนนมหาราช 7 ตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

พื้นที่ดำเนินการ 15 หมู่บ้าน ในตำบลแก้มอัน อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงาน จำนวน 114 คน (ทีมวิจัย 29 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/แกนนำนักเรียน 85 คน) เด็กนักเรียนในระดับชั้นอนุบาล 2-3 จำนวน 91 คน นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 283 คน และนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 157 คน รวมทั้งสิ้น 531 คน

บริบทพื้นที่ โรงเรียนนมหาราช 7 ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลแก้มอัน สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับกับพื้นที่ราบและป่าเสื่อมโทรม มีแม่น้ำลำภาชีไหลผ่าน ทำให้คนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมประเภทไร่อ้อย มันสำปะหลัง และไร่ข้าวโพด โรงเรียนนมหาราช 7 เปิดรับเด็กนักเรียนทั้งจากในอำเภोजอมบึงและเขตติดต่อในจังหวัดกาญจนบุรี ทำให้มีนักเรียนที่สมัครเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก การเดินทางของเด็กนักเรียนจากบ้านมายังโรงเรียนมีทั้งการเดินทางมาด้วยตนเอง ผู้ปกครองมาส่ง การขึ้นรถรับ-ส่งนักเรียน และการขับรถจักรยานยนต์ ในเด็กที่มีบ้านอยู่ไกลจากโรงเรียนกว่า 10 กิโลเมตร โดยเป็นเด็กช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีการสวมใส่หมวกนิรภัยเพียงร้อยละ 10 ผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัยไม่ถึงร้อยละ 10 เนื่องจากความคุ้นชินเดิมที่บ้านอยู่ไม่ไกลจากโรงเรียนและต้องไปเข้าไร่เข้าสวนต่อ รวมทั้งมีรถรับ-ส่งนักเรียนที่ไม่ได้ดำเนินการโดยโรงเรียน ทำให้ไม่ได้มีการตรวจสอบสภาพของรถว่ามีความพร้อมและปลอดภัยหรือไม่ รวมทั้งยังมีจุดเสี่ยง 5 จุดร่วมด้วย

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. กระบวนการสร้างความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยการประชุมทีมคณะทำงานและสร้างความเข้าใจโครงการ

2. การพัฒนาศักยภาพให้กับครู แกนนำชุมชน และเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ โดยการเข้าร่วมอบรม

2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง Active learning และการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม

2.2 การอบรมการบริหารจัดการโครงการและเวทีถอดบทเรียนและสังเคราะห์ชุดความรู้

2.3 การจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดทำสื่อ และการสร้างสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนน

2.4 การถอดบทเรียนและการประเมินเสริมพลัง

3. กระบวนการศึกษาข้อมูลสถานการณ์ของชุมชน

3.1 การเก็บข้อมูลบริบทชุมชน ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์การใช้รถใช้ถนนของเด็กและเยาวชนในโรงเรียนนมหาราช 7 รวมทั้งคนในตำบลแก้มอัน

3.2 การสรุปและจัดหมวดหมู่ข้อมูลเพื่อสร้างโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนผ่านการเรียนรู้แบบ Active Learning ของเด็กและเยาวชนในโรงเรียนนมหาราช 7

4. กระบวนการทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้

4.1 การทดลองปฏิบัติการในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ Active Learning เช่น เวทีการทำสื่อสร้างสรรค์และเก็บข้อมูลพฤติกรรมกรรมการขับขี่ เป็นต้น

4.2 จัดเวทีถอดบทเรียนการดำเนินงาน

5. กระบวนการสรุปผลการดำเนินงาน

ผลลัพธ์/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. เกิดพฤติกรรมกรรมการขับขี่ปลอดภัยของเด็กในการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 100% และผู้ปกครองมีการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 75% เนื่องจากเห็นความสำคัญของการขับขี่ปลอดภัย เป็นการขยายผลมาจากศูนย์เด็กเล็กต้นแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลแก้มอันมาสู่โรงเรียนมหาราช 7

2. เกิดครูต้นแบบด้าน Road Safety ที่เป็นต้นแบบที่ดีด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนนร่วมกับทุกภาคส่วน และสามารถออกแบบกิจกรรม/หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างโรงเรียน

ต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนผ่านการเรียนรู้แบบ Active Learning จนเด็กเกิดพฤติกรรมกรรมการขับขี่ที่มีการสวมหมวกนิรภัยและการคาดเข็มขัดนิรภัย และขยายผลไปยังผู้ปกครอง

3. เกิดการเก็บรวบรวมข้อมูลจุดเสี่ยงทั้งหมด 4 จุดในพื้นที่ และนำไปสู่การจัดสภาพแวดล้อม 8 จุด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลการเดินทางของเด็กนักเรียนและการทำสื่อสร้างสรรค์และเก็บข้อมูลพฤติกรรมกรรมการขับขี่ร่วมด้วย

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เด็กนักเรียนสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 100% ผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 75% เกิดครูต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนน มีการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 100% โดยมีมาตรการตรวจสอบการสวมใส่หมวกนิรภัยของเด็กนักเรียนและมีกลุ่มสภานักเรียนคอยดูแล

2. ทราบข้อมูลจุดเสี่ยงทั้งหมด 4 จุด จากในโรงเรียนมหาราช 7 และบริเวณรอบ ๆ โรงเรียน และมีการจัดสภาพแวดล้อม 8 จุด มีผู้เข้าร่วมการคืนข้อมูล

จำนวน 75 คน ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คนในชุมชน เพื่อร่วมกันแก้ไขจุดเสี่ยง

3. เกิดการจัดทำแผนที่จุดเสี่ยง การจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนแบบ Active learning เรื่องความปลอดภัยทางถนนในรายวิชาลูกเสือ

4. โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชจอมบึง นำหมวกนิรภัยมาแจกในโรงเรียนเพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน

ปัจจัยความสำเร็จ

การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการสร้างโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนผ่านการเรียนรู้แบบ Active Learning ของเด็กและเยาวชนในโรงเรียนนมหาราช 7 ร่วมกับผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และภาคีต่าง ๆ ในพื้นที่ จนเกิดพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัย และสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้กับสถานักเรียนร่วมด้วย

1. ปัจจัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน

1.1 ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับแกนนำสถานักเรียน ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 ครูเห็นความสำคัญของความปลอดภัยของนักเรียน จึงกำหนดมาตรการของโรงเรียน และมี

เนื้อหาบรรจุอยู่ในหลักสูตรวิชาลูกเสือ (โดยใช้วิชาสังคมเป็นวิชาแกนนำและนำไปบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่น)

1.3 มีการประสานภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน โดยมีการส่งเสริมและสร้างสถานักเรียนให้ร่วมคิดและออกกฎระเบียบ/ข้อบัญญัติร่วมกัน

2. ปัจจัยจากหน่วยงานเทศบาล

2.1 ทีมกองการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลแก้มอัน มีบทรเย็น และประสพการณ์ในการขับเคลื่อนงานความปลอดภัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นถึงความสำคัญของการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการสร้างโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนผ่านการเรียนรู้แบบ Active Learning ของเด็กและเยาวชน

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. การจัดการเรียนการสอนแบบ Active learning เรื่องความปลอดภัยทางถนนในรายวิชาลูกเสือ จนเกิดพฤติกรรมขับขี่ปลอดภัยของเด็กและขยายผลไปยังผู้ปกครอง

2. เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในการสร้างโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนผ่านการเรียนรู้แบบ Active Learning จนเกิดการพัฒนาศักยภาพของครู สถานักเรียน แกนนำชุมชน และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จัดเวทีสร้างความเข้าใจและประชาสัมพันธ์โครงการ

ศูนย์ - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
เขตพื้นที่ ๒ - ๕ ภูเก็ต ๒๕๖๒

ชื่อ - สกุล	พ.จ.ต.		พ.จ.อ.		พ.จ.ต.		พ.จ.อ.		พ.จ.ต.		พ.จ.อ.		หมายเหตุ
	ชื่อ	สกุล	ชื่อ	สกุล	ชื่อ	สกุล	ชื่อ	สกุล	ชื่อ	สกุล	ชื่อ	สกุล	
สุพรรณษา วัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
สมชาย ฐิติวัฒน์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
พรนภัส ใจดี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
พรนภัส ฤทธิ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
ศ.ส.โสภา วัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
พรนภัส ฐิติวัฒน์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
พรนภัส วัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
พรนภัส ใจดี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
พรนภัส ฐิติวัฒน์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	

เก็บรวบรวมและวิเคราะห์เพื่อแก้ไขจุดเสี่ยง

การทดลองปฏิบัติการ

โรงเรียนบ้านหนองห้าง

อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

โครงการ การจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนนให้แก่เด็ก
ในโรงเรียนบ้านหนองห้าง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

หัวหน้าโครงการ/ผู้ประสานงาน นายแสงฉาย ห่วงประโคน โทรศัพท์ 062-1256716 หน่วยงาน โรงเรียน
บ้านหนองห้าง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

พื้นที่ดำเนินการ หมู่ที่ 8, 9, 10 ตำบลหนองขาม อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

กลุ่มเป้าหมายร่วมดำเนินงานจำนวน 75 คน (ทีมวิจัย 10 คน ทีมภาคีเครือข่าย/ผู้ปกครอง/ชุมชน 65 คน) นักเรียน
ในระดับชั้นอนุบาล 2-3 จำนวน 32 คน นักเรียนในระดับชั้น ป.1-ป.6 จำนวน 65 คน รวมทั้งสิ้น 97 คน

บริบทพื้นที่ โรงเรียนบ้านหนองห้าง ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 ตำบลหนองขาม บ้านหนองห้างเป็นสังคมชนบท คนในพื้นที่
ประกอบอาชีพปลูกอ้อยและมันสำปะหลังเป็นหลัก ทำให้ในช่วงของการเก็บเกี่ยวผลผลิตจะมีรถบรรทุกพืชผล
ทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก รวมทั้งจากการเดินทางสัญจรไปมาบนถนนสายหลักร่วมด้วย เส้นทางสัญจร
ส่วนใหญ่จะเป็นถนนลูกรังในชุมชน และถนนลาดยางที่ตัดผ่านถึงอำเภอหนองหญ้าไซ อำเภอด่านช้าง และอำเภอ
เลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ในฤดูร้อนจะมีฝุ่นละอองจากถนนลูกรังมาก และฤดูฝนจะมีน้ำท่วมขังเป็นโคลนเลน
ในช่วงที่ชาวไร่ตัดอ้อยถนนจะเสียหายเป็นหลุมเป็นบ่ออันเนื่องมาจากรถสิบล้อบรรทุกอ้อย ทำให้ต้องใช้ความ
ระมัดระวังในการเดินทางเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเส้นทางที่เด็กนักเรียนต้องเดินทางมายังโรงเรียน คนในชุมชน
ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยทางถนน ด้วยมองว่าเป็นเรื่องที่ไกลตัว และมีทัศนคติว่าถนน
ในหมู่บ้านไม่มีอันตรายร่วมด้วย

กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

1. กระบวนการสร้างความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
 - 1.1 การสร้างความเข้าใจโครงการ
2. การพัฒนาศักยภาพให้กับครู แกนนำชุมชน และเจ้าหน้าที่ในพื้นที่
 - 2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง Active learning และการเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม
 - 2.2 การอบรมการบริหารจัดการโครงการ และเวทีถอดบทเรียนและสังเคราะห์ชุดความรู้
 - 2.3 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การจัดทำสื่อ และการสร้างสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนน
3. กระบวนการศึกษาข้อมูลสถานการณ์ของชุมชน
 - 3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนนในตำบลหนองขาม
 - 3.2 การออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ Active Learning เพื่อสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนน (เบื้องต้น)
4. กระบวนการทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้
 - 4.1 การทดลองปฏิบัติการตามแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนน ได้แก่ การนำหลักสูตร “เรื่องถนน” ไปใช้ในช่่วงกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ เป็นต้น
 - 4.2 จัดเวทีถอดบทเรียนการดำเนินงาน
5. กระบวนการสรุปผลการดำเนินงาน

พลวัต/ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

1. เกิดพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยของเด็ก ในการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 100% และผู้ปกครองในการสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 80% เนื่องจากเห็นความสำคัญของการขับขี่ปลอดภัย เป็นการขยายผลมาจากศูนย์เด็กเล็กต้นแบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขามมาสู่วิทยาลัยบ้านหนองขาม

2. เกิดครูต้นแบบด้าน Road Safety ที่เป็นต้นแบบที่ดีด้านการจัดการความปลอดภัยทางถนน ร่วมกับทุกภาคส่วน และสามารถถอดแบบกิจกรรม/

หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ Active Learning เพื่อสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนนให้กับเด็กจนเกิดพฤติกรรมการขับขี่ที่มีการสวมหมวกนิรภัย และการคาดเข็มขัดนิรภัย และขยายผลไปยังผู้ปกครองร่วมด้วย

3. เกิดการเก็บรวบรวมข้อมูลจุดเสี่ยงทั้งหมด 13 จุดในพื้นที่ และนำไปสู่การจัดการจุดเสี่ยงอย่างมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนในพื้นที่ได้ 7 จุด อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้สถิติการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่ลดลง 10%

การเปลี่ยนแปลงที่พบ

1. เด็กนักเรียนสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 100% ผู้ปกครองสวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 80% เกิดครูต้นแบบในการจัดการความปลอดภัยทางถนน สวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย 100%

2. ทราบข้อมูลจุดเสี่ยงทั้งหมด 13 จุด จาก 3 หมู่บ้าน (ม.6, ม.7, ม.8) ในพื้นที่ และมีการแก้ไขจุดเสี่ยงโดยการจัดสภาพแวดล้อมจำนวน 7 จุด โดยมีผู้เข้าร่วมกิจกรรม 50-70 คน/ครั้ง มีผู้เข้าร่วมการคืน

ข้อมูลจำนวน 75 คน โดยมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คนในชุมชน มาร่วมกันแก้ไขจุดเสี่ยง

3. เกิดการจัดทำแผนที่จุดเสี่ยง การจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนแบบ Active learning เรื่องความปลอดภัยทางถนนในช่วงกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้

4. สถิติการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่ลดลงโดยภาพรวม 10%

ปัจจัยความสำเร็จ

การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนนให้แก่เด็กในโรงเรียนบ้านหนองห้าง ระหว่างครู ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และภาคีต่างๆ ในพื้นที่ จนเกิดพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัย และอุบัติเหตุลดลง

1. ปัจจัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/โรงเรียน

1.1 ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพเรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับเด็กนักเรียน ผู้ปกครอง แกนนำชุมชน และการปฏิบัติการผ่านการลงมือดำเนินงานจริงในพื้นที่ เพื่อนำมาต่อยอดความรู้ ทักษะ และเทคนิคในการจัดการเรียนการสอน

1.2 เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อสร้างสำนึกความ

ปลอดภัยทางถนนให้แก่เด็กในโรงเรียนบ้านหนองห้าง เช่น การสร้างความเข้าใจ การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำแผนการสอน และการจัดการเรียนการสอน ในช่วงกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ เป็นต้น

2. ปัจจัยจากหน่วยงานเทศบาล

2.1 เกิดการประสานงานกับหน่วยงานทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการในการเข้าร่วมดำเนินงาน และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

2.2 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม และครูพี่เลี้ยงของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหนองขามเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ผลงานเด่นที่เกิดขึ้น

1. หลักสูตรการเรียนการสอนแบบ Active learning เรื่องความปลอดภัยทางถนนในช่วงกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ จนเกิดพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัย

2. เกิดการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อสร้าง

สำนึกความปลอดภัยทางถนน จนเกิดการพัฒนาศักยภาพของครู แกนนำนักเรียน แกนนำชุมชน และเจ้าหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

3. เกิดการเชื่อมประสานการทำงานร่วมกับโรงเรียนและองค์การบริหารส่วนตำบลหนองขามและภาคีเครือข่ายการป้องกันอุบัติเหตุจราจรในพื้นที่

จัดเวทีสร้างความเข้าใจ

วิเคราะห์ปัจจัย-เงื่อนไข

ปัจจัย-เงื่อนไข	ปัจจัยบวก	อุปสรรค/ข้อจำกัด (จุดอ่อน/จุดแข็ง)
1. ปัจจัยที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต...	1. การมีส่วนร่วมของชุมชน 2. มีการจัดตั้งหน่วยงาน 3. มีการประสานงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4. ชุมชนมีความเข้มแข็ง 5. มีการประชาสัมพันธ์ 6. มีการวัดผล	1. ขาดแคลนบุคลากร 2. ขาดงบประมาณ 3. ขาดความรู้ 4. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ปัจจัยที่กีดขวางคุณภาพชีวิต...	1. ขาดความรู้เกี่ยวกับ... 2. ขาดงบประมาณ 3. ขาดความรู้เกี่ยวกับ... 4. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. ขาดความรู้เกี่ยวกับ... 2. ขาดงบประมาณ 3. ขาดความรู้เกี่ยวกับ... 4. ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) วัตถุประสงค์
 วัตถุประสงค์ของโครงการ
 วัตถุประสงค์ของโครงการ
 วัตถุประสงค์ของโครงการ

2) วัตถุประสงค์
 วัตถุประสงค์ของโครงการ
 วัตถุประสงค์ของโครงการ
 วัตถุประสงค์ของโครงการ

3) วัตถุประสงค์
 วัตถุประสงค์ของโครงการ
 วัตถุประสงค์ของโครงการ
 วัตถุประสงค์ของโครงการ

การพัฒนาศักยภาพครูและแกนนำ

รายชื่อ โรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัย 16 โครงการ (25 แห่ง) เฟสที่ 2

ภาค	ชื่อโครงการ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/ โรงเรียน	ชื่อ-สกุล เบอร์ติดต่อ หัวหน้าโครงการ/ผู้รับผิดชอบ	สังกัด
เหนือ	1. โครงการพัฒนาแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสวมหมวกนิรภัยและการจัดการความปลอดภัย ทางถนน โดยความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลต้นกลาง และชุมชน ตำบลต้นกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่	1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.ต้นกลาง	นางจันทร์พอง วิชัยข่มภู E-mail : Junfong@hotmail.com โทรศัพท์ : 086-1859070	องค์การบริหาร ส่วนตำบลต้นกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
	2. โครงการการพัฒนารูปแบบการจัดการจุดเสี่ยงและ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้ถนนที่ เหมาะสม โดยความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลริมปิง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและ ชุมชน ตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน	2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลริมปิง	นางอารี วัฒมาละ E-mail : kruaree2019@gmail.com โทรศัพท์ : 081-8823380	เทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
	3. โครงการการพัฒนาแนวทางการจัดการความปลอดภัยทาง ถนน (TK safety road zone) โดยความร่วมมือร่วมของ ผู้ปกครอง ชุมชนและโรงเรียนต้นแก้วผดุงพิทยาลัย ตำบลขุนคอง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่	3. โรงเรียนต้นแก้วผดุง พิทยาลัย	นายมานิช ถ้ายาย E-mail : manit.taai@gmail.com โทรศัพท์ : 081-9525372	องค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่
	4. โครงการการระดมการสร้างตระหนักรู้เพื่อแก้ไขปัญหาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทาง ถนน โดยความร่วมมือของโรงเรียนบ้านหนองงีอก และชุมชนตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน	4. โรงเรียนบ้านหนองงีอก	นายเกษม ใจกระแสน E-mail : kasem2711@gmail.com โทรศัพท์ : 095-6805802	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

รายชื่อ โรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัย 16 โครงการ (25 แห่ง) เฟสที่ 2

ภาค	ชื่อโครงการ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/ โรงเรียน	ชื่อ-สกุล เบอร์ติดต่อ หัวหน้าโครงการ/ผู้รับผิดชอบ	สังกัด
ตะวันออกเฉียงเหนือ	5. โครงการพัฒนา “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบ” ในการจัดการความปลอดภัยทางถนน โดยกรมมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี	5. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านเป้า	นางสาวกิตติยาพร จันทร์ชม วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพ สิทธิประสงค์ โทรศัพท์ : 081-3900872	เทศบาลตำบลเหล่าเสือโก้ก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี
	6. โครงการ “พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก” ในการสร้างความปลอดภัยทางถนนอย่างมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองมะแซว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ	6. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดหนองมะแซว 7. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ค่ำมะเปือยแสงเพชร	อ.ส.อ.หญิงณัฐธยาน์ วิสารพันธ์ และ ผศ.ดร.วราทิพย์ แก่นการ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โทรศัพท์ : 094-7104186	องค์การบริหารส่วนตำบล หนองมะแซว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ
	7. โครงการการจัดการความปลอดภัยทางถนน อย่างมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยทางถนน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านยางดุ่ม ตำบลไร่น้อย อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี	8. โรงเรียนบ้านยางดุ่ม	ดร.ธนอมศักดิ์ บุญคู่ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี โทรศัพท์ : 087-2503450	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรี สะเกษวิทยาเขตอุบลราชธานี เขต 1
	8. โครงการการพัฒนาสถานศึกษาเพื่อความปลอดภัยทางถนน กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล สังกัดเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ	9. โรงเรียนเทศบาล 1 วัดเทพมงคล	นางปริญญช จันทิมา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ หัวหน้าศูนย์บริการสาธารณสุข โทรศัพท์ : 081-2661829	เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

รายชื่อ โรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัย 16 โครงการ (25 แห่ง) เฟสที่ 2

ภาค	ชื่อโครงการ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/ โรงเรียน	ชื่อ-สกุล เบอร์ติดต่อ หัวหน้าโครงการ/ผู้รับผิดชอบ	สังกัด
ใต้	9. โครงการการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนน แบบมีส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) และชุมชน ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	10. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม)	นางมณฑิชา ชูศักดิ์เกียรติกุล โทรศัพท์ : 089-4742600	เทศบาลตำบลขุนทะเล (บ้านนิคม) อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	10. โครงการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนแบบมี ส่วนร่วมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบางกล้วยนอก และชุมชนตำบลนาคา อำเภอสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง	11. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านบางกล้วยนอก	นางสาวสุภาพร กุลหมาด โทรศัพท์ : 081-2721421	องค์การบริหารส่วนตำบลนาคา อำเภอสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง
	11. โครงการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนแบบมี ส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนบ้านหัวสะพานมิตรภาพ ที่ 217 และชุมชนตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	12. โรงเรียนบ้านหัวสะพาน มิตรภาพที่ 217	นางสาวมลฤดี บัวชุม โทรศัพท์ : 088-7535531	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3
12. โครงการขยายผลการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนน แบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนบ้านกำพวนและชุมชน ตำบลกำพวน อำเภอสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง	13. โรงเรียนบ้านกำพวน	นางสาวพัทธ์ธีรา อุตตราข โทรศัพท์ : 077-844301 มือถือ : 093-5835425	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี	

รายชื่อ โรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัย 16 โครงการ (25 แห่ง) เฟสที่ 2

ภาค	ชื่อโครงการ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/ โรงเรียน	ชื่อ-สกุล เบอร์ติดต่อ หัวหน้าโครงการ/ผู้รับผิดชอบ	สังกัด	
กลาง	13. โครงการพัฒนาเด็กวัยเตรียมความพร้อมมือของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่การเป็นต้นแบบการจัดการ ความปลอดภัยทางถนนของชุมชนตำบลดอนทราย อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี	14. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนบ้านหนองบัวหึง	นายสมบัติ เขียวนิล โทรศัพท์ : 086-0993689	องค์การบริหารส่วนตำบล ดอนทราย อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี	
		15. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนบ้านไพรสะอาด			
		16. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วน ตำบลดอนทราย			
		17. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนบ้านเขาถ่าน			
		18. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนบ้านเขาถ้ำ			
		19. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านเขาอีसान			
		14. โครงการค้นหาแนวทางการขับเคลื่อนศูนย์พัฒนา เด็กเล็กต้นแบบในแง่ความปลอดภัยทางถนน โดยการมีส่วนร่วมของคนในเทศบาลตำบลปลายนา อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี	20. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านรางหมาก	นางสาวณงนุช พินพิพัฒน์ โทรศัพท์ : 089-5473509	เทศบาลตำบลปลายนา อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี
			21. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดป่าพระเจ้า		
			22. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านหนองตรวง		
			23. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านคลองชะอ้อม		

รายชื่อ โรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบด้านความปลอดภัย 16 โครงการ (25 แห่ง) เฟสที่ 2

ภาค	ชื่อโครงการ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/ โรงเรียน	ชื่อ-สกุล เบอร์ติดต่อ หัวหน้าโครงการ/ผู้รับผิดชอบ	สังกัด
กลาง	15. โครงการการสร้างโรงเรียนต้นแบบด้านความปลอดภัยทางถนนผ่านการเรียนรู้แบบ Active Learning ของเด็กและเยาวชนในโรงเรียนมหาราช 7 ตำบลแก้มอัน อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี	24. โรงเรียนมหาราช 7	นายธีรศักดิ์ แสงดิษฐ์ โทรศัพท์ : 081-9957939	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1
	16. โครงการการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อสร้างสำนึกความปลอดภัยทางถนนให้แก่เด็กในโรงเรียนบ้านหนองห้าง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี	25. โรงเรียนบ้านหนองห้าง	นายแสงฉาย ห่วงประโคน โทรศัพท์ : 062-1256716	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3

ISBN : 978-616-11-4488-3

9 786161 144883